

Հայկական գիտահետազոտական հանգույց Armenian Research & Academic Repository

Սույն աշխատանքն արտոնագրված է «Ստեղծագործական համայնքներ
ոչ առևտրային իրավասություն 3.0» արտոնագրով

**This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonComercial
3.0 Unported (CC BY-NC 3.0) license.**

Դու կարող ես.

պատճենել և տարածել նյութը ցանկացած ձևաչափով կամ կրիչով
ձևափոխել կամ օգտագործել առկա նյութը ստեղծելու համար նորը

You are free to:

Share — copy and redistribute the material in any medium or format

Adapt — remix, transform, and build upon the material

3993

1908 H₂ 2449
H.S.H.U.S.H.

ՀԱՅՈՒԹՎԱԿԱՆ ԳՐԱԴԱՐԱՆ

N 23

զ ս ս ս գ ի ՛ Ը ք

ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ԱՇԽԱՐՀԱԳՐՈՒԹԵԱՆ

ԵՒՐՈՊԱ

Գ. ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ՄԱՍ

4.1.2 Уб 3

L E T T E R F U R F U S T U V

የኢትዮጵያ

Տպարան S. V. Ռոտինեանցի

1907

91(075)
F-12

-5 OCT. 2011
S.P. 8378

91(075)

P-12

ՀՐԱՄԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ Գ. ՊԱԼԱՏԵԱՆԻ

№ 23

ԴԱՍԱԳԻՐՔ

БИБЛИОТЕКА
ИНСТИТУТА
ВОСТОКОВЕДЕНИЯ
Академии Наук
СССР

ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ԱՇԽԱՏՎԱԳՐՈՒԹԵԱՆ

ԵԽՐԱԳԱՅԱ

Գ. ՔԱՂԱՔԱՆԻ ՄԱՍ

ԿԱԶՄԱՑ

ԼԵԽՈՆ ԲԱԲԱՅԵԱՆ

ԹԻՖԼԻՍ
Տպարան Տ. Մ. Պոլինեանցի
1907

Գ. Բ. 22012

26 FEB 2013

ፖ. ២

B U R q b L h s h q h v

የኢትዮጵያ ቤትና የቅርቡ

ԵՐԱԽՄԱԳԻՍՏՐՈՎԾԵԱՆ ԽՈՐԻՆ զգացմունքով

Կ Ա Զ Մ Ո Ղ Ը

61055-67g

Յ Ա Խ Ա Զ Ա Բ Ա Ն

Լոյս ննք ընծայում մեր դասագրքի Գ. հատորը՝ Ելրուպայի ընդհանուր աշխարհագրութեան քաղաքական մասը, որ կազմում է մեր դպրոցների Գ. դասարանի կամ՝ վեցերորդ բաժանմունքի դասընթացը:

Այս հատորն էլ, ինչպէս եւ Բ. հատորը կազմել ենք, այսինքն օգտուել ենք ոռուական եւ զերմանական յայտնի դասագրքերից, մի քանի մասեր փոխադրելով, միևն մասերն էլ ինքնուրոյն կերպով գրելով. Բ. հատորը լաւ ընդունելութիւն գտաւ մեր դպրոցներում, որի շարունակութիւնը կազմում է այս հատորը: Միաժամանակ տպագրութեան յանձնեցինք եւ այս դասագրքի առաջին՝ ԲնԱԿԱՆ մասը, որի լոյս տեսնելը մինչեւ այժմ ծգձգել է մեզանից անկախ պատճառներով, որը, սակայն մօտ ապագայում պատրաստ կլինի, որովհետեւ կարեւոր կլիշէները արդէն ատացած են:

1. Բարագեան

Ե Ւ Ր Ո Պ Ա

ԵկրոՊԱՅԻ Գիրքն ՈՒ ՄԵԾՈՒԹԻՒՆԸ

Եւրոպան, որ իր մեծութեամբ շորրորդ մայր ցամաքն է, դրեթէ ամբողջապէս գտնուում է հիւսիսային կիսագնդում և աւելի մօտ է հիւսիսային բեկուն քան հասարակածին կամ էլվատօրին: Բայց ի Եւրոպայից հիւսիսային կիսագնդում գտնուում են նաև Ասիան և Հիւսիսային Ամերիկան: Եւրոպայի ամենահիւսիսային ծայրը Նորդկասպ հրուանդանն է, որ ընկնում է 71⁰ հիւսիսային լայնութեան տակ, ամենահարաւայինը՝ Տարիֆա հրուանդանը (36⁰ հիւս. լայն. տակ), ամենաարեմտեանը՝ Հարօկա հրուանդանը (80⁰ արկելեան երկարութեան տակ) և ամենաարելեանը՝ Կարեան խորշը (85⁰ արկել. երկ. տակ): Ասիայի նման Եւրոպան էլ աւելի իր երկարութեամբ է տարածւած, քան իր լայնութեամբ: Եւրոպայի ամբողջ մակերեսի տարածութիւնը հաւասար է 180,000 քառ. մզոնի: Եւրոպան միակ մայր ցամաքն է, որ գրեթէ, իր ամբողջ տարածութեամբ գտնուում է հիւսիսային բարեխառն գօտու մէջ: Բացառութիւն է կազմում նրա հիւսիսային մի փոքրիկ մասը, որ ընկնում է Հիւսիսային Ցուրտ կամ Սառուցեալ գօտու մէջ: Հէց այդ է գլխաւոր պատճառը, որ այդ գօտին Եւրոպայի աղգաբնակութեան կեանքի և զարդացման համար հանդիսացել է իբրև ամենաարմարը:

Եւրոպան, որ միւս մայր ցամաքների համեմատութեամբ ամենից շատ կտրատւած մայր ցամաքն է, երեք կողմից շըրջապատուած է Ասիա, Ամերիկա և Աֆրիկա մայր ցամաքներով, իսկ միայն արևելեան կողմից անմիջապէս կպած է Ասիային: Եւրոպան իր գիրքի չնորհիւ հեշտութեամբ հազորդակցութեան մէջ է մտել իրեն շրջապատող մայր ցամաքների հետ, գարձել է մարդկութեան մտաւոր զարգացման և քաղաքակրթութեան կենդրոնը, որի ազգեցութիւնը հետգհետէ տարածւել է աշխարհի միւս մասերի վրայ: Նա ներկայացնում է մարդկութեան լուսաւորութեան ամենազլիաւոր կենտրօնը և այստեղ են ապրում աշխարհիս ամենաքաղաքակրթ-ւած ազգերը:

ԵՒՐՈՊԱՅԻ ԱՓԵՐԻ ԳԾԱԳՐՈՒԹԻՒՆԸ

Իր ափերի գծագրութեան տեսակէտից Եւրոպան մի բազմազան մայր ցամաք է ներկայացնում: Ստլանտեան և չիւսիսային Ցուրտ կամ Սառուցեալ ովկիանոսները իրանց մասերով շատ են կտրատում Եւրոպայի ափերը և կազմում քաղմաթիւ թերակղիներ, կղղիներ, հրուանդաններ և այլն:

Եւրոպայի տարածութեան $\frac{1}{3}$ -ը թերակղիներ են, իսկ $\frac{1}{13}$ -ը կղղիներ: Թերակղիներից նշանաւոր են (Կանին, Կուա, Սկանդինավեան (Եւրոպայի ամենամեծ թերակղին), Փինլանդական, Խլժլանդիա, Նորմանդիա, Բրետան, Փիրինեան, Ապենինեան, Բալկանեան և Ղրիմ կամ Տաւրիկեան), իսկ կղղիներից՝ որոնք մեծ մասամբ ցամաքային են, (Նոր-Երկիր, Վայգաչ, Կալգուե, Ջպիցրերգէն, Խոլանդիա, Մեծ-Բրիտանիա, Իրլանդիա, Փիոնիա, Զելանդիա, Բալեարեան խումբ, Կորսիկա, Սարդինիա, Մալտա, Կրետէ կամ Կանդիա, Եվրէա և Արշիպելագի կղղիներ):

Երկու ովկիանոսների մասերը կտրատելով Եւրոպայի ափերը, զանազան կողմերից մտնում են մայր ցամաքի ներսը և առաջացնում են բազմաթիւ ծովեր, ծոցեր, խորշեր, նեղուցներ, ջրանցքներ և այլն, որոնք իրանց կողմից զգալի կերպով մեղմացնում են մայր ցամաքի կլիման, բարեխառն զարմանելով նրան: Այդ ջրերի ափերում Եւրոպան ունի շատ յարմար նաւահանգիստներ, որոնք Եւրոպայի ազգաբնակութեան բազմաթեսակ յարաբերութիւններն աշխարհիս միւս մասերի հետ հեշտացնում են:

ԵՒՐՈՊԱՅԻ ՄԱԿԵՐԵՒՈՅԹԻ ԿԱԶՄՈՒԹԻՒՆԸ

Եւրոպայի մակերեսոյթի կազմութիւնը բազմազան է, մանաւանդ նրա արեմտեան և հարաւային մասերում: Նա չունի ոչ այնպիսի ընդարձակ և բարձր սարահարթներ, ինչպէս Ասիան և Աֆրիկան, ոչ այնպիսի երկար և բարձր լեռնաշղթաներ, ինչպէս Ամերիկան և ոչ էլ այնպիսի բազմապիսի հարթութիւններ, ինչպէս Ալտարալիան կամ Ովկանիան: Եւրոպայի ամենաբարձր լեռնաշղթաները մեծ մասամբ տարածում են արևմուտքից դէպի արևելք: Նրա լեռնաշղթաներից ամենաբարձրն է Ալպեան լեռնաշղթան, որի նշանաւոր գագաթն է Մօնթլան: Վերջինս Եւրոպայի ամենաբարձր գագաթն է, որի բարձրութիւնը ծովի մակերեսոյթից մոտ 5 վերստ է: Միւս լեռնաշղթաներից նշանաւոր են Ապենինեան, Փիրինեան, Բալկանեան, Դինարեան, Կարպատեան, Փրանսիական, Գերմանական, Սկանդինավեական, Ուրալեան և այլն լեռնաշղթաները: Ուրալեան լեռնաշղթայով Եւրոպան արևելեան կողմում բաժանում է Ասիայից: Այդ լեռնաշղթայի հարաւային ծայրի և Կասպից ծովի կամ Վրկանայ լճի մէջ գտնուում է այն ցածր ու հարթ երկիրը, որ յայտնի է

«Փողովրդների գուռ» անունով, որովհետև մի Շամանակ այդ երկրով են Ասիայից Եւրոպա զաղթել մի շարք ժողովուրդներ, որոնք համարւում են Ժամանակակից Եւրոպայի մի բանի ազգերի նախնիքները:

Եւրալիան լեռնաշղթայի արևմտեան կողմում տարածւում է Եւրոպական Ռուսաստանի ընդարձակ հարթութիւնը, որ բոնում է Եւրոպայի ամբողջ տարածութեան գրեթէ արեելեան մասը։ Այդ հարթութիւնը տարածւում է Հիւսիսային Սառուցեալ ովկիանոսից մինչև Կովկասիան լեռները։

Եւրոպայի այդ լեռնաշղթաները ձգւելով ու տարածւելով նրա մակերեսոյթի զանազան մասերի վրայ և իրանց մէջ պարփակում են մի քանի աշըրի ընկնող ցածր հարթութիւններ, որոնցից նշանաւոր են. Լոմբարտական, Գերմանական, Ռուսական և այլն հարթութիւնները։

Այդ հարթութիւններն և բազմազան հովիտները, որոնք գտնւում են Եւրոպայի մակերեսոյթի վրայ տարածւող լեռնաշղթաների մէջ, միմեանց հետ սերտ յարաբերութեան մէջ են գտնւում, որովհետև այդ լեռնաշղթաները բարձր չեն, ունին յարմար անցրեր, որոնց շնորհիւ Եւրոպայի բնակիչները կարողանում են իրար հետ հեշտ կերպով հաղորդակցութիւն ունենալ։

ԵՒՐՈՊԵՅԻ ՈՌՈԴՈՒՄԸ

Ոռոգման կողմից Եւրոպան նախանձելի դրութեան մէջ է գտնւում։ Նա իր բազմատեսակ ջրերով ամենահարւատ մայր ցամաքներից մէկն է։ Եւրոպան ունի բաւականաշատի գետեր և լճեր, որոնք լաւ ոռոգում են նրա գրեթէ ամբողջ մակերեսոյթը։ Սակայն այդ գետերը Եւրոպայի մակերեսոյթի կազմութեան շնորհիւ միւս մայր ցամաքների գետերի նման

այնքան էլ մեծ չեն։ Այդ գետերը ոչ թէ որոշ, այլ զանազան ուղղութեամբ են հոսում և մեծ մասամբ եաւարկելի են։ Նաւարկելի գետերի առատութեամբ Եւրոպան առաջին մայր ցամաքն է։ Դրանք յաճախ միացած են բնական և արհետական ջրանցքներով, որոնք Եւրոպայի բնակիչների հաղորդակցութիւնը միմեանց հետ հեշտացնում և մայր ցամաքներին առեւտրի զարգացմանը շատ են նպաստում։ Դետերի մեծ հոսանքները մեծ մասամբ զարգանում են Եւրոպայի արևելեան հարթ կէսում և միջին Եւրոպայում, այն ինչ այդ տեսակետից հարաւային երեր թերակղիների գետերը չնշնչանակութիւն ունին։ Եւրոպայի գետերը զլխաւորապէս ըսկիզբն են առնում Ալպեան և միջին Եւրոպական լեռնաշղթաներից։ Իրանց հոսանքի և ջրառատութեան տեսակէտից Եւրոպայի գետերը կարելի է բաժանել երկու՝ միմեանցից տարբեր տեսակների։ Այն ինչ արևելեան՝ ցածր Եւրոպայի գետերը դանազաղ են հոսում և տարւայ բոլոր եղանակներին ջրառատ չեն լինում, ընդհակառակը արևմտեան Եւրոպայի գետերը արագ են հոսում և ձիւնապատ լեռներից բգիւելով, գըրեթէ միշտ ջրառատ են։

Եւրոպան լճերով էլ հարուստ է։ Նրա լճերը զլխաւորապէս գտնւում են Բալտիկ ծովի երկու կողմերում՝ Զվեդրիայում, Ռուսաստանում, Իրանկիա կղզու վրայ, Ջվէլյարիայում և այլն։

Եւրոպայի գետերից նշանաւոր են. Պէշօրա, Մեզէն, Հիւսիսային Ֆվինա, Օնեգա և Տանա, որոնք թափւում են Հիւսիսային Ցուրտ կամ Սառուցեալ ովկիանոսը. Դալ, Թօրնէօնեւա, Նորովա, Արևմտեան Ֆվինա, Նեման, Վիսլա և Օգեր, որոնք թափւում են Բալտիկ ծով։ Հիւսիսային կամ Գերմանական ծովը թափւում են Էլբա, Վեզէր, Էմս, Հոնսոն, Ճելդա և այլն։ Լամանշի ջրանցրը թափւում է Սենա գետը Բիսկայեան կամ Գաուկօնի ծոցը Լուարա և Գարոննա։ Ատլանտեան ովկիանոսը՝ Մինիօ, Դուրօ, Տախո, Գվադիանա և

Դիմութեալկիվիր. Միջերկրական ծովը՝ էրրօ, Ռօնա, Պօ կամ Պաղտօս և Ցիրեր. Սև կամ Պօնտական և Ազովի ծովերը՝ Դաշ-
նուպ, Դնեստր, Դնեպր, Դօն, Կուբան և այլն. Կասպից ծովը՝
Թերեկ, Վոլգա և Ուրալ գետերը:

ԵՒՐՈՊԱՅԻ ՎՀԻՄԱՆ

Եւրոպան ընդհանրապէս շատ նպաստաւոր կլիմա ունի:
Կլիմայական պայմանների տեսակէտից էլ Եւրոպան գերադա-
ժելի է միւս մայր ցամաքներից. Որովհետև Եւրոպայի տա-
րածութեան ամենամեծ մակը գտնուում է Հիւսիսային բարե-
խառն գոտու ամենացուրտ մասում, դրա համար էլ նրա կը-
դիման ցարեխառն և առողջարար է: Ընտեղ չէ կարելի
պատճել կլիմայական այն ծայրահեղ տարբերութիւններին,
որպիսին տովորական են Սսիայքմ: Եւրոպայի կլիման աւելի
տաք է, քան միւս մայր ցամաքներինը, որոնք նրա հետ-
միկնոյն լայնութեան տակ են, գտնուում: Ազդ երեսոյթն էլ կախ-
ւած է մայր ցամարը ներս մանող ծովերից, տիրապետող
քամիներից, Գոլֆշտրօմի տաք հոսանքից, Եւրոպայի մակե-
րեսոյթի կաղմութիւնից և Աֆրիկայի հարևանութիւնից: Ա-
րևմտեան և հարաւային կողմերից մայր ցամաքը ներս մտնող
ծովերը մեղմացնում են Եւրոպայի ամառւայ և ձմեռայի աղա-
նակների տարբերութիւնը, դարձնում են ամառը բարեխսառն,
իսկ ձմեռը տաք: Սոլանտեան ովկիանոսից վերոյիշեալ եր-
կու կողմերով փշում է Եւրոպայի կլիման բաւական մեղմաց-
նող մի քամի: Բացի դրանից արեմտեան Եւրոպայի ափերով՝
Մեկսիկայի ծոցից փշում է Գոլֆշտրօմի տաք հոսանքը, որ
քաւականաշատի մեղմացնում է մայր ցամաքի կլիմայի խսու-
թիւնը: Դրա համար էլ այդ տաք հոսանքը կոչում է նաև
«Եւրոպայի վառարան»: Եւրոպայի արևմտեան ափով փշող

Հողմերը առաջացնում են յաճախակի անձրևներ, որոնք նոյն-
պէս՝ մայր ցամաքի կլիմայի մեղմանալուն բաւականաշատի
նպաստում են: Ընդհակառակը կլիմայական տարգերը պայ-
մաններ են տիրում արեւելեան Եւրոպայում, որովհետև այն-
տեղ տիրապետով հողմերը (հիւսիս-արևելեան և արհելեան
հողմեր) գլխաւորապէս փշում են Հիւսիսային Սառուցեալ ով-
կիանոսից կամ Սսիայի ջրագուրկ անապատներից, որոնք
աստիցնում են ձմեռը և աւելի ևս շորացնում ամառը:

Եւրոպայի հարաւ-արևմտեան մասը, որ միշտ ենթակայ-
է հարեան Աֆրիկայի անապատներից փշող Սօլան և Շի-
քուկո: տաք հողմերին, Եւրոպայում ամենատաք կլիմա անե-
ցող մասն է: Հէնց այդ մինչնոյն անապատների հարեանու-
թիւնն է գլխաւոր պատճառը, որ հարաւային Եւրոպայում
ամառը անձրիներ գրիթէ շն զալիս: Որովհետև Եւրոպայի
քոլոր մասերն էլ միատեսակ կլիմա չունին, դրա համար էլ
այդ մայր ցամաքը կլիմայական պայմանների տեսակէտից
քաֆանուում է չորս միմեանցից տարբեր մասերի (ա.): Ուս-
սական ցածր հարթութիւնան ձմեռն ու ամառը խիստ տար-
բերում են միմեանցից իրանց տարբեր մասերի (ա.): Հար-
աւային Եւրոպայի թերակղզիներում ամառը չորս անձ-
րեալ կարգութիւն է և խոնաւ է, գ.): արևմտեան Եւ-
րոպայի կենտրօնական մասի կլիման ըստում է Արևելեան և
արևմտեան Եւրոպայի կլիմաների միջին տեղը (գ.): արևմտ-
եան ափային երկրների, մանաւանդ թրիտակական կղզիներ
գրի կլիման չնշին տարբերութիւն է ցայց տալիս ամառայ և
ձմեռայ տարբերութեան մէջ և անձրեներ շատ է բերդամ:

Սակայն Եւրոպայի կլիման բաժանում են նաև երեք
գլխաւոր մասերի արևմտեան-Եւրոպական, Միջերկրական և
արհելեան Եւրոպական կլիմաներ:

Արևմտեան Եւրոպական կլիման սպոտիկ սառնամանիք

ձմեռը, տաք և անձրեային ամառ՝ Միջերկրական կլիման
տաք ու չոր ամառ և մեղմ ձմեռ, իսկ արեելեանը՝ խիստ
ձմեռ և տաք ամառ։

ԵՒՐՈՊԱՅԻ ԲՈՒՇԱԿԱՆ ՈՒԹԻՒՆԸ

Եւրոպան իր բարեխառն կլիմայի շնորհիւ շունի այն հրո-
կայական բոյսերը, որոնք յատուել են միւս մայր ցամաքներին։
Միւս կողմից էլ Եւրոպայում չկան այնպիսի ընդարձակ տա-
րածութիւններ, որոնք բոյսերից բոլորովին դուրկ լինին։ Եւ-
րոպայի հոգը իր հարսւոտ ոռոգման շնորհիւ կանոնաւոր
կերպով մշակում և արտադրում է մի շարք կուլտուրական
ու օգտակար բոյսեր։ Իր բոյսերի առանձնայատկութեան շր-
նորհիւ Եւրոպան սովորաբար բաժանում են հինգ միմեանցից
տարրեր բուսական շրջանների։ ա) Եւրոպայի հիւսիսային ա-
փերը, որ կաղմում են զունդրաների շրջանը։ Այդ շրջանի
բոյսերը իրանց քանակով շատ ազբատ են, իսկ եղածներն
էլ շատ մանր, որովհետեւ կլիման այնտեղ շատ ցուրտ է։
Այդ շրջանի բոյսերն են մամուռ, սպորենի, քոս և մի
քանի ուրիշ բանջարեղիններ։ բ.) Կոնաքերների անտառնե-
րի շրջան, որտեղ ամառը բուսական կարճատե և տաքու-
թիւնը չափազանց քիչ է լինում։ այդ շրջանում թէկ մի քա-
նի տեսակ ծառեր կան, սակայն գրանք կարճ ժամանակի
ընթացքումն ենքեքանում իրանց զարգացման շրջանը։ Այդ-
տեղ մենք ամենուրեք պատահում ենք մշտական կանաչ եղի-
նի և կաղնի ծառերին։ այդ շրջանումն է ոկտում և երկրա-
գործութիւնը, որտեղ պլիսաւորապէս բանում է զարի և զար-
սակ։ գ.) Տեղեւոտ ծառերի շրջանը, որ սկսւում է երկրորդ
շրջանի ծայրից և շաբունակում է մինչև Եւրոպայի երեք
հարաւային թերակղինները։ Եւրոպայի այդ մասում տիրուգ
տար երկարատե ժամանակի և յաճախակի տեղացող անձրե-

ների շնորհիւ զարգանում են տերեստ ծառերը, որոնք իրանց
տերեններից միայն ձմեռն են զրկում։ Այդ շրջանի ծառերից
նշանաւոր են կաղնի, թմրի, հացի, տիսկի, խնձորի տանձի,
շագանակի, և այլն ծառերը։ Հացահատիկներից՝ ցորեն, գարի,
հաճար։ բնուում է նաև խաղող, գեղձ և այլն։ դ.) Անապատ-
ների շրջանը կազմում է մուսական հարթութեան հարաւ-
արեելեան մասը և Ունգարիայի մի որոշ տարածութիւնը.
որտեղ կանաչ տերեստ ծառերը բացակայում են, որովհետեւ
ամառը բաւարար չափով կլիման խոնաւ չէ, իսկ ձմեռն էլ
չափազանց խիստ է։ Սակայն այդ շրջանում հացահատիկ-
ները, (ցորեն, եղիպտացորեն) և պտղատու ծառերը (ինձո-
րենի, խաղող, գեղձ, նարինջ և այլն) առատ են դ.) մշտա-
կան կանաչ ծառերի և հարաւային պտուղների շրջանը բըռ-
նում է Պերիննեան թերակղու հարաւային մասը, Ապենի-
նեան և Բալկաննեան թերակղինները և Միջերկրական ծովի
բոլոր կղինները։ Բուսական այդ շրջանը ունի տաք ձմեռ, որ
շատ է նպաստում մշտական կանաչ տերեստ ծառերի զար-
գացման, օրինակ աղնիւ դափնի, մրտենի, խցակաղնի,
օլեանդր, մշտակալար նոճի, աֆրիկական ագաւին և կողի-
խոպանիայի, Խտալիայի և Յունաստանի հարաւային մասե-
րում նոյն իսկ պտտահում ենք արեագարձային բոյսերի, օ-
րինակ բանան, արմաւենի և այլն։ Այնտեղ բացի ցորենից,
եղիպտացորենից, բրնձից, խաղողից և ձիթապտղից աճում են
նաև նարինջ, լիմոն, թուզ, թութ, նուշ, շարաբեղէփն, բամ-
բակ և այլն։

ԵՒՐՈՊԱՅԻ ԿԵՆԴՐԱԿԱՆՆԵՐԸ

Եւրոպայի կենդրական աշխարհը մեծ մասամբ նման է
հարեան Ասիայի ֆառւնային։ Բայց որովհետեւ Եւրոպան խիտ
աղղաբնակութիւն ունի և հողը զրիթ ամեն տեղացող անձրե-

ւած է, դրա համար էլ Եւրոպայում անհամեմատ աւելի քիչ վայրենի կենդանիներ կան, քան Ասիայում։ Դրա փոխարէն Եւրոպան հարուստ է իր ընտանի օգտակար կենդանիներով։ Եւրոպայի ազգաբնակութիւնը երկար ժամանակի ընթացքում կարողացել է ազնուացնել ընտանիների ամենալաւ աեսակները։ Այդ տեսակէտից Եւրոպայի օրինակին հետեւ է միւս մայր ցամաքներից գլխաւորապէս Ամերիկան։ Վայրենի կենդանիներով աշքի են ընկնում Եւրոպայի միայն այն երկրները, որոնք շատ նոսր ազգաբնակութիւն ունին։ Սկզբում այդ վայրենի կենդանիների տեսակները և թիւը շատ մեծ է եղել Եւրոպայում, սակայն դրանք ժամանակի ընթացքում ոչնչացրւել են բնակիչների չնորհիւ։ Եւրոպայի վայրենի կենդանիներից մինչեւ այսօր մնացել են միայն գայլերը, արջերը, եղջերուի մի տեսակը, վայրի այծն և այն։ Եւրոպայի թըռչունները միւս մայր ցամաքների թռչուններից թէ և ընդհանրապէս մանր են, բայց աւելի լաւ են երգում։ Ծովային կենդանիների թիւը բաւական մեծ է. դրանցից յայտնի են բրածուկ, ծովայուլ, և այն։ Ըստանի կենդանիներից նշանաւոր են ձի, կով, ոչխար, այծ, խող և այն։

ԵՒՐՈՊԱՅԻ ԱԶԳԱԲՆԱԿՈՒԹԻՒՆԸ

Եւրոպան միւս մայր ցամաքների համեմատութեամբ ամենախիտ ազգաբնակութիւն ունեցող մայր ցամաքն է։ Նաունի մօտ 390 միլիոն բնակիչ, հետեապէս այնտեղ իւրաքանչիւր քառակուսի մզոնի վրայ ապրում են մօտ 40 հոգի։ Սակայն Եւրոպայի բոլոր մասերը չունին խիտ ազգաբնակութիւն։ Հարաւ-արեմտեան Եւրոպան հիւսիս-արևելեան Եւրոպայից աւելի խիտ ազգաբնակութիւն ունի։

Եւրոպայի գրեթէ բոլոր ազգերը պատկանում են Մի-

ջերկրական կամ Կովկասեան (սպիտակ) ցեղին. բացառութիւն են կազմում միայն ֆինները (Ֆինլանդիայում), ունգարները կամ մածառները (Ունգարիայում, թիւրքերը կամ տածիկները (Բալկանեան թերակղզու վրայ) և թաթարները (Հարաւ-արևելեան Ռուսաստանում), որոնք սպատկանում են մոնղոլեան ցեղին։ Սակայն այս վերջին ցեղը ժամանակի ընթացքում խառնւելով միջերկրական ցեղին պատկանող ազերի հետ, կորցրել է իր առանձնայատուկ տիպը։

Ըստ իրանց լեզուի Եւրոպայի ազգերը բաժանւում են երեք խմբերի. Սլաւոնական, Գերմանական, և Ռոմանական ազգեր։ Սլաւոնական ազգերը (135 միլ.) գլխաւորապէս ապրում են Եւրոպայի արևելեան մասում, որ տարածւում է մինչև Ելբա գետը և Բալկանեան թերակղզու վրայ։ Սլաւոնական ազգերն էլ բաժանւում են երեք խմբերի. արեւելեան սլաւոններ (Առուներ, ռութէններ և այն), հարաւային սլաւոններ (Աւստրիայի սլաւենները, խրուալճները, սերբերը, չերնոգորացիները, բոսնիացիր, բուլղարները և այն) արեւելտեան սլաւոններ (Գերմանական սլաւոնները, վենդերը, լեհացիները, չեխերը և սլուակները)։

Գերմանական ազգերը (130 միլ.) ապրում են սլաւոնական ազգերից դէպի արևմուտք մինչև Հաենոս գետը, Խլթլանդիա և Սկանդինավեա թերակղզիների և Մեծ Բրիտանիա և Իրլանդիա կղզիների վրայ։ Գերմանական ազգերը հատեեալներն են։ Հվեղներ և նորվեգները (Սկանդինավական թերակղզու վրայ), ռանիացիները (Խլթլանդիա թերակղզու վրայ), հոլլանդացիները (Հոլլանդիայում), Գերմանացիները (Գերմանական և Բալտիկ ծովերի ափերից դէպի հարաւ մինչեւ Ալպեան լեռնաշղթայի այն կողմը) և անգլիացիները (Մեծ Բրիտանիա թերակղզու վրայ)։

Ռոմանական ազգերը (115 միլ.) ապրում են Գերմանական ազգերցցէպի արևմուտք և Ապենինեան ու Պիրինեան

Թերակղզիների վրայ. Այդ ազգերին պատկանում են փոր-
թուգալացիներն և ինսուանացիները (Պիրինեան թերակղզու
վրայ), իտալացիները (Ալբենինեան թերակղզու վրայ), ֆրան-
սիացիներն և վալլոնները (Ալպերից դէպի արևմուտք) և
ռումինացիները (ստորին Դանուպեան հարթութեան վրայ):

Եւրոպայի գրեթէ ամբողջ ազգաբնակութիւնը կրօնով
քրիստոնեա է: 390 միլիոն բնակիչներից քրիստոնեա չեն
միայն հրէաները (8 միլիոն), մահմեդականները (7 միլ.)
և կարմիւները (Վօլգայի ափերին), զնշունները և ուրիշները
(2 միլ.): Քրիստոնեաներից պատօնական ազգերը՝ դաւանու-
թեամբ սոցգափառ են, գերմանական ազգերը՝ բողոքական և
ռոմանական ազգերը՝ կաթոլիկներ, բացի ուսմինացիներից:

Եւրոպայի 26 պետութիւններից 23 միավետութիւններ են,
4-ը հանրապետութիւն, 2-ը միացեալ պետութիւններ (Աւստ-
րիա և Ռէնդարիա և Ռուսաստան ու Ֆինլանդիա), 3-ը սաս-
սալական պետութիւններ (Բուլգարիա, Մօնակո և Անդորրա):
Դրանցից Գերմանիան, Փրանսիան, Մեծ Բրիտանիան, Իտա-
լիան, Աւստր-Ռէնդարիան և Ռուսաստանը կոչւում են մեծ
պետութիւններ, իսկ մնացած պետութիւններն երկրորդական
կամ երրորդական նշանակութիւն ունին:

Եւրոպա մայր զամաքը իր նվաստաւոր կլիմայի, մակե-
րեայթի կազմութեան և գիրքի շնորհիւ պատմական ժամա-
նակներից ի վեր առաջին տեղն է գրաւել միւս մայր ցա-
մաքների վերաբերմամբ և այդ տեղն էլ մինչև այսօր էլ պահ-
պանում է ներկայացնելով համաշխարհային պատմութեան,
առետրի և հաղորդակցութեան գլխաւոր կենդրոնը:

LIBRARY
INSTITUTE
ВОСТОКОВЕДЕНИЯ
Академии Наук
СССР

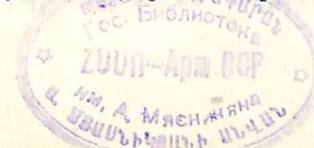
Ա. ԿԱՐԱԽՅԻՆ ԵՒՐՈՊԱ

ԲԱԼԿԱՆԵԱՆ ԹԵՐԱԿՂԶՈՒ ՊԵՏՈՒԹԻՒՆՆԵՐՆ ԵՒ ԱԶԳԵՐԸ

61055-67

Հարաւային Եւրոպա ասելով հասկանում ենք մայր ցա-
մաքի հարաւային այն երեք մեծ թերակղզիները, որոնք գտն-
ում են Միջերկրական ծովի ափին: Դրանք են Բալկանեան
(Մուլմիայով), Ալբենինեան և Պիրինեան թերակղզիները,
որոնց տարածութիւնը կազմում է ամբողջ մայր ցամաքի տա-
րածութեան գրեթէ $\frac{1}{4}$ մասը, իսկ ազգաբնակութիւնը մոտ
 $\frac{2}{3}$ -ը: Հարաւային Եւրոպայի տարածութեան և ազգաբնակու-
թեան մէջ համաշափութիւն չկայ նրա համար, որովհետեւ
Պիրինեան և Բալկանեան թերակղզիները համեմատաբար ա-
ւելի նոսր ազգաբնակութիւն ունին:

Եւրոպայի հարաւային երեք թերակղզիներից մէկն է
Բալկանեան թերակղզին, որի տարածութիւնն է 8000 քառ.
մղոն և ունի 18 միլիոն բնակիչ: Այդ թերակղզին միւս եր-
երկու թերակղզիներից տարբերում է նրանով, որ շրջապա-
տով ծովով աւելի շատ է կտրատւած և աւելի շատ յարմար
ծոցեր ու նաւահանգիստներ ունի: Աշխարհիս և ոչ մի եր-
կիրը շրջապատով ծովով այնքան շատ չէ կտրատւած, ինչպէս
Բալկանեան թերակղզու հաւատային մասը, որ կոչւում է Պիլ-
լոպոննէս կամ Մօրէա: Այս թերակղզու արենելեան ափը տ-
անլի շատ է կտրատւած, քան արևմտեանը, որ աւելի ժայ-

ոռտ, ճաճային և դժբարամատչելի է։ Դրա համար էլ թերակղու արևելեան անընդունելի մէշ շարք յարմար նաւահանգիստներ։

Միջերկրական ծովի մասերը, որոնք երեք կողմից շրջապատում են Բալկանեան թերակղին, ձեացնում են մի մի քանի՛ աւելի մանր թերակղիներ, որոնցից նշանաւոր են. Գալլիայօլի, Ջալքետոնի, Մորէա և այլն թերակղիները։ Թերակղու հարաւային մասի ափերի մօտ գտնուում են մի շարք կղզիներ. օր. Էվրէա, Ըրչիաէլազի խումբ, Կրէտէ կամ Կանոնիա, Յոնիական խումբ, որից յայտնի են Կորֆու, Կեֆալոնիա, Զանթէ և այլն։

Բալկանեան թերակղու մակերեւութիւնը բազմազան է, որը երբէք նման չէ Եւրոպայի և ոչ մէկ թերակղու։ Նրա վրայ գտնող լեռնաշղթաները տարածւում են կամ հիւսիս-արևմուտքից դէպի հարաւ-արևելք, կամ արեմքից դէպի արևելք։ Հաւանական է ենթափրել, որ մի ժամանակ Բալկանեան թերակղու հարաւային մասը՝ ներկայ Յունաստանը միացած է եղել Փոքր-Ասիա կամ Անատոլիա թերակղու հետ, բայց յիտոյ վուկանական ոյժերի շնորհիւ այդ երկու թերակղիներն իրար հետ միացնող մասը խորասուլել է ջրի տակ և կազմւել է այժմւայ Եղէյեան ծովը։ Այս վերջին ծովի մէջ գտնող մի շարք մեծ ու վորոր կղզիները հէնց այդ խորասուզւած ցամաքի մնացորդներն են։ Բալկանեան թերակղու վրայ տարածւող լեռնաշղթաներից նշանաւոր են Դինարեան անտառապուրկ լեռնաշղթան, Սելյեններ կամ Հարադաղ, Յոնիական և Սերբիական լեռնաշղթաները, որոնց հովիտներով հոսում են Բոսնա, Դրինա և Մորաւա գետերը, Բալկանեան լեռնաշղթան, որի ճիւղերից սկիզբն են աւնում Մարիցա, Մտրիմօն և Վարդար, գետերը։ Յետոյ նշանաւոր են Օլիմպոս և Պինդոս լեռները։

Բալկանեան թերակղու վրայ տարածւալ լեռները երկու

րի մակերեւոյթը բաժանում են բազմաթիւ՝ միմեանցից բոլորովին անջատւած մասերի, որոնք բնակիչների հաղորդակցութիւնը միմեանց հետ գժուարացնում են։ Դրա համար ըլնական է, որ Բալկանեան թերակղին չընի մեծ ջրառատ և նաւարկելի գետեր։ Բացառութիւն է կազմում միայն Դանուպ գետը։

Բալկանեան թերակղու կլիման Եւրոպայի հարաւային միւս թերակղիներից աւելի ցուրտ է։ Հստ իր կլիմայի այդ թերակղին բաժանում է հիւսիսային և հարաւային մասերի։ Հիւսիսային մասի կլիման աւելի ցուրտ և ցամաքային է, քան հարաւային մասինը։ Այնտեղ լինում է ցուրտ ձմռո, չոր ամառ և անձրեային աշուն։ Հարաւային մասը, ընդհակառակը ունի շատ տաք ամառ և մեղմ ձմռո։

Բալկանեան թերակղու բոյսերից նշանաւոր են. կաղնի, փեկոնի, խցանակաղնի, մրտենի, նոճի, գափնի և այլն ծառերը. հացահատիկներից նշանաւոր է ցորեն, եգիպտացորեն, ծառերից՝ խնձորենին, տանձենին, կեռասենին, գեղձ, նարինջ, խաղող, ձիթապտուղ, լիմոն, ֆինիկեան արմաւենին և այլն։

Բալկանեան թերակղու ազգաքնակութիւնը բազմագաւ է։ Այդ ազգաքնակութիւնը բարկացած է զանազան ժամանակակիցներից, որոնցից ոմանք Եւրոպայի նախնական բնակիչներն են, ոմանք էլ մեզանից մի քանի դար առաջ են գաղթել այդ թերակղին։ Ազգաքնակութեան գլխաւոր տարրը պատկանում է սլատնական ցեղին՝ որից նշանաւոր են սերբերը (ապրում են թերակղու հիւսիս-արևմտեան մասում), բուլղարները (Բալկանի երկու կղզմերում), ողոմինացիները (Դանուպի հարթութեան վրայ) բուլղարներից գէպի հարաւ, Եղէյեան ծովի ափերում և կղզմերին վրայ), ազգանացիները (թերակղղու պմենացին, ժողովրդական որոնք ուղարկերից և պարբերից, դէպի հարաւ, Եղէյեան ծովի ափերում և կղզմերին վրայ), ազգանացիները (թերակղղու պմենացին, ժողովրդական որոնք ուղարկերից դէպի հարաւ են ապրում) թիւրքերը կամ ապ-

— 20 —

միկները (որոնք ապրում են թերակղզու գանաղան մասերում, գլխաւորապէս Ռումելիայի և Բուլղարիայի քաղաքներում): Բացի վերոյիշեալ ազգերից Բալկանեան թերակղզու վրայ ապրում են նաև բաւականաշատ հայեր, թաթարներ, գնչուներ, հրէաներ, չերքէջներ և այլն: Բալկանեան թերակղզու ազգաբնակութեան մեծ մասը կրօնով քրիստոնեայ է, իսկ փոքր մասը մահմեդական (թիւրքներ, թաթարներ, ալբանացիներ, չերքէջներ և այլն):

Բալկանեան թերակղզու ժողովրդների վրայ երկար ժամանակ ծանրացել էր թիւրքական լուծը: 15-րդ դարում թիւրքերը նուաճեցին Բալկանեան թերակղզին և վերոյիշեալ ժողովրդներին ձգեցին իրանց տիրապետութեան ներքոյ: Սակայն 19-րդ դարի ընթացքում թերակղզու ժողովրդներից շատերը կուլ մղելով տաճիկներից դէմ, քաղաքական անկախութիւն ստացան և հիմնեցին իրանց համար անկախ ու ինքնուրոյն պետութիւններ: Թիւրքերը թերակղզու վրայ իրանց զօրութեան և փառքի գաղաթնակէտին էին հասել Սուլէյման (1520—1566) սուլթանի ժամանակ, երբ թիւրքերին հպատակում էր ոչ միայն Բալկանեան թերակղզու մեծ մասը, այլ և Ռւմիական, Ռումինիան և Սկ ծովի ափային մի քանի երկրները: 17-րդ դարում թիւրքերը հետզհետէ զրկում են իրանց նուաճած նրկրներից, որ և շարունակում է մինչև այսօր: Ամենից առաջ թիւրքերը քշեցին Ռւմիականից, յետոյ՝ ուուները նուաճեցին Պոնի գետաբերանից մինչև Պրուդ համազ երկիրը: 19-րդ դարու առաջին կիսում յոյները քաղաքական անկախութիւն ստացան: Ռուս-Ֆանկական պատերազմից (1877—78) յետոյ թիւրքերը կորցրին Ռումինիան, Սերբիան և Ղարադաղը, Յուլիանական վասսալական պետութիւն դարձաւ Բոսնիան և Հերցոգովինան ընկան աւտորիական կառավարութեան ներքոյ, իսկ Պրետէ կամ Կանդիա կղզին էլ 1898 թւին ինքնավար երկիր գարձաւ:

Ներկայում Բալկանեան թերակղզին բաղկացած է հետեւալ պետութիւններից. Ռումինիայի թագաւորութիւն, Զերնոզօրիայի իշխանութիւն, Յունաստանի թագաւորութիւն, Բուլղարիայի վասսալական իշխանութիւն, Թիւրքիայի եւրոպական մասը, և Սերբիայի թագաւորութիւն:

ՌՈՒՄԻՆԻԱՑԻ ԹԱԳԱՎՈՐՈՒԹԻՒՆ

Ռումինիայի թագաւորութիւնը, որի տարածութիւնը 2400 քառ. մկո՞ն է, գտնուում է Բալկանեան թերակղզու հիւսիս-արևելեան կողմում: Ռումինիան, որ ամբողջապէս ոռոգւում է Դանուայ գետով և նրա մի քանի վտակներով, բաղկացած է երեք գլխաւոր մասերից՝ Մոլդավիա, Վալախիա և Դոբրուչա: Մոլդավիան կազմում է Ռումինիայի հիւսիսային մասը և կտնուում է Տրանսիլվանիայի սարահարիծի արևելեան կողմում մինչև Պրուտ գետը: Վալախիան Ռումինիայի հարաւային մասն է կազմում և բռնում է ոտորին—Դանուայի հարթութիւնը մինչև Դանուայ գետը, իսկ Դոբրուչան կազմում է Ռումինիայի հարաւ-արևելեան մասը և հասնում է մինչև Սկ կամ Պօնտական ծովը:

Ռումինիայի մակերեսոյթի կազմութիւնը այնքան էլ լեռնոտ չէ, ինչպէս Բալկանեան թերակղզու միւս երկրները: Եղած լեռները ծածկւած են անտառներով, որոնք ազգաբնակութեան մեծամեծ օգուտներ են տալիս: Նրա կլիման ցամաքային է, ունի տաք ամառ և դաժան ձմեռ: Ռումինիայի տարածութեան $\frac{1}{3}$ մասը շատ պտղաբեր է և խնամքով մշակւում է, տալով բաւականաշատ ցորեն և ուրիշ հացանատիկներ, որոնք արտահանուում են նաև ուրիշ երկրներ: Ցայտնի են նաև ռումինական գինին, ծխախոտը, ոչխարները, ալծերը և հանքային հարստութիւնները (նաև թ, աղ և այլն):

Երկրի արդինակործութիւնը բաւական զարգացած չէ։ Փործարանական ապրանքների մեծ մասը ներմուծվում է Եւրոպայի մի քանի երկրներից, որոնց փոխարէն հռոմ նիւթեր են տրտահանում։ Ռումինիայի վաճառականութիւնն էլ այնքան նախանձելի չէ, որովհետեւ հաղորդակցութեան համար յարմար ճանապարհներ չկան։

Ռումինիայի գլխաւոր բնակիչները ռումինացիները կամ վալախներն են, որոնք պատկանում են ռումանական ցեղին և ուղղափառ դաւանութեան։ Բայց նրանցից այնտեղ ապրում են հրէաներ (250 000), հայեր, յոյներ, բուլղարներ, գնչուներ և այլն։ Ռումինիայի ազգաբնակութիւնը (6 միլիոն) գլխաւորապէս պարագում է հոգագործութեամբ և անամսապահութեամբ։ 1881-թւից ի վեր Ռումինիան սահմանադրական մի թագաւորութիւն է։ Թագաւորի իրաւունքները սահմանափակում են սենատը և պատգամաւորական ժողովը։

Ռումինիայի քաղաքներից նշանաւոր են, Բուխարէստ, տէրութեան մայրաքաղաքը և թագաւորի աթոռանիստը։ Աւոնի 206,000 բնակիչ և համալսարան։ Գալաց և Բրահլով՝ առևտրական նշանաւոր քաղաքներ են։ Եասսի, որի բնակիչների գրեթէ կէսը հրէաներ են։ Հրէաների դրութիւնը ընդհանրապէս անախանձելի է Ռումինիայում։

2ԵՐՆՕԴՈՒՅՆՅԻ ԻՃԽԱՆՈՒԹԻՒՆ

Զերինօգորիայի տարածութիւնն է 160 քառ. մղոն, որի վրայ ապրում են մօտ 260,000 բնակիչ։ Այս երկիրը մի լեռնոտ և գետաբաժանչելի տարածութիւն է ներկայացնում, որի պատերազմատէր բնակիչները յայտնի են թիւրքերի կամ տաճիկների դէմ մզած մի քանի պատերազմներով։ 2Եր-

նօգօրիան կրում է նաև հետևեալ անունները։ ՄԿ-Լեռնաստան, Ղարագաղ կամ Մօնտենեգրօ։

Երկիրը հողագործութեան համար շատ աննպաստ է։ Պրահամար էլ նրա բնակիչները գլխաւորապէս պարագում են անամսապահութեամբ և մեղուաբուծութեամբ։ 2Երնօգօրիացիները պատկանում են սլաւոնական ցեղին, դաւանութեամբ տղափառներ են և սերբերին ցեղակից։

Իշխանութեան մայրաքաղաքն է Ցետինէ, իսկ նշանաւոր նաւահանգիստը Անտիվարի։

ՅՈՒՆԱՍՏԱՆԻ ԹԱԳԱՆՈՐՈՒԹԻՒՆ

Յունաստանը բռնում է Բալկաննեան թերակղու ամենահարաւային և ամենատաք մասը, որի ափերն ամենից շատ են կտրատւած շրջապատող ծովերով։ Նրա տարածութիւնն է 910 քառ. մղոն, որի վրայ ապրում են մօտ $2\frac{1}{2}$ միլիոն բնակիչ։ Յունաստանի սահմաններն են հիւսիսային կողմից Մակեդոնիան, հիւսիս-արևմտեան կողմից Ալբանիան (հին Էպիրոսը, իսկ միւս կողմերով շրջապատւած է Յոնիական և Արշիպելագի ծովերով։ Յունաստանին են պատկանում նաև հետեւեալ կղզիները։ Էվբէա կամ նեգրոպոնտ, Կորֆու, Պեֆալոնիա, Զանթէ, Ցիկլանդիան և Սպարտիան կղզիների մի մասը։ Յունաստանը բնդհանրապէս մի լեռնոտ երկիր է, որի լեռները մեծ մասամբ ծածկւած են անտառներով։ Նրա տարածութեան մեծ մասը նպաստաւոր չէ հողագործութեան համար և տեղական հացահատիկները բաւականութիւն չեն տալիս բնակիչներին։ Յունաստանը օտար երկրոներից ներմուծում է հացահատիկներ, քարածուխ, կաշուղին, անասուններ և այլն, իսկ արտահանում է դէպի օտար երկրներ գինի, ծխախոտ, թուղ, մետաղներ և ձիթապտուղ։

Յունաստանի բնակիչները պարապում են հողագործութեամբ, առևտով, արհեստներսկ, անասնապահութեամբ և մետաքործութեամբ։ Յունական ծովեգերքի բնակիչները պապարապում են նաւաշինութեամբ և ձկնորսութեամբ։ Սակայն ամենից շատ աշքի են ընկնում յոյները իրրեն վաճառական ժողովուրդ, որին շատ է նպաստում նրանց հալրենիքի աշխարհագրական դիրքը։ Յունաստանի ամենանշանաւոր առևտուկան նաւահանգիստները գտնում են նրա արեւելան ափում, որն իրք շատ և յարմար կտրատւած ցամաք, աշխարհիս առաջինն է։

Յունաստանի ներկայ բնակիչները համարում են հնագարեան քաղաքակրթւած և կլասիկ յոյների սերունդը, որը մինչև այսօր կարողացել է պահպանել իր հռչակաւոր նախնիքների կուլտուրական ստեղծագործութեան միայն քաղմազան յիշատակարանները։ Յունաստանը հին դարերում իր քաղաքական անկախութիւնը կորցնելուց յետոյ ընկաւ սկզբում Մակեդոնիայի և յիշոյ Հռոմի իշխանութեան տակ։ Յոյների դրութիւնը աւելի անտանելի դարձաւ այն ժամանակ, երբ նրանց վրայ ծանրացաւ թիւրքերի կամ օսմանցիների լուծը, որից ազատւեցին միայն 19-րդ դարի երրորդ տասնամեակում և կազմեցին իրանց անկախ պետութիւնը։

Յունաստանը սահմանագրական միավետութիւն է, որի ներկայ Դէորդ թագաւորը դանիական թագաւորական տանիցն է։ Յունական պետութիւնը 1897 թից ի վեր ունի լաւ կազմակերպւած զօրք և պատերազմական նաւատօրմ։ Վարչական տեսակէտից Յունաստանը բաժանում է 14 մասերի, սակայն նա իր գիրքով և մակերեսոյթի կազմութեամբ բաժանում է հետեւալ մասերի, Հիւսիսային, Միջին և Հարաւային Յունաստան։

Հիւսիսային Յունաստանի գլխաւոր մասը կազմում է պտղաւէտ Թեսուալիան, որի գլխաւոր քաղաքն է Հարիսսա։

Միջին Յունաստանում կամ Լիվադիայում (հին Հելլադան) է գտնուում երկրի մայրաքաղաք և թագաւորի պիտուանիստ Աթենքը։ Սյս քաղաքը գիտնական տեսակետից աշխարհիս ամենաետաքրքիր քաղաքներից մէկն է կազմում, որովհետեւ իր մէջ և շրջակայրում ամփոփում է հին յունական քաղաքակրթութեան բաղմատեսակ յիշատակարանները։ Աթենքն ունի 100,000 բնակիչ և համալսարան։ Աթենքի նաւահանհիստն է Պիրէյ, որ երկրի առետրի նշանաւոր կենդրոնն է։ Հարաւային Յունաստանում կամ Մօրէայում (հին Պիլոպոնէս) նշանաւոր է Պատրաս նշանաւոր նաւահանգիստ-քաղաքը, որ երկաթուղիով միացած է Աթենքի հետ։ Սյդ քաղաքի բնակիչները պարապում են ձէթի, մետաքսի և անասունների առետրով։ Յունաստանի հարաւային մասերումն է գտնում և հիագարեան Սպարտա քաղաքը, որ այժմ բաւական աննշան է։

Յունաստանին պատկանող կղզիների վրա նշանաւոր քաղաքների թիւը քիչ է։ Նշանաւոր է Կորֆու, որ գտնում է համանուն կղզու վրայ, ունի համալսարան և նշանաւոր նաւահանգիստ։ Երկրորդ յայտնի քաղաքն է Հերմուզօլիս (Հերմէսի քաղաք), որ գտնուում է Մըրիպելագի մանր կղզիներից մէկի վրայ և առետրական քաղաք է։

Թէ իսկական Յունաստանում և թէ նրան պատկանող կղզիների վրայ ապրում են և բաւականաշափ հայեր, որոնք մեծ մասամբ գաղթել են այստեղ Թիւրքիայի հայաբնակչանական նահանգներից։

ԲՈՒՂՋԱՐԻԱՑԻ ԻՃԽԱՆՈՒԹԻՒՆ

Բուղջարիայի վասուալական իշխանութիւնը գտնում է Ռումինիայի, Մերրիայի և եւրոպական Թիւրքիայի մէջ։ Նրա ամբողջ տարածութիւնը 1160 քառ. մղոն է, որի վրայ ապ-

քում է Յ³,₄ միլիօն բնակիչ։ Չնայելով ո՞ր Բուլղարիան շատ քարերեր հոգ ունի, սակայն միայն նրա մի չնշին մասն է մշակւմ։ Զանասէր և աշխանատէր բուլղարները աւելի հակառած են դէպի արհեստները և դրանցով են մեծ մասնամբ իշխանց գոյութիւնը պաշտպանում։ Բուլղարիայի իշխանութիւնը հիմնւեց 1878 թւին՝ ռուսատաճկական լեռջին պատերազմից յնտեղից Բուլղարիայի ազգաքնակութեան տիրող մասը կազմում են բուլղարները, որոնք պատկանում են ուղղափառ գաղանաւթեան և կառավարում են մի իշխանով, որ ճանաչում է Թրիքիայի սուլթանի գերիշխանութիւնը։ Բացի տիրապետողի բնակիչներից, Բուլղարիայում ապրում են նաև բանականական հայեր, որոնք նրա զանագան քաղաքներում ունին իրանց սեպհական թագերը, եկեղեցները, գնդրոցները, բարեգործական հիմնարկութիւնները և այլն։ Բուլղարիայի բնակիչների մեծ մասը պարապում է արհեստներով և անանդապահութեամբ։

Բուլղարիայի իշխանութեան մայրաքաբն և աթոռանիստը Սօֆիան է, որ ունի համալսարան։ Առևտրական քաղաքներից նշանաւոր են Վառնա, Ռուսուլք, և Տրոնժով, ինչ բնակչագրագրներից՝ Շումշա։

Բուլղարիայի հարաւային մասը կոչվում է Արեւելեան Ռուսմելիա, որ Բերլինի կօնքրէսի որոշման համեմատ մէտք է կահավարւէր մի առանձին քրիստոնիայ նահանդավետով, սակայն այդ իշխանութիւնը այժմ իրականապէս պատկանում է Բուլղարիայի իշխանին։ Այդ մասի գլխաւոր բնակիչները կազմում են բուլղարները և թիւրքները։ Գլխաւոր քաղաքներն են Փիլիպոպոլ՝ Մարիցա գետի ափին և Կազանլուգ, որի բնակիչները պարապում են իւղի առետրով։ Վարդաշատ գիներու պատճռուով Կազանլուգ քաղաքը կոչւում է Բամիանեան թերակզզու քիւլիստան»ը։ Նշանաւոր է նաև Բուրգածամուանգիոտը։

ՍԵՐԲԻԱՑԻ ԹՍԴԱԽՈՐՈՒԹԻՒՆ

Սերբիայի թագաւորութիւնը գտնւում է Դանուագ գետի, Բուլղարիայի և Բօսնիայի մէջ, նրա ամբողջ տարածութիւնն է 900 քառ. մղոն, որի վրայ ապրում են մօտ 2¹/₂ միլիօն բնակիչ։ Սերբիան ներկայացնում է մի լեռնոտ, բայց և միննոյն ժամանակ պտղաբեր երկիր, որ զլսաւորապէս ոռոգւում է Մօրավա գետով։ Նրա ոչ այնքան բարձր լեռները մեծ մասամբ ծածկւած են անտառներով, որոնց արանքներում գտնւելու են բնակարան արօտատեղիներ։ Սերբիայի լեռները բառական հարուստ են հանքերով, որոնք բնակիչների կողմից ցանկացի կերպով շնորհագում են առաջարծութեամբ, անանձնապահութեամբ և վաճառականութեամբ։ Արտաքին առևտութիւնը բառական զարգացած է։ Արտահանում են հացահատիկներ, իւղեր, կաշուհիներ, գինի և ներմուծում են գործարաննական ապրանքներ օտար երկրներից։

Սերբերը 15-րդ դարի կիսին ընկան թիւրքերի տիրապետութեան ներքոյ և քաղաքական անկախութիւն ձեռք բերին միայն 1815 թւին, չնայելով որ այդ անկախութիւնը սահմանափակ էր։ Նրանք խոկական անկախութիւնը ստացան 1877 թւին, երբ Ռուսների հետ միասին կաւթցին թիւրքերի դէմ։ Այդ թւականին ընդարձակւեց Սերբիայի սահմանը հարաւային կողմից։ Ներկայում Սերբիան ներկայացնում է սահմանադրական միավետութիւն և ունի ժողովրդական ներկայացուցչութիւն, Սկուլչինա անունով։

Սերբիայի թագաւորութեան մայրաքաբն և աէրու-

թեան աթոռանիստն է Բելգրադ, որ գտնւում է Դանուաք գետի ափին և ունի բաւական գործարաններ։ Միւս քաղաքներից նշանաւոր է Նիշ։

Եւրոպական Թիւրքիա

Եւրոպական Թիւրքիան կամ Տաճկաստանը, որի տարածութիւնն է 4000 քառ. մղոն, գտնւում է Բալկանիան թերակղզու միջին մասում՝ Բուլղարիայի, Յոնաստանի, Հերովորիայի, Աւտորիայի և Սերբիայի մէջ։ Նրան է պատկանում նաև Եւրոպայի Սամօթքակիա, Տազօ, Ստալիմեննա և Կրետէ կամ Կանդիա կղզին, որ ունի իր առանձին կառավարութիւնը։ Եւրոպական Թիւրքիան ասիական և ափրիկական կալուածների հետ միասին բռնում է 80,000 քառ. մղոն տարածութիւն, որի վրայ ապրում են ընդամենը մօտ 25 միլիոն բնակիչ։

Եւրոպական Թիւրքիայի մակերեսոյթի կազմութիւնը մեծ մասամբ լինուու է։ Նա թէ ե արգաւանդ հող ունի, սակայն այդ երկրի միայն մի չնչին մասն է մշակուում, իսկ մեծ մասը արօտատեղիներ են, որոնց բնակիչները պարապում են անասնապահութեամբ։ Բայց Եւրոպական Թիւրքիայի բնակիչների մեծ մասը պարապում է վաճառականութեամբ, արհեստներով և գորգագործութեամբ։ Վաճառականութիւնը գլխաւորապէս գտնւում է յոյների և հայերի ձեռքին։ 2նայելով որ Եւրոպական Թիւրքիան իր բնութեամբ Եւրոպայի ամենաարուստ երկրներից մէկն է, սակայն այդտեղի թիւրք տիրապետող բնակիչները չեն կարողանում այդ երկրի բնական հարստութիւնները ցանկալի կերպով մշակել և բարեկեցիկ կեանը վարել, չնորհիւ իրանց ծուլութեան, տպիտութեան և կառավարութեան ճնշումների։

Թաշտավայրերի բնակիչները գլխաւորապէս պարապում են հողագործութեամբ։ Եւրոպական Թիւրքիայի ազգաբնակութիւնը բաղկացած է բազմազան տարրերից՝ թիւրքերից, յոյներից, հայերից, սերբերից, բուլղարներից, ուումիններից, հրէաներից, շերքեղներից, զնշումներից և այլն։ Եւրոպական Թիւրքիայի հայերիթիւը, ըստ է.ինչի, համար է 186,000.ի։

Եւրոպական Թիւրքիայի գործարանական արդիւնաբերութիւնը բոլորովին զարգացած չէ. պատրաստում են միայն գորգեր, կաշուեգիններ, վարդի լուղ և այլն։ Օտար երկրներ արտահնուող ապրանքներից նշանաւոր են. մետաքս, բամբակ, բուրդ, օֆիում և այլն, իսկ ներմուծողներից՝ կտաւեղններ, շաքար, հացանատիկներ, նաև թ և այլն։ Եւրոպական Թիւրքիայի գործարանական արդիւնագործութիւնը քիչ արդիւնք է տալիս. դրա համար էլ գործարանական ապահովների մեծ մասը ներմուծուում են Թիւրքիա Փրանսիայից, Գերմանիայից, Անգլիայից և Եւրոպական ուրիշ երկրներից։ Թիւրքերի մէջ բաւական զարգացած է կաշեգործութիւնը, գորգագործութիւնը, մետաքսագործութիւնը և մեղռւարուծութիւնը։ Երկրի ներբին նահանգների առեատուրը գլխաւորապէս կենտրոնացած է հրէաների, յոյների և հայերի, իսկ արտաքինը Փրանսիայիների, գերմանացիների և անգլիացիների ձեռքում։

Թիւրքիան կամ Տաճկաստանը բաղկացած է հետեւալ գլխաւոր երկրներից 1) Ասիական Թիւրքիա, որի մէջ մտնում են Փոքր Ասիա, Ասորիք, Միջագետք, Թիւրքա-Հայաստան և արևմտեան Արարիա, 2) Տրիպոլիս, Բարկա, Ֆէցցան և Եգիպտոս Աֆրիկայում և 3) Եւրոպական Թիւրքիա, որի մէջ մտնում է Բալկանեան թերակղզուն Թիւրքիային պատկանող մասը։

Թիւրքիայի կառավարութեան եղանակը բացարձակ բըռնակալական միապետութիւն է։ Միապետը կոչւում է սուլթան

կամ փաթիշահ, որի անմիջական օգնականը պետալ թեան մեծ վեղիրն է: Վերջինիս ստորագրում են թիւրբական բոլոր մինչստրմերը: Երկրի հոգեոր գործերի ղեկավարութիւնը գտնում է զեյխ-իւլ-խոլամի ձեռքում: Տէրութեան բարձր աստիճանաւորները կրում են «փաշա» տիտղոսը:

Եւրոպական Թիւրբիայի բնակիչները պատկանում են մահմեդական կրօնի սինի դաւանութեան: Թիւրբիան յարմար և հեշտ կերպով կառավարւելու համար բաժանուած է վիլայէթների կամ գեներալ նահանդավայեատութիւնների, որոնցից մի քանիսը Եւրոպական Թիւրբիայում կրում են իրանց հին պատմական անունները:

Եւրոպական Թիւրբիան բաղկացած է հետեւալ գլխաւոր մասերից:

ա.) Հարաւային Թրակիա, որ Եւրոպական Թիւրբիայի ամենաբարուստ և բազմամարդ նահանդն է: Գլխաւոր քաղաքն է Կ. Պօլիս կամ Ստամբուլ, որ գտնում է մի եռանկիւնաձի թերակղզու վրայ՝ Բօսֆորի նեղուցի մուտքի մօտ: Այս քաղաքը իր զիրքի չնորհիւ առևտրական տեսակէտից կարեոր նշանակութիւն ունի: Կ. Պօլիսը ամբողջ Թիւրբիայի մայրաքաղաքն է, որտեղ նստում է սուլթանը: Այս քաղաքը համարսում է թիւրբա-հայերի քաղաքական, մտաւոր և հոգեոր կենտրօնը: Քաղաքն ունի 1,100,000 բնակիչ, որոնցից 150000 հայեր են: Կ. Պօլսումն է նստում թիւրբա-հայերի պատրիարքը, որ հայերի ներկայացուցիչն է համարում թիւրբաց կառավարութեան առաջ: Կ. Պօլիս քաղաքումն են գտնուում թիւրբա-հայկական նշանաւոր գլուխները, բարեգործական մի քանի հիմնարկութիւնները, և այնտեղ են լոյս տեսնուում մի քանի հայկական լրագրներ: Մինչև 15-րդ դարուկէսը Կ. Պօլիսը կազմում էր թիւրբական կայսերութեան մայրաքաղաքը, որի պատմական յիշատակարաններից նշանաւոր է Սօֆիա եկեղեցին (այժմ Այխա-Սօֆիա մզկիթը): Կ. Պօլսի

անենանշանաւոր շինութիւններից յայտնի է Սեբայը, որտեղ ապրում է պետութեան միտակետ սուլթանը: Երկրորդ քաղաքն է Ազրիանօպօլիս, որ յայտնի է իր վարդի իւզով, գործերով և մետարքով գործուածքներով: Իրեկ առևտրական և ամուր նաւահանգիստ նշանաւոր է է Դալլիպօլի, որտեղ կանգնում է թիւրբիական նաւատօրմը:

բ.) Ալբանիա, որ մի լեռնոտ և դժուարաձատչելի երկիր է: Եւրոպական Թիւրբիայի այս մասի գլխաւոր բնակիչները կազմում են ալբանացիները, որոնք սկզբում ապրում էին հիւսիսային Ալբանիայի լեռներում, բայց 15-րդ դարում նուաճւեցին թիւրբերից, որոնք մահմեդական դարձրին նրանց: Նրանց փոքրամասնութիւնը մինչև այսօր էլ քիրիստոնեայ է մնացել և գլխաւորապէս պատկանում է կաթոլիկ դաւանութեան: Ալբանացիները նահապետական կեանք են վարում և մեծ մասամբ պարագում են անասնապահութեամբ: Երկրի գլխաւոր քաղաքներն են Նանինա և Սկիտարի:

գ.) Մակեդոնիա, որ կազմում է Եւրոպական Թիւրբիայի երրորդ մասը և յայտնի է նաև արեանունն Շուտանիա անունով: Գլխաւոր քաղաքն է Սալօնիկ, որ Կ. Պօլսից յետոյ Թիւրբիայի երկրորդ նշանաւոր նաւահանգիստն է և առևտրի նշանաւոր կենտրօնը:

դ.) Բօսնիա և Զերցօզովինա, որոնք միացած են Աւստր-օ-Ունգարիայի հետ: Թիւրբիայի սուլթանի գերիշսանութիւնը այդ երկրի վրայ անուանական է: Գլխաւոր բնակիչները կազմում են քանիացիները, որոնք սերբիական ծագում ունին: Բնակիչների մի մասը մահմեդական է, իսկ միւս մասը ուղղափառ և կաթոլիկ: Այդ երկու երկրներում ապրում են մօտ $1\frac{1}{2}$ միլիոն բնակիչ: Գլխաւոր քաղաքներն են Սարաեվո և Մօստար:

Երկրնի գանձարաւթիւնից յետոյ (1878 թ.) այդ երկու երկրներն ընկել են Աւստր-օ-Ունգարիայի ձեռքը և նա է

Կառավարում։ Այդ երկրները թիւրքական տիրապետութեան Ներքոյ անտանելի դրութեան մէջ էին գտնւում, իսկ այժմ, 1878 թւից ի վեր դրանք Աւտրօ-Ռւնդարիայի կայսերութեան չնորհիւ ծաղկել և յառաջադիմել են։

ԱՊԵՆԻՆԵԱՆ ԹԵՐԱԿՂԶԻ

Ապենինեան թերակղզին, որ երկար կօշխի ձեռվ մըտնում է Միջերկրական ծովի, Եւրոպայի հարաւային երեք մեծ թերակղզիներից մէկն է։ Հիւսխսային կողմից նրա սահմանը կազմում է Ալպեան լեռնաշղթան, իսկ միւս երեք կողմերից ոռոգւում է Միջերկրական ծովով։ Այդ թերակղզու տարածութիւնը (Խտալիային սպատկանող կղզիների հետ միասին) 6000 քառ. մոն է, որի վրայ ապրում են մօտ 32 միլիոն բնակիչ։ Ապենինեան թերակղզին բաժանում է էականապէս երկու միմեանցից տարբեր մասերի՝ հիւսխսային ցամաքային մաս կամ Լօմբարդիայի հարթութիւն և հարաւային մաս կամ իսկական թերակղզին։ Թերակղզու երկրորդ մասն էլ իր կողմից հարաւային կողմում բաժանում է Կալաբրիա և Աքռուլիա մանր թերակղզիների, որոնք միմեանցից անջատւած են Տարենթօնի ծոցով։

Ապենինեան թերակղզու բոլոր ավելի հաւասարաշափ շեն կտրատւած։ Այդ տեսակէտից աւելի աշքի է ընկնում թերակղզու արևմտեան ափը, որ աւելի հարուստ է ծոցերով և յայտնի նաւահանգիստներով։ Սակայն հակառակ պատկեր է ներկայացնում թերակղզու արևելեան ափը, որ վերոյիշեալ տեսակէտից շատ աղքատ է։ Դրա համար էլ Ապենինեան թերակղզու արևմտեան ափումն են գտնւում ամենաշատ կղզիները, որոնցից նշանաւոր են Կօրսիկա, Սարդինիա, Սիցիլիա, Լիբարեան խումբ և այլն։

Մակերևոյթի կազմութեամբ Ապենինեան թերակղզու նրկու մասերը միմեանցից զգալի կերպով տարբերուում են։ Հիւսխային մասի միջին տարածութիւնը կազմում է Լոմբարդական հարթութիւնը, որ ոռոգւում է էշ և Պօ կամ Պատուս զետերով ու նրանց վտակներով և գտնւում է Ալպեան և Ապենինեան լեռնաշղթաների միջեւ։ Այդ գետերն և վտակները Լոմբարդիայի հարթութեան վրայ գոյացրել են մի քանի ճներ, որոնք շատ նկարչական տեսք ունին և շրջապատուած են կանաչ բլուրներով և ցածր սարերով։ Երբ հարթութեան վրայ գտնուող լեռների ձևնը հալչում է, վերոյիշեալ գետերը յորդանում; գուրս են գալիս իրանց ափերից և ոռոգում են այդ հարթութիւնը։ Դրա առաջն առնելու համար շինուած են բաղմաթիւ ջրանցքներ, որոնցով գետերի ջրերը հոսում են զանազան ուղղութեամբ։ Իր նպաստաւոր ոռոգման չնորհիւ Լոմբարդիայի հարթութիւնը ամբողջ Եւրոպայի ամենաբերի երկիրներից մէկն է համարում։ Կանոնաւոր մշակում է երկրի հողը, որ առատօրէն հացահատիկներ է տալիս, որ՝ ցորեն, բրինձ, եղիպտացորեն և այլն։ Առատ է նաև պտղատու ծառերի (շագանակի, թզենի, տանձենի) թիւը։ Լոմբարդիայի հարթութեան մի քանի մասերը, որոնք Ալպեան լեռնաշղթայով պաշտպանուած են հիւսխսային ցուրտ քամիների աղղեցութիւնից, տալիս են բաւականաշափ նարինչ, լիմոն և այլն։

Բոլորովին տարբեր մակերևոյթի կազմութիւն, կլիմա և ոռոգում ունի իսկական Ապենինեան թերակղզին, որ գետնուում է Լոմբարդիայի հարթութիւնից դէպի հարաւ և որի վրայով տարածում է Ապենինեան լեռնաշղթան։ Թերակղզին չորս անգամ աւելի երկար է լայնութիւնից։ Ապենինեան լեռնաշղթան աւելի մօտ է Ադրիատիքական ծովին. դրա համար էլ արևելեան մասում գետեր գրեթէ չկան, եթէ չհաշուենք նրա մանր վտակները, իսկ թերակղզու արևմտեան

մասում՝ ընդհակառակը։ Այդ գետերից նշանաւոր են Արևո և Տիբեր, որոնք սակաւածուր են, որովհետեւ ձիւնապատ լեռներից չեն բղխում։ Ապենինեան թերակղզու ամբողջ երկարութեամբ տարածւում է համանուն լեռնաշղթան, որ հրաբրդության ծագում ունի. ապացոյց՝ Վեգուվի հրաբուլիսը, որ նրա մասերից մէկն է կադմում։ Բացի զրանից լեռնաշղթայի արևմտեան և հարաւարենմտեան կողմերում կան մի շարք գործող և հանգած հրաբուղիներ, որոնցից նշանաւոր են Ստրօմպոլի, Լիպարի և Պուլկան (Լիսլարեան կղզիների վրայ)։

Ապենինեան թերակղզու կղիման ընդհանրապէս տաք է, որովհետեւ Ալպեան և Ապենինեան լեռնաշղթաները թերակղզին պաշտպանում են ցուրտ հողմերի աղբեցութիւնից։ Զմեռը ձիւն է գալիս, որ և իսկոյն սառչում է. իսկ թերակղզու հարաւային մասում ձիւն լինում է միայն լեռների վրայ. այնտեղ եղանակը շատ տաքանում է մանաւանդ այն ժամանակ, երբ Աֆրիկայից փչում է «չիրօկիօ» տաք քամին։

Թերակղզու բուսականութիւնը բաւական ճոխ է. հացահատիկներից նշանաւոր են ցորենը, ըրինձը և զարին, իսկ պըտղատու ծառերից նարինջի, լիմոնի, խալոզի, նոնի, ձիթապտղի, դափնի, խցակալնի, կակտուսի, արմաւի և ուրիշ ծառերը։

Ապենինեան թերակղզու և նրան պատկանող կղզիների (առանց Կօրսիկայի) վրայ գտնուում է Խտալիայի թագաւորութիւնը և Սան-Մարինո փոքրիկ հանրապետութիւնը։

ԻՏԱԼԻԱՑԻ ԹԱԳԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ

Խտալիայի թագաւորութեան սահմանները կազմում են Աւստրօ-Ռևնդարիան, Զուիցերեան, Փրանսիան և Միջերկրական ծովը։ Նրա ազգաբնակութեան զլիսաւոր տարրը բաղ-

կացած է խտալացիներից, որոնք պատկանում են բոմանական ցեղին և դաւանութեամբ կաթոլիկ են։ Ազգաբնակութեան խտութեան կողմից Խտալիայի թագաւորութիւնը միջին տեղն է բռնում։ Ամենախիտ ազգաբնակութիւնն ունին Կալաբրիան և Լոմբարդիայի հարթութիւնը։

Ուսումը ընդհանուր և պարտագիր չէ Խտալիայում։ Նրա ազգաբնակութեան գրեթէ կէսը անգրագէտ է։ Ունի 21 համալսարան և դանագան բարձրագոյն ու միջնակարգ դպրոցներ։ Խտալիայի համալսարաններից մի քանիսը շատ հին են և միջին-դարերում կրթական մեծ գեր են կատարել Եւրոպայի ազգաբնակութեան համար, օր. Բոլոնիայի և Սալերնոյի համալսարանները։ Խտալիայի համալսարանները ամեն տարի ահագին թւով ուսանողներ են գրաւում օտար երկիրներից, որոնց ուսանողների մեծ մասը պարապում է մի քանի գեղարուեստների (Ակարչութիւն, երաժշտութիւն և այլն) ուսումնասիրութեամբ։

Խտալիայի բնակիչները զլիսաւորապէս պարապում են հոգագործութեամբ, անասնապահութեամբ, ձկնորսութեամբ, հանքագործութեամբ և աւետրով։ Խտալիայի ամբողջ տարածութեան գրեթէ կէսը ներկայացնում է գաշտեր, այգիներ, պարտէզներ, իսկ միւս կէսը անտառներ, արօտատեղիներ և լեռներ են։ Դժբաղդաբար այդ երկրի մշակելի հողի մեծ մասը պատկանում է մի խումբ խոշոր կալուածատէրների, որոնք այդ հողերի մշակումը կապալով յանձնում են խտալական գիւղացիներին և վերջիններիս բաւական շահագործում են։ Հացարոյսերից յայտնի են ցորեն, գարի, բրինձ և այլն։ Խտալիայում զարգացած է նաև շերամապահութիւնը և հարաւային պտուղների (լիմոն, նարինջ, ձիթապտուղ) մշակութիւնը։ Հանքագործութիւնը շատ թոյլ է զարգացոծ Խտալիայում։ շահագործում են մեծ մասմբ ծծումքի, մարմարի,

Նրկաթի և աղի հանքերը։ Իտալիան մետաքսագործութեամբ Եւրոպայի առաջին երկիրն է։

Զգալի կերպով զարգացած է Իտալիայի վաճառականութիւնը։ Դրան շատ նպաստում է Իտալիայի աշխարհագրական նպաստաւոր դիրքը։ Մուէզի ջրանցքի բացւելուց յետով Իտալիան շատ է առաջադիմել իրեն առևտրական երկիր և դարձել է Եւրոպայի և Արևելյան մէջ եղած առևտրական միջնորդներից մէկը։ Իտալիան արտահանում է դէպի օտար երկիրներ մետաքս, գինի, ձու, ծծումբ, մարմար, հարաւային պտուղներ, յարդեայ գլխարկներ, երաժշտական և ապակեայ գործիքներ, իսկ ներմուծում է քարածուխ, հացահատիկներ, մեքենաներ և այլն։

33 միլիոն ազգաբնակութիւն ունեցող Իտալիան սահմանադրական միապետութիւն է, երկրի միապետի իրաւունքները սահմանափակում է իտալական պարլամենտը։

Հին դարում Իտալիան ներկայացնում էր չոօմէական պետութիւնը, որ հասաւ իր քաղաքակրթութեան և զօրութեան զագաթնակիւտին։ Միջին դարու սկզբներում հոօմէական համաշխարհային միացեալ պետութիւնը բաժան բաժան եղաւ և վերոյիշեալ երկիրը օտար ազգերի համար կուտախնձոր դարձաւ, որի վրայ գերմանացները մի քանի դար շարունակ տարածել էին իրանց քաղաքական ազգեցութիւնը։ Իտալիան իր քաղաքական միութիւնը ձեռք բերեց 19 դարում։

Վարչական տեսակէտից Իտալիան բաժանում է 69 նահանգների, որոնց գլխաւոր քաղաքներից նշանաւոր են։

Հիւսիսային Իտալիայում կամ Լօմբարդիայի հարթութեան վրայ նշանաւոր է Միլան քաղաքը ($1/2$ միլ. բնակիչ), որ յայտնի է իր մետաքսի առևտրով և սպիտակ մարմարից շինուած եկեղեցիով։ Մյու եկեղեցին համարւում է աշխարհիս ամենագեղցիկ շինութիւններից մէկը (գոթական ճարտարա-

պետութիւն)։ Ոժութին, Պօ կամ Պաղուս գետի հովտում, Իտալիայի առևտրական և արդիւնաբերական նշանաւոր քաղաքներից մէկն է։ Ալէքսանդրիա, նշանաւոր ամրոց է։ Կը նմոն ս, յայտնի է իր ջութակներով և վիօլոնչէներով։ Վե նետիկ, գտնուում է Ալիքական ծովի ափին։ Այս քաղաքը իր դիրքով աշխարհիս ամենանշանաւոր քաղաքներից մէկն է և շինուած է 117 մանր կղզիների վրայ, որոնք միմեանցից բաժանաւած են ջրանցքներով։ Մյու ջրանցքները քաղաքի փողոցներն են, որոնց վրալով հաղորդակցութիւնը կատարւում է երկար սև նաւակներով (գօնդոլներով)։ Վենետիկում կառքերը և ձիերը հազուագիւտ բաներ են։ Նշանաւոր են Վենետիկի մարմարեալ պալատները, եկեղեցիները (ս. Մարկոսի եկեղեցին) և ուրիշ շինութիւնները, որոնք վկայում են բաղաքի պատմական պատակառելի անցեալը։ Վենետիկումն է գտնուում և Միլիթարեան միաբանութիւնը, որի հիմնադիրը համարւում է Միլիթար Սերպատացին։ Մյու միաբանութիւնը, որ չայսց հին գրականութեան համար խոշոր ծառայութիւն է մատուցել, գտնուում է ս. Ղազար կղզու վրայ Վենետիկը Իտալիայի առևտրական առաջին նաւահանգիստն է։

Խսկական թերակղզու քաղաքներից նշանաւոր են. Գենուա կամ ծենովա, որ Իտալիայի ամենահին քաղաքներից մէկն է և աշքի է ընկնում իր վառահեղ պալատներով և հասարակական շինութիւններով։ Առևտրական տիսակէտիդ Գենուան Իտալիայի առաջին քաղաքն է, որ ունի բարականացներ։ Գենուայի մօտն է գտնուում և Սպեցիա պատերազմական նշանաւոր նաւահանգիստը, որտեղ կանգնուում է Իտալական նաւատօրմը։ Փլորենցիա, որ Թօսկանա նահանգի վլխաւոր քաղաքն է։ Նշանաւոր են նրա գեղարուեստական յայտնի յիշառակարանները, մեծ զրադարանները, համալսարանը։ 1865 – 1871 թ. Փլորենցիան կաղմում էր և Իտալական թագաւորութեան մայրաքաղաքը, որ

Ներկայումս գտնուում է Արևո գետի ափին: Հիվողնօ, առևորրական նաւահանգիստ է Կարբաջա, նշանաւոր է իր մարմարեայ հանքելում: Թօսկանա նահանգի հարաւային կողմում գտնուում է Հացիում: Նահանգը, որի գլխաւոր քաղաքն է Հոօմը (100,000 բն.): Սա Խթալիայի տէրութեան մայրաքաղաքն և թագավառի ու պատի աթոռանիստն է: Հոօմի պատր համարւում է ամբողջ աշխարհիս քոլոր կաթոլիկների հոգիոր զլուխը: Հոօմի 1871 թւից ի վեր Խտալիայի մայրաքաղաքն է: Աշխարհիս և ոչ մէկ քաղաքը չէ կարող մրցել Հոօմի հետ իր պատմական յիշատակուաններով, որոնք ծագում են ընդհանուր պատմութեան գրեթէ բոլոր շրջաններից: Նա իր հասկարեան շինութիւններով և զեղարուեստական դանձերով հիացնում է օտարազգի ճանապարհորդներին: Հոօմի աչքի ընկնոսով շինութիւններից նշանաւոր են օ. Պետրոսի եկեղեցին, որ աշխարհիս ամենամեծ եկեղեցին է և ամիսինմէ է իր մէջ Պետրոս և Պօղոս առաքեանների գերեզմանը: Այդ եկեղեցու մօտ է գտնուում նաև պատերի պալատը՝ Վատիկանի, որ յայտնի է իր գրադարանով, արձաններով և նկարներով: Էնադարեան շինութիւններից նշանաւոր է ահապին ցիրկ Կոլիզէյը, որտեղ մօտ 100000 հանդիսականներ էին տեղաւորւում և կառակօմըները կամ ստորերինեայ գերեզմանները քրիստոնէական առաջին կարերից: Հոօմի ամրացած նահանգինտն է Զիվիտա - Վելիկա:

Խտալիայի ամենախիտ աղջաբնակութիւն ունեցող հանգն է Կամբանիան, որի գլխաւոր քաղաքն է Նիապոլը: Այս քաղաքը գտնուում է Վելուվի հրաբուղիքի ստորոտում և Խտալիայի երկրորդ առևորական քաղաքն է (550,000 բն.): Թէկուզ Կամբանիան Խտալիայի ամենաաղջաւէտ նահանգն է, սակայն զա գտնուում է Խտալիայի հրաբուղիքին մասում: Նիապոլի մօտ են գտնուում Պօմպէյ և Հերկուլանում քաղաք-

ներկայաւորակները, որոնք կործանւեցին Վեղուվի հրաբուխի վիճակից 79 թւին: Նիապոլը Խտալիայի ամենաարագմամարդ քաղաքն է և ունի նշանաւոր համալսարան: Նիապոլից հեռու չեն գտնուում Կաստելլամարէ և Սօրբենտո քաղաքները: Կալաբրիա թերակղզու քաղաքներից յայտնի է Ռեջիօն, որ նշանաւոր նաւահանգիստ է, որտեղ հին ժամանակ յունական մի մեծ գաղութ էր հաստատւած: Արուլիա թերակղզու քաղաքներից նշանաւոր է Բրինդիզի նաւահանգիստ - քաղաքը:

Խտալիայի թագաւորութեանն են պատկանուում Սիցիլիա և Սարդինիա կղզիները:

Սիցիլիան Ապենինեան թերակղզուց բաժանուում է Մեսանայի նեղուցով և ներկայացնուում է եռանկինածե մի փոքրիկ ցամաք, որի վրայով տարածւում է Ապենինեան լեռնաշղթայի շարունակութիւնը: Այդ կղզին իսկապէս մի սարահարթ է, որ մեծ մասամբ անտառազուրկ է և վտառ ոռոգւած: Նրա ամենաքարածր գագաթն է Էտնա գործող հրաբուղ խը, որի գագաթից երեսում է այդ կղզին: Սիցիլիա կղզու կենտրօնական մասը՝ անապատային է և ունի նօսր ազգաբնակութիւն, հարաւային պտուղներ, բամբակ, շաքարեղէզն և այլն: Կղզին գետի կողմից շատ ալքատ է, եղածները ամառ գրեթէ բոլորովին ցամաքում են: Մի ժամանակ Սիցիլիա կղզին յայտնի էր իր հացահատիկներով և կաղմում էր Հոօմի համար իբրև ցորենի զլսաւոր շտեմարան: Կղզին ունի մօտ $3\frac{1}{2}$ միլիոն բնակիչ և ծծումքի արդինարերութեան համար աշխարհիս ամենայայտնի երկիրներից մէկն է:

Սիցիլիայի քաղաքներից նշանաւոր են: Պալերմօ, որ առևորական և արդինարերական քաղաք է և ունի 300,000 բնակիչ: Այդ քաղաքում մինչե այսօր էլ մնացել են մի շարք շինութիւններ սարակինոսների և նորմանների տիրապետութեան ժամանակից: Մեսսինա, աշխարհիս ամենամեծ և ամենապեղցիկ նաւահանգիստներից մէկն է, որ առևոր է անում:

Հարաւային պտուղներով: 1783 թւին այդ քաղաքը ահագին վնասներ ստացաւ երկրաշարժից: Մեսսինան իր դիրքով յիշեցնում է Կոպէնհագէն մայրաքաղաքը: Կղզու միւս քաղաքներից նշանաւոր են Կատանիա, Մարսալս (համանուն գինիով) և Ֆիրշենտի:

Սարդինիա կղզին մեծ մասամբ լեռնոտ է և հարուստ է արծաթէ, արծիճի, ծծումբի և երկաթի հանքերով: Հողի մշակութիւնը զարգացած է կղզու միայն միջին մասում: Գլխաւոր քաղաքն է Կալիարի, որ մի ժամանակ յայտնի էր ցորենի առևտուվ:

Իտալիայի գաղութներից նշանաւոր է Հրիթուէա, որ գտնում է Հաբէշտանի և Կարմիր ծովի մէջ: Սօմալի թերակղզու մի մասը ճանաչում իտալիայի թագաւորութեան գերիշտանութիւնը:

Իտալիան թագաւորութեան մէջ է գտնում և աշխարհիս ամենափոքր հասարակապետութիւններից մէկը՝ Սան-Մարինօ, որ բաղկացած է համանուն գլխաւոր քաղաքից և 4 գիւղերից և ունի բնդամենը 10,000 բնակիչ:

Պիրինեան թերԱԿՂԶԻ

Մակերեւոյթի կազմութիւնը: Պիրինեան թերակղզին եւրոպայի հարաւային երեք թերակղզիներից ամենամեծն է և ունի բառանկիւնի ձև: Երեք կողմից շրջապատող ծովերը շատ քիշ են կարատում թերակղզու ափերը, այդ տեսակէտից բացառութիւն են կազմում միայն արեելեան և հարաւային ափերը, որոնց մօտ գտնուում են մի շարք նշանաւոր նաւահանգիստներ և մանր կղզիներ: Պիրինեան թերակղզին իր համար մի առանձնացած ցամաք է ներկայացնում, որ մնացած եւրոպայից բաժանւած է Պիրինեան լեռնաշղթայով:

Թերակղզու ամբողջ կենտրօնական մասը ներկայացնում է մի ընդարձակ սարահարթ, որ ձգում է արեելքից դէպի արեմուտք: Այդ սարահարթը հիւսիսային կողմից շրջապատւած է Պիրինեան լեռնաշղթայի հարաւային վեշերով, արեելեան կողմից՝ իրերիական լեռնաշղթայով, իսկ հարաւային կողմից Սիերա-Մօրեսա լեռնաշղթայով: Արեմտեան կողմում, ընդհակառակը այդ սարահարթը հետզհետէ ցածրանում է, որի վրայով հոսում են Սալանտեան ովկիանոսը թափող Դուրօ, Տագօ և Գվադիանա սակաւածուր և գրեթէ աննաւարկելի գիտերը:

Պիրինեան թերակղզու կենտրօնական սարահարթը Կաստիլիական լեռներով բաժանում է երկու մասերի. հիւսիսային կամ Հին-Կաստիլիական և հարաւային կամ Նոր-Կաստիլիական սարահարթների: Առաջին սարահարթը երկրսրդից աւելի բարձր է: Կենտրօնական սարահարթի հիւսիս-արեելեան կողմում տարածում է Պիրինեան լեռնաշղթան և հարաւային կողմում՝ Սիերա-Նեվադայի կամ Գրանադայի լեռները: Սարահարթի և Պիրինեան լեռնաշղթայի մէջ գտնուում է Սրագօնեան հարթութիւնը, որ գլխաւորապէս սուոգւում է էրրօ գետով, իսկ սարահարթի և Գրանադեան լեռների մէջ տեղը՝ Անդալուգեան հարթութիւնը, որ ոռոգւում է Գվադակվիվիր գետով:

Ոռոգւմը: Ոռոգման կողմից Պիրինեան թերակղզին այնքան էլ նպաստաւոր պայմանների մէջ չէ գտնուում, դրա համար էլ նրա տարածութեան մի զգալի մասը անպատագին է: Թերակղզու գետերը գլխաւորապէս սկիզբն են առնում ոչ մշտապէս ձիւնով պատած լեռներից, հոսում են մեծ մասամբ դէպի արեմուտք և թափուում են Ատլանտեան ովկիանոսը. օր. Մինիօ, Դուրօ, Տագօ, Գվադիանա և Գվադակվիվիր: Բացառութիւն է կազմում միայն էրրօ գետը, որ հոսում է դէպի արեելք և թափուում է Միջերկրական:

ծովիք։ Պիրինեան թերակղզու գետերը ընդհանրապէս արագածուս և աննաւարկելի են։ Թերակղզին աղքատ է մեծ լճերով։

Կլիմա։ Պիրինեան թերակղզին միատեսակ կլիմա չունի։ Նրա հիւսիսային և արևմտեան մասերի կլիման խոնաց է և ծովային և բերում է առատ անձրևներ։ Այդ մասերի վրայով փշում են արեմտեան և հարաւ-արեմտեան հողմերը։ Այդ մասերը ծածկած են անտառներով, մշակւած դաշտերով և մարգագետիններով։ Պիրինեան սարահարթի կլիման, ընդհակառակը ցամաքային է։ այնտեղ լինում է տաք ամառ, անձրեցիս, իսկ գիշերները ցուրտ են լինում։ Թերակղզու հարաւային և հարաւ-արեմելեան մասերի կլիման չոր է, որի գլխաւոր պատճառը Աֆրիկայից փշող սօլանօ տաք քամին է։ Բուսականութեամբ և կենդանիներով հարուստ է միայն Անդալուզիան։ Նրա բոյսերից յայտնի են։ Խցանակաղնի, շարգանակ, հարաւային բազմազան պտուղներ, շաքարեղէզն, ֆիւնիկեան արմաւ, բանան և այլն։

Պիրինեան թերակղզին բաղկացած է երկու պետութիւններից, Պօրտուգալիայի և Իսպանիայի թագաւորութիւններից։

ՊՕՐՏՈՒԳԱԼԻԱՅԻ ԹԱԳՍԻՈՐՈՒԹԻՒՆ

Պօրտուգալիան, որ կազմում է Պիրինեան թերակղզու արևմտեան նեղ մասը, գտնուում է Մինիո, և Գվադիանա գետերի մէջ և ոռոգուում է գլխաւորապէս Պուրո և Տախո գետերով։ Այդ երկու տարածութիւնը 1600 քառ. մղոն է և ունի մօտ $5\frac{1}{2}$ միլիոն բնակիչ։ Նա ներկայակնում է մի հարժութութիւն, որ կանոնաւոր կերպով ուսուգուում է գետերով։ Պօրտուգալիան պատկանում է Եւրոպայի այն երկիրների շարքին, որտեղ շատ անձրեներ են գալիս։ Գրեթէ ամբողջ Պօրտու-

գալիան մի կանաչ տարածութիւն է։ Ներկայացնում, որ աշքի և ընկնում իր մշտական կանաչ ծառնորով, հարաւային պտուղներով, խաղողի այգիներով, և այլն։

Պօրտուգալիային թեամբ կախույթները պատկանում են բոմանական ցեղին և դաւանութեամբ կախույթները են։

Պօրտուգալիայի թեակիչները պարապում են երկրագործութեամբ, անասնապահութեամբ, ձկնորսութեամբ և վաճառականութեամբ։ Գործարանական կեանրը գրեթէ զարգացած չէ Պօրտուգալիայում։ Գործարանական ապրանքների մեծ մասը ստացում է Անգլիայից։ Երկրի արտահանութեան գլխաւոր ապրանքները կազմում են գինի, խցան, անասուններ, զանազան ձկներ և այլն։

Պօրտուգալիայի կառավարութեան ձեր սահմանադրական միապետութիւն է։ Թագաւորի իրաւունքները սահմանափակում է ժողովրդական ներկայացուցչութիւնը, որ կոչւում է Հրոտէս։

Պօրտուգալիան բաղադրականապէս բաժանում է 17 իսկ պատմական տեսակէտից 6 գլխաւոր նահանգների, որոնց քաղաքներից նշանաւոր են հետևեալները։

Հիսուսքօն - առետրական կենտրօն, տէրութեան մակարագը և թագաւորի աթոռանիստն է։ 1755 թ. այս քաղաքը սաստիկ մնաներ կրեց երկրաշարժից։ Ունի 340,000 բնակիչ։ Երկրորդ նշանաւոր քաղաքն է Օսթրոտ, որ նշանաւոր է իր աշխարհանոչակ «պօրտվիլյն» դինով։ Սա տէրութեան երկրորդ առետրական քաղաքն է։ Կօիմքը, որտեղ գտնուում է Պօրտուգալիայի միակ համալսարանը։

Պօրտուգալիայի միւս մայր ցամաքներում եղած գագութներից նշանաւոր են։

Ասիայում - Մակաո քաղաքը (2ինանտանում), Թիմոր կղզու մի մասը և արևելեան Հնդկաստանի Գուա և Ռիու քաղաքները։

Աֆրիկայում՝ Ազօրեան կղզիները, Մադեյրա, Կանաչ Հրուանդանի կղզիները, Գվինէի կղզիների մի մասը և հարաւային Ոֆրիկայի արևելեան ափում մի քանի կալուածներ, որոնց գլխաւոր քաղաքն է Մօզամբիկ:

Այդ բոլոր գաղութների տարածութիւնն է 35,000 քառ. մղոն, որի վրայ ապրում են մօտ 15 միլիոն բնակիչ:

ԽՍՊԸՆԻՑՑԻ ԹԵՂԱԿՈՐՈՒԹԻՒՆ

Խսպանիայի թագաւորութիւնը բռնում է Պիրինեան թերակղզու ամենամեծ մասը: Նրա տարածութիւնը 9000 քառ. մղոն է, որի վրայ ապրում են 19 միլիոն բնակիչ: Այդ թագաւորութեանն են պատկանում նաև Պալիսարեան և Պիտիուզեան կղզիների լոմբերը: Խսպանիայի սահմանները կազմում են արեմտեան կողմում Պօրտուգալիան և Ատլանտիան ովկիանոսը, հիւսիսային կողմում՝ Բիսկայեան ծովը և Պիրինեան լեռնաշղթան և հարաւային ու արևելեան կողմում՝ Միջերկրական ծովը:

Խսպանիայի ազգաբնակութեան գլխաւոր տարրը կազմում են խսպանացիները, որոնք պատկանում են ռոմանական ցեղին և պօրտուգալացիների նման ներկայացնում են իրեն մի խառնուրդ խսպանական նախնական բնակիչների և գաղթական մի քանի ժողովրդների: Սակայն Խսպանիայի մի քանի մասերի բնակիչները միմեանցից տարբերում են իրանց դիմագծերով, կենցաղաբարութեամբ, լեզով, վարմունքով և այլն: Խսպանիայի ամենահին բնակիչների խսկական մնացորդներն են համարւում զասկերը, որոնք գլխաւորապէս ապրում են նավարրայում, Կանտաբրեան լեռների ստորոտներում և Պիրինեան սարերի վրայ: Միերա-նեփաղայի հարաւային կողմերում մինչև այսօր էլ ապրում են հին մարերի մնացորդ-

ները: Եյնտեղ ապրում են նաև բաւականաշափ գնչուներ, որոնք մեծ մասամբ կենտրոնացած են Անգլալուղիա նահանգում: Խսպանիայի բնակիչները շատ չնշին բացառութեամբ պատկանում են կաթոլիկ դաւանութեան: Ժողովրդական կրթութիւնը ինչպէս Պօրտուգալիայում նոյնպէս է, լ Խսպանիայում, շատ անախանձելի է վիճակի մէջ է գտնւում: Թերակղզու ամբողջ ազգաբնակութեան մօտ 70% տոկոսը գրեթե և կարդալ չգիտէ: Սակայն չնայելով դրան, Խսպանիան ունի 10 համալսարան, որոնք սակայն ընդհանուր եւրօպական հոչակ չեն վայելում:

Խսպանիայի բնակիչները պարագում են հողագործութեամբ, անասնապահութեամբ, այգեգործութեամբ (հարաւային պտուղների այգիները), հանքագործութեամբ (արծաթ, պղինձ, երկաթ, արծիճ, քարածուխ), մետաքսագործութեամբ և վաճառականութեամբ: Հատ յայտնի են Խսպանական մերինոսը, ձին, այծը, էշը և եղը: Առետուրը, արհեստագործութիւնը և նաւագնացութիւնը ներկայումս Խսպանիայում ցանկալի կերպով զարգացած են: Համաշխարհային առետրին նա մասնակցում է իր զինով, հանքերով և բամբակով: Պործարանական ապրանքների մեծ մասը խսպանացիները ստանում են Անգլիայից, որը և Խսպանական առետրից ամենամեծ օգուտներն է ստանում:

Հին ժամանակներում ինչպէս ամբողջ թերակղզին, այնպէս էլ Խսպանիան գրաւել է Մեծերկրական ծովի, առետրական ազգերի ուշագրութիւնը, մանաւանդ իր արծաթէ հարուստ հանքերի շնորհիւ: Պատմական ֆիւնիկեցիները և կարթագէնացիները բաւականաշափ գաղութներ էին հիմնել Խսպանիայում: Դրանից յետոյ Պիրինեան թերակղզին լնկաւ հին-հոռմէացիների քաղաքական ազգեցութեան տակ: Ութերորդ դարում Աֆրիկայից այդ երկիրը գաղթեցին արաբները, որոնք բարձր քաղաքակրթութեան հասան: Այդ արաբ-

Ների ամենավերջին մնացորդը վերջացաւ 15-րդ դարում, երբ Խսպանիան արդէն մի միացեալ տէրութիւն էր ներկայացնում Պօրտուգալիայի կողքին։ 15-րդ դարում թէ Խսպանիան և թէ Պօրտուգալիան գտնուում էին իրանց ծաղկման և զօրութեան ամենաբարձր աստիճանի վրայ, որոնք համաշխարհային տիրապետութեան էին ձկուում։ Սակայն այդ երկու երկիրները ներկայումս Եւրօպայի երկրորդական պետութիւնների շարքին են պատկանում։

Խսպանիան այժմ սահմանադրական միապետութիւն է և ունի ժողովրդական ներկայացուցչութիւն, որ կոչւում է կորուտէ։ Երկիրը վարչական տեսակէտից բաժանուում է 49 նահանգների, որոնցից նշանաւոր են հետեւալիները իրանց գլխաւոր քաղաքներով։ Դալիցիա, որ մի լեռնոտ, անպտղաւելական նաւահանգիստներով հարուստ նահանգ է։ Գլխաւոր քաղաքն է Սանտիագօ, որ ամփոփում է իր մէջ Յակոբ առաքեալի կերեղմանը։ Հատ աւանդութեան այդ առաքեալի է առաջին անգամ քրիստոնէութիւնը քարողել իուլանացիների մէջ։

Աստուրիա, որի գլխաւոր քաղաքն է Օվիենո։

Բասկերի նահանգ, որ Խսպանիայի ամենալաւ մշակւած և խիտ ազգաքնակութիւն ունեցող նահանգն է։ Նշանաւոր է իր երկաթէ հանքերով։ Գլխաւոր քաղաքն է Սան-Սեբաստիան, որ գտնուում է Փրանսիայի սահմանադլիսի մօտ և յայտնի է իր ծովային լողարաններով։

Նավառրա, գլխաւոր քաղաքն է Պամպլոնա ամրոցը։

Արագոնիա, որ ունի շատ նօսր ազգաքնակութիւն։ Գլխաւոր քաղաքն է Սարագոսա բերդը։

Կառալօնիա, որ բաւական խնամքով մշակւած և խիտ ազգաքնակութիւն ունեցող նահանգ է։ Բնակիչները շատ աշխատասէր են, քարից հաց են ստանում, ասում են սովորաբար նրանց մասին։ Գլխաւոր քաղաքն է Բարցելոնա։

(510,000 քն.), որ ծովային վաճառականութեան տեսակէտից Խսպանիայի առաջին քաղաքն է։

Վալենսիա, նշանաւոր նահանգներից մէկն է, որ յայտնի է իր ֆիւնիկեան արմատով և չաքարեղէգնով։ Գլխաւոր քաղաքն է Վալենսիա, որ առետրական և արդինաբերական նշանաւոր կենտրոն է։ Միւս քաղաքներից նշանաւոր են Սագոնտո և Ալչելանդէ։ Վերջինս առևտուր է անում իր նշանաւոր գինիներով։

Մուրսիա, յայտնի է իր նշանաւոր և պաղաքեր այգիներով և արաբացիների տիրապետութեան օրով կոչւում էր «մաւրիտանական» տրախտ։ Այդ այգիներում աճում են ահագին քանակութեամբ նարիջ, լիմոն և այլն։ Համանուն գըլխաւոր քաղաքով։ Նշանաւոր է նաև Կարթագէնա նաւահանգիստը։

Գրանադա, դժուարամատչելի նահանգ է, որ կազմում էր մաւրերի վերջին թագաւորութեան գլխաւոր կենտրոնը։ Պատմական շինութիւններից յայտնի է Արամերան՝ մաւրիտանական թտգաւորական պալատը, որի մնացորդները մինչեւ այսօր պահպանւել են։ Գլխաւոր քաղաքներն են Մալագա (Կոչակաւոր գինի) և Գրանադա։

Անդալուզիա, ամենախիտ ազգաքնակութիւն ունեցող նահանգն է, որ ունի շատ հարուստ բնութիւն։ Նշանաւոր քաղաքներն են. Քորդովա, Խերէս, (իր համանուն հոչակաւոր գինիով) և Կադիկս, որ Խսպանիայի ամենանշանաւոր առետրական նաւահանգիստներից մէկն է։ Սյուեդ է գտնուում նաև նշանաւոր նաւագիստ Զիգրալտարը, «Միջերկրական ծովի բանալին», որ 1704 թւից ի վեր պատկանում է անգլիացիներին։

Հին-Կաստիլիա, Սանտանտէր գլխաւոր քաղաքով։

Նոր-Կաստիլիա, որ Խսպանիայի կենտրոնական և ամենամեծ նահանգն է, գլխաւոր քաղաքն է Մարոքո, որ երկ-

րի մայրաքաղաքն է (500,000 բն.) և թագաւորի աթոռանիստը՝ Խսպանիայի զրեթէ բոլոր նաւահանգիստները երկաթուղիով միացած են Մադրիդի հետ։ «Այստեղ երեք ամիս ձմեռ է և իննը ամիս դժոխք», ասում են սովորաբար Մադրիդի մասին։

Թօլէո, Խսպանական թագաւորութեան նախկին մայրաքաջը և առաջին արքեպիսկոպոսի աթոռանիստը։ Ըրանժուէս, Խսպանական թագաւորների ամարանոցը։

Խսպանիայի գաղութներից նշանաւոր են։

Սփրիկայում—Ճէուտա նաւահանգիստը Միջերկրական ծովի ափը կական ափում, Կանարեան կղզիները, Փերնանդո-Գո և Աննօքօմ կղզիները Գվինէի ծոցում։

Բ. ՄԻԶԻՆ ԵՒՐՈՊԱ

Միջին Եւրոպա ասելով հասկանում ենք մայր ցամաքի այն մասը, որ բաղկացած է ժամանակակից Եւրոպայի հետեալ երկիրներից։ Շվեյցարիայից, Աւստրօ-Ռւնգարիայից, Ֆրանսիայից, Գերմանիայից, Հոլլանդիայից և Բելգիայից։

Միջին-Եւրոպայի մակերեսոյթի կազմութիւնը, ոռոգումը և կլիման բազմազան է։ Միջին-Եւրոպայի կենտրօնական բարձրութիւնը Ալպեան լեռնաշղթան է, որ ձգւում է մոտ 1000 վերստ երկարութեամբ։ Այդ լեռնաշղթայի ամենաբարձր գագաթն է Մոնթան, որի բարձրութիւնը մոտ 5 վերստ է ծովի մակերեսոյթից հաշւած։ Ալպեան լեռնաշղթան բաժանում է բազմաթիւ ճիւղաւորութիւնների, որոնք տարածւում են Միջին-Եւրոպայում զանազան ուղղութեամբ։ Լեռնաշղթայի ամենաբարձր գագաթները մշտապէս ծածկած են ձիւնով, որոնցից սկիզբն են առնում Եւրոպայի հետեալ գետերը, կաղմելով երբեմն մի քանի նշանաւոր լճեր։ Պօնա գետը՝ Փրնւկալճով, Հոնա գետը՝ Փրնւկալճով, Հոենոս գետը իր վտակներով և Բօդէնի լճով և Դանուպ գետի աջակողմեան վտակներից Լեխ, Խզար, Պրավա, Սավա և այլն։ Ալպեան լեռնաշղթայից սկիզբն առնող գետերից մի քանիսը ճանապարհին կազմում են ջրվէժներ։

Աշխարհիս բարձր լեռնաշղթաներից և ոչ մէկը չունի այնքան անցքեր, որքան Ալպեան լեռնաշղթան։ Նրա գլխաւոր անցքերի թիւը հասնում է 30-ի, որոնցից մի քանիսի միջով անցնում են կանոնաւոր ճանապարհներ և

Երկաթուղիներ: Իր դիրքով Ալպեան լեռնաշղթան բաժանւում է երեք մասերի, արևմտեան, կենտրօնական և արեելեան Ալպեր: Առաջնի գլխաւոր անցքերից նշանաւոր է Մօն-Շնի անցքը, որտեղով երկաթուղի է անցնում 12 վերստ երկաթութիւն ունեցող տուննէլի միջով: Կենտրօնական կամ Շվեյցարական Ալպերը բռնում են Շվեյցարիայի հարաւ-արեելեան մասը: Դրա մի ճիւղն է կազմում և Սէն-Գոտարդը, որտեղով անցնում է մի ուրիշ երկաթուղի աւելի երկար տուննէլի միջով: Արեելեան Ալպերը աւելի ցած են և ջրով աղքատ, որովհետև դրանց վրայ սովորաբար քիչ ձիւն է լինում: Ալպերի այդ մասը մտնում է Աւտորիա:

Որովհետև Ալպերի բոլոր մասերը և ճիւղերը հաւասարաշափ բարձր չեն, դրա համար էլ այդ մասերի կլիման միմեանցից տարբերում և բազմազան է: Կլիմայի բազմազանութիւնը զգացւում է նոյն իսկ ամենափոքր տարածութեան վրայ: Նոյն իսկ մի քանի ժամանակաշրջանում է ամառ և ձմեռ: Ալպերը Եւրոպայի անձրեներով հարուստ մասերի շարքին են պատկանում:

Իրանց բազմազան կլիմայի չնորհիւ Ալպերը ունին նաև բազմազան բոյսեր:

Միջին Եւրոպայի միւս լեռնաշղթաներից նշանաւոր են՝ Գերմանական, Սուտէթեան, Սաքսոնեան, Փրանսիական, Կարպատեան սարերը և այլն: Այդ լեռնաշղթաներից սկիզբն են առնում բաւականաշափ գետեր իրանց գլխաւոր վտակներով: Բացառութիւն են կազմում միայն Ռոռնա և Հոռենոս գետերը՝ որոնք սկիզբն են առնում Ալպեան լեռներից: Միւս գետերից նշանաւոր են Դանուալ (Մօրավա, Տիսա և Պրուտ վտակներով), Դնեստր, Էլբա (Մօլդավա, Մուլդա և Զալ վտակներով), Վեցը, Էմս, Շէլդա, Օդեր, Վէսլա, Նեման, Սենա, Լուարա, Գարոննա և այլն:

ՃՎԵՑՑԱՐԻԱՑԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ

ՃՎԵՅցարիան շրջապատուած է Փրանսիայով, Գերմանիայով, Աւստրո-Ռունգարիայով և Խոտալիայով: Նրա տարածութիւնն է 750 քառ. մղոն, որի վրայ ապրում են $3\frac{1}{4}$ միլիոն բնակիչ:

ՃՎԵՅցարիան Եւրոպայի ամենաբարձր երկիրն է: Իր մակերեսոյթի կազմութեամբ նա բաժանւում է երեք՝ միմեանցից տարբեր մասերի, Կենտրօնական կամ Շվեյցարիական Ալպեր, Շվեյցարական սարահարթ և Խորա: Կենտրօնական Ալպերը բռնում են Շվեյցարիայի հարաւ-արեելեան մեծ մասը: Այդ լեռները աչքի են ընկնում իրանց գեղեցիկ ու փառանեղ տեսքով և ձիւնապատ գագաթներով: Գլխաւոր շղթաներից մէկն է Ս. Գոտարդ, որից սկիզբն են առնում բազմաթիւ գետեր և հոսում են զանազան ուղղութեամբ: Դրանցից նշանաւորնեն Ռոնա, Հոռենոս, Ռէյս, և Թէշինո, որոնք անցնում են լճերի միջով: օր, Ռոնան-Փընեի լճով, Հոռենոսը-Բօդէնի լճով, որ յետոյ այդ լճից դուրս զալիս կազմում է Շաֆհաուուչէնի ջրվէժը, Ռէյսը-Փիրվալդշտետի լճով և Թէշինո-Լագո-Մահիօրէ լճով: Ս. Գոտարդը ներկայացնում է գլխաւոր ճանապարհը Միջին Եւրոպայից դէպի Խոտալա:

Իրան կազմում է ՃՎԵՅՑԱՐԻԱՅԻ արևմտեան մասը՝ Փրանսիական սահմանը: Այդ լեռները բաղկացած են՝ մի քանի զուգահեռական շղթաներից, որոնց արանքներում բազմաթիւ հովիտներ կան: Այդ մասը ջրով աղքատ է ու անպտղաբեր:

ՃՎԵՅՑԱՐԻԱԿԱՆ Ալպերի և Խորայի մէջ գտնւում է ՃՎԵՅՑԱՐԻԱԿԱՆ սարահարթը, որ բաւական պտղաբեր և լաւ մշակ ւած է: Այդ մասում են գտնւում Փընեի, Թունի, Բրիենցի, Ցիրիխի, Փիրվալդշտետի և Բօդէնի կամ Պոնտանցի լճերը:

ՃՎԵՅՑԱՐԻԱՅԻ կլիման՝ թէն բազմազան է, սակայն նա

ընդհանպապէս լեռնային և ցուրտ է։ Այնտեղ ամառը կարծատն և տաք է լինում, իսկ ձմեռը՝ երկարատն և խիստ։ Շվեյցարիայի կլիման օդի մաքրութեան շնորհիւ շատ առողջարար է։ դրա համար էլ նրա բնակիչները մարմնով առողջ են։

Շվեյցարիայի ազգաբնակութեան 69% խօսում է գերմաներէն, 22% -ը ֆրանսերէն, իսկ մնացած տոկոսը շատ շնչին բացառութեամբ խօսում է իտալիերէն։ Նրա ազգաբնակութեան 58% -ը պատկանում է բոլորական և 32% -ը հռոմեական – կաթոլիկ գաւանութեան։ Ազգաբնակութեան մնացած տոկոսը պատկանում է զանազան դաւանութիւնների, որովհետեւ բաղկացած է մեծ մասամբ օտարազգիններից։ Շվեյցարիայի հրէաների թիւը հասնում է մօտ $15,000$ ։ Շվեյցարիայի ամենախիտ ազգաբնակութիւնը ապրում է Փըննի լճի շուրջը (1 քառ. կիլոմետրի վրայ մօտ 150 բնակիչ), իսկ ամենանօսր ազգաբնակութիւնը՝ լեռների վրայ։

Շվեյցարիան համարւում է աշխարհիս ամենազգաքարկրթուած երկներից մէկը։ Ոչ մի երկրում ժողովրդի տարրական կրթութեան գործը այնքան նախանձելի վիճակի մէջ չէ գտնւում, որքան փոքրիկ Շվեյցարիայում կամ չելքեցիայում։ Տարրական կրթութիւնը պարտագիր է իւրաքանչիւր շվեյցարացու համար։ Այնտեղի նոյն իսկ ամեն մի հասարակ գիւղական համայնքը ունի իր գլուխական փառաւոր շինութիւնը։ Բացի տարրական, միջնակարգ և զանազան արհետագիտական դպրոցներից Շվեյցարիան ունի նաև 6 համալսարան (Բագէլ, Ժըն, Ցիւրիխ, Բերն, Լոգան և Փրէյրուրդ)։ Նշանաւոր են նաև Ցիւրիխի տեխնիքական բարձրագոյն դրագոցը և նոյենքուրդի ակադեմեան։

Որովհետեւ Շվեյցարիայի մակերեսոյթի մեծ մասի կազմութիւնը լեռնոտ է, դրա համար նրա ազգաբնակութեան միայն շնչին տոկոսն է երկրագործութեամբ պարապում։ Երկրի տա-

րածութեան $\frac{1}{5}$ -մասը ներկայացնում է արօտատեղիներ, որոնց բնակչութերը գլխաւորապէս պարապում են անասնապահութեամբ։ Շվեյցարական արդիւնագործութիւնը ցանկալի կերպով զարգացած չէ, որովհետեւ երկրի մէջ երկաթի և քարածխի բացակայութիւնը սաստիկ զգալի է։ Առհասարակ Ալպեան լեռները հանքերով հարուստ չեն։ Քրա փոխարէն Շվեյցարիայում շատ են զարգացած մի քանի արհետներ, օրդամագործութիւնը, փայտագործութիւնը և այլն։ Շվեյցարիան արտահանում է օտար երկրներ տարեկան մօտ 50 միլիոն ուրբայու ժամացոյցներ։ Զատ զարգացած է Շվեյցարիայում պանրագործութիւնը կաթնային արդիւնքների առատութեան շնորհիւ։ Շվեյցարիան օտար երկրներից ներմուծում է հացահատիկներ, երկաթ ու քարածուխ և արտահանում է մետաքսէ բամբակէ ապրանքներ, ժամացոյցներ, շվեյցարական պանիր և այլն։

Արդիւնագործութիւնը աւելի շատ զարգացած է Շվեյցարիայի հիւսիս-արենելեան մասում, օրինակի համար մետաքսագործութիւնը, որ շատ ծաղկած դրութեան մէջ է գտնւում։

Հստ իր ազգաբնակութեան և գաւանութեան Շվեյցարիան բաժանում է երեք միմեացից տարբեր մասերի։ Գեղմանական, Փրանսիական և Իտալական Շվեյցարիա։

Շվեյցարիան հանրապետական դաշնակցական պետութիւն է, որ բաղկացած է 22 մանր և անկախ տէրութիւններից (Յ էլ կէս – կանադաներից), որոնցից իւրաքանչիւրը ունի իր յատուկ կառավարութիւնը և օրէնքները։ Կառավարութեան եղանակը հանրապետական է։ Իւրաքանչիւր հասարակապետութիւն կամ կանտօն իրաւունք ունի իր ներքին բոլոր գործերը անկախ կերպով կառավարելու։ Ամբողջ Շվեյցարիային վերաբերող ընդհանուր գործերը – երկրի պաշտպանութիւնը, պատերազմ և խաղաղութիւնը հրա-

տարակելմ՝ օտար տէրութիւնների հետ բանակցութեան մէջ մտնելը, փոստային, հեռագրական և դրամական կարգադրութիւնները վճռում է Դաշնակցական ժողովը, որ բաղկացած է շվեյցարական բոլոր տէրութիւնների պատգամաւորներից:

Դաշնակցական ժողովը բաղկացած է երկու պալատներից՝ Ազգային խորհուրդը և կանտոնական խորհուրդը։ Առաջին խորհուրդը հանդիսանում է իրեն շվեյցարական ամբողջ ժողովրդի ներկայացուցիչը, իսկ երկրորդը՝ շվեյցարական բոլոր կանտոնների կամ նահանգների։ Դաշնակցական ժողովի նախագահը միևնույն ժամանակ համարւում է և Շվեյցարիայի դաշնակցական հանրապետութեան նախագահը, որ ընտրւում է մէկ տարի ժամանակով։

Ուրեմն Շվեյցարիան մի իսկական գեմոկրատիա կամ ժողովրդապետութիւն է, որտեղ ծայրագոյն իշխանութիւնը պատկանում է շվեյցարական ժողովրդին։

Շվեյցարիայի մեծ և գլխաւոր քաղաքներից նշանաւոր են.

Բերն, գտնւում է Սար գետի ափին, Շվեյցարիայի գլխաւոր քաղաքն է, որտեղ գումարւում է դաշնակցական խորհուրդը։ Ունի համալսարան և մօտ 70,000 բնակիչ։ Բազէլ, չունոսի ափին, Ելրոպայի առետրական նշանաւոր քաղաքներից մէկն է, որ յայտնի է իր համալսարանով, բարեգործական և կրթական զանազան հիմնարկութիւններով։ Ունի քաղմաթիւ գործարաններ։ Ցիւրիխ, որ զերմանական Շվեյցարիայի մտաւոր կենտրոնն է և նշանաւոր է իր համալսարանով և քաղմարուեստեան բարձրագոյն դպրոցով։ Ցիւրիխը յայտնի է նաև իրեն առետրական նշանաւոր քաղաք, որ գտնւում է համանուն լճի ափին։ Շաֆհազուէն, չունոսի ափին, նշանաւոր է իր յայտնի և համանուն ջրվէժով։ Սէն Գալլէն, Ելրոպայի ամենաբարձր քաղաքներից մէկն է, որ յայտնի է թղթի արդիւնաբերութեանը վերաբերող իր գործարաններով։ Ժղնեւ, համանուն լճի ափին, որ ներկա-

ցացնում է ֆրանսիական Շվեյցարիայի մտաւոր կենտրոնը։ Անի նշանաւոր համալսարան, պետական յայտնի հաստատութիւններ, ժամացոյցի հոչակաւոր գործարաններ, որոնք յայտնի են ամբողջ աշխարհում։

Հօգան, ունի համալսարան և ժամացոյցի յայտնի գործարաններ։ Բնութեան տեսարանները շատ գեղեցիկ են և գրաւում են գլանի իրանց անթիւ ճանապարհորդների։

Նիւշատէլ, նշանաւոր է ժամացոյցի գործարաններով։ Շվեյցարիայի հին կանտոններն են. Ուրի, Շվից, Ունդերվալդէն, Լիւցերն, Ցուգ և Գլարուա համանուն քաղաքներով։ Խտալական կանտոններից նշանաւոր է Թեշնո։

ԳԵՐՄԱՆԻԱՅԻ ԿԱՑՍԵՐՈՒԹԻՒՆ

Գերմանիայի կայսերութեան տարածութիւնն է 9,800 քառ. մղոն, որի վրայ ապրում են մօտ $57\frac{1}{2}$ միլիոն բնակիչ։ Այդ երկիրը շրջապատւած է Բալթիկ և Գերմանական ծովերով, Դանիայով, Հոլլանդիայով, Բելգիայով, Ֆրանսիայով, Շվեյցարիայով, Աւտրիայով և Խուսաստանով։

Մակերեսութիւնը կազմութիւնն եւ ոռոգումը։ Գերմանիայի գրեթէ ամբողջ տարածութիւնը գտնւում է Ելրոպայի միջին կամ կենտրոնական մասում և հէնց իր աշխարհագրական գիրքի նորհիւ էլ միշտ ներկայացրել է այն ընդհանուր ասպարէզը, որտեղ վճռւել են Ելրոպային վերաբերող ընդհանուր հարցերից շատերը։ Նա միշտ ներկայացրել է ամբողջ քրիստոնէական աշխարհի կենտրոնը։

Գերմանիան իր մակերեսութիւնը կազմութեամբ բաժանւում է երկու միմեանցից տարրեր մասերի. հարաւային բարձր և հիւսիսային ցածր մասերի։ Գերմանիայի մակերեսոյթը հարաւաց դէպի հիւսիս աստիճանաբար ցածրանում է, հէնց դրա համար էլ նրա գետերը, բացառութեամբ Դանուպի, հոսում

Են այդ ուղղութեամբ՝ հարաւից գէպի հիւսիս։ Գերմանիայի հարաւային մասը ամենաբարձր մասն է, որ ներկայացնում է մի սարահարթ, այն ինչ հիւսիսայինը մի ցածր երկիր է։ Գերմանիայի հիւսիսային ծայրերը, որոնք ոռոգւում են Հիւսիսային կամ Գերմանական և Բալթիկ ծովերով, շատ տեղերում ծովի մակերեսոյթից աւելի ցածր են, այնպէս որ մեծ հեղեղումների ժամանակ նրանք կծածկեն ջրերով, եթէ այդ բանի գէմ արհեստական միջոցներով չառնեէր։ Չնայելով, որ Գերմանիայի հիւսիսային ափերը ոռոգւում են վերոյիշեալ երկու ծովերով և Գերմանիան ունի մեծ նաւատօրմ, սակայն նա ցամաքային և ոչ թէ ծովային պետութիւն է։ Հարաւային բարձր Գերմանիայի ճիշտ սահմանի վրայով տարածւում են Բաւարական Ալպերը, որին միացած է Բաւարական սարահարթը։ Միջին Գերմանիան և նրա հարաւարեմտեան մասը ներկայացնում է կենտրոնական բարձրաւանդակը, իսկ Գերմանիայի հիւսիսային մասը կազմում է գերմանական ցածր հարթութիւնը։

Բաւարական սարահարթը, որ ձվէյցարական սարահարթի շարունակութիւնն է, աւելի բարձր է և ունի աւելի ցուրտ և աղքատ բնութիւն։ Այդ սարահարթը ոռոգւում է Դանուապ գետով և Խզար ու Լեխ վտակներով։ Գերմանական ցարձրաւանդակի մակերեսոյթի կազմութիւնը բաղմազան է։ Նա ունի լեռնաշղթաներ, սարահարթներ, բլուրներ և այլն։ Այդ լեռնաշղթաները յաճախ շատ անհշան բարձրութիւն ունին և ծածկւած են անտառներով։ (օր. Բոհեմական և Թիւրինգեան լեռները)։ Գերմանական բարձրաւանդակը բաժանվում է երկու մասի. հարաւարեմտեան և միջին գերմանական մասերի լեռներ։ Առաջին մասի մէջ մտնում է Փրանկինեան սարահարթը, որ Բաւարական սարահարթից աւելի ցածր է և դրա համար էլ աւելի տաք։ Նլա լայն հովիտներով հոսում են նեկար և Մայն գետերը, որոնք շատ լաւ ոռոգւում

են այդ մասը և Նրա մշակմանը բաւականաշատի նպաստում։ Արևմտեան կողմում բարձրանում է հարաւային Գերմանիայի ամենաբարձր լեռնաշղթան՝ Ավարցվալդը, իսկ նրանից ավելի հիւսիս տարածւում է Օղենվալդը։ Հարաւարեմտեան մասը միւս կողմում տարածւում են Վոգեզի լեռները։ Ջվարցվալդից սկիզբն է առնում Պանուալցետը, իսկ Վոգեզի լեռներից Մօգէլը, որ Հոննոսի գլխաւոր վտակներից մէկն է։

Միջին Գերմանական լեռները մեծ մասամբ ծածկած են անտառներով։ Դրանց մէջ տարածւող հովիտները կազմում են ամբողջ Գերմանիայի ամենախիտ աղբարնակութիւն։ Ունեցող երկիրները։

Այդ լեռներից մի քանիսը հարուստ են քարածխի և երկաթի հանքերով, որոնք Գերմանիայի արդիւնաբերութեան զարգացմանը շատ են նպաստում։ Հիւսիսային Գերմանիայի գրեթե բոլոր գետերը, բացառութեամբ Հոննոսի, իրանց ըսկիզբն են առնում միջին գերմանական լեռներից։ Այդ լեռների մասերն են կազմում Հարցի, Թիւրինգիայի և Բոհեմական լեռները, որոնք մեծ մասամբ ծածկւած են անտառներով։ Բոհեմական լեռների խմբին են պատկանում. իսկական Բոհեմական, Սաքսոնական հանքային և Սուդեթեան լեռները։

Հիւսիսային Գերմանական ցածր հարթութիւնը Ուսւական հարթութեան շարունակութիւնն է կազմում։ Այդ հարթութիւնը սկսում է միջին գերմանական լեռներից և տարածւում է մինչև Գերմանական և Բալտիկ ծովերը։ Այդ ամբողջ տարածութիւնը էլքա գետով բաժանվում է արևեմտեան և արևելեան մասերի։ Առաջին կէսի մակերեսոյթը աւելի հարթ, ցածր և բնութեամբ աղքատ է, այն ինչ երկրորդը՝ նրա հակապատկերն է ներկայացնում։

Կլիմա։ Գերմանիայի կլիման ընդհանրապէս միատեսակ և բարեխսառն է։ Նրա հիւսիսային և հարաւային մասերի կլիմայի մէջ զգալի տարբերութիւն չկայ։ Ամենից շատ տաք

Է Գերմանիայի հաւատ-արևմտեան մասը, որ շրջապատռող լեռներով պաշտպանուում է ցուրտ քամիների ազգեցութիւնից։ Ֆովային կլիմա ունին Գերմանիայի հիւսիսային մասերը, այնտեղ ձմեռը ցուրտ է և երկարատե։ գարնանը նոյնական ցուրտ է, որովհետեւ երկու ծովերից ցուրտ քամիներ են փշում։ Անձրևներ շատ են դաշիս Գերմանիայի ծովերեայ և լեռնուամսերում։ Այդ անձրեները սովորաբար երկարատե են լինում և դրա համար էլ երկրի գետերը ամբողջ տարւայ ընթացքում ջրառատ են։ Նրա գետերից նշանաւոր են Հռենոս—Նեկար, Մայն և Մօդել վտակներով, Վեդէր, Էլբա, Օդեր, Վիսլա և Պանուալ։

Գերմանիայի բուսականութիւնը բարեխառն կլիմայի չնորհիւ բաւական հարուստ է։ Երկրի տարածութեան մօտ $\frac{1}{4}$ -ը ծածկւած է անտառներով, որոնք յայտնի են իրանց քաղմագան ծառերով։ Գեռ Տակիտոսի ժամանակ Գերմանիան յայտնի էր իր ամենախիտ անտառներով, որոնց թիւը, սակայն, ժամանակի ընթացքում հետզհետէ պակասել է։ Այդ տեսակէտից Գերմանիան Միջին և Արևմտեան Եւրոպայում առաջին երկիրն է, բացառութեամբ Աւստրօ-Ռւսգարիայի։

Կենդանական աշխարհը Գերմանիայում ընդհակառակը այնքան էլ հարուստ չէ։ Վաղուց են անյայտացել գերմանական անտառներից դիշատիչ զաղաները։ Գերակշռող դեր են կատարում միայն ընտանի կենդանիները։

Գերմանիայի ազգաբնակութիւնը ($57\frac{1}{2}$ միլ. րն.) բազացած է զլխաւորապէս գերմանացիներից, որոնք երկրի տիրող տարրն են կազմում։ Բացի դրանցից այնտեղ ընակում են նաև լենացիներ, ուրիշ սլաւոններ և ֆրանսիացիներ։ լենացիները կենտրոնացած են Գերմանիայի արևելեան մասում, իսկ ֆրանսիացիները՝ արևմտեան։ Հռենոսի ափին գտնուող մասերը ամենախիտ պազարնակութիւնն ունին, այն ինչ երկրի հիւսիսային մասերը նօսր պազարնակութիւն։ Ազգաբնա-

կութեան խտութեան կողմից Գերմանիան Եւրոպայի վեցերորդ պետութիւնն է։

Գերմանիայի ազգաբնակութեան $64\%_0$ -ը պատկանում է բողոքական կամ լուտէրական, իսկ $36\%_0$ -ը կաթոլիկ դաւանութեան։ Առաջին դաւանութիւնը տիրում է հիւսիսային, իսկ երկրորդը՝ հարաւային Գերմանիայում։ Գերմանական հըրէաների թիւը համում է մօտ մէկ միլի օնի։

Իր մտաւոր կրթութեամբ Գերմանիան Եւրոպական երկիրների մէջ առաջնակարգ տեղերից մէկն է գրաւում։ Նաև ունի զանազան կարգի բազմաթիւ կրթական հիմնարկութիւններ, որոնք հոչակւած են ամբողջ աշխարհում։ Ժողովրդական կրթութիւնը տարածւած է Գերմանիայի ազգաբնակութեան բոլոր խաւերում, իսկ տարրական կրթութիւնը պարտադիր է ամենքի համար։

Բացի զվէյցարիայից Եւրոպայի և ոչ մի երկիր չունի այնպիսի բարեկարգ ժողովրդական գվրոցներ, որքան Գերմանիան։ Նրա համալսարանները աշխարհահոչակ են և ամեն երկիրներից գրաւում են ուսանողներ։ Գերմանական համալսարանների թիւը համում է 21-ի, որոնցից յայտնի են մանաւանդ Բերլինի, Լայսլցիդի, Միւնխենի և այլն համալսարանները։

Գերմանիայի ընակիչները զլխաւորապէս պարապում են հողագործութեամբ, անամսնապահութեամբ, արդիւնագործութեամբ և առևտուրով։ Երկրի տարածութեան գրեթէ կէսի հոգը մշակում է, որ տալիս զանազան հայահատիկներ, գետնախնձոր և այլն։ Հողը մշակում է նախանձելի կերպով։ Սակայն այդ հայաբոյսերը բաւականութիւն չեն տալիս երկրի ազգաբնակութեան, որ ստիպւած է իր համար անհրաժեշտ հայաբոյսերի մի մասը օտար երկիրներից ստանալ։ անամսնապահութիւնը կազմում է ազգաբնակութեան ապրուստի զլխաւոր միջոցներից մէկը։ Յայտնի են զերմանական

ձիերը, ոչխարները, մանաւանդ մերինոս կոչւած տեսակը, խոզը և այլն:

Զգալի կերպով զարգացած է Գերմանիայում արդինագործութիւնը, որին շատ նպաստում է երկրի մետաղային, հանքային հարստութիւնը, ճանապարհների կանոնաւոր հաղորդակցութիւնը, ազգաբնակչութեան խոտութիւնը, Գերմանիայի աշխարհագրական դիրքը և այլն։ Գերմանական լեռները տալիս են բաւականաշափ մետաղներ և հանքեր. օր. Սուրէթեան, Սաքսոնեան և Հարցի լեռները քարածուխ, երկաթ, արծաթ, պղինձ, արճիճ և այլն։ Երկաթի արտահանութեան կողմից Գերմանիան ամբողջ Եւրոպայում երկրորդ տեղն է բռնում Անգլիայից յետոյ:

Նախանձելի վիճակի մէջ է դժուռում և գերմանական առետուրը, որից կախւած է Գերմանիայի ազգաբնակութեան մի զգալի տօկոսով գոյութիւնը։ Գերմանիան ընդդարձակ առետուր ունի, որին շատ են նպաստում նրա աշխարհազրական գիրքը, ջրային և ցամաքային ճանապարհների կանոնաւոր հաղորդակցութիւնը, առետրական նաւատօրմը և հում ու մշակւած նիւթերի արտահանութիւնը։ Հում նիւթերի մի մասը Գերմանիան ստանում է Ամերիկայի և Եւրոպայի զանազան երկիրներից օր, բամբակ, նաև թ, հացահատիկներ, պղինձ և այլն։

Գերմանիայի պետական կազմը սահմանադրական միապետութիւն է, Գերմանական կայսերութիւնը բաղկացած է 26 անկախ պետութիւններից, որոնցից իւրաքանչիւրը ունի իր յատուկ կառավարութիւնը և օրէնքները, սակայն ամբողջ պետութեան վելարերող ընդհանուր գործերի ղեկավարութիւնը, օր. երկրի պաշտպանութիւնը, օտար պետութիւնների հետ բանակցելը, ֆոստ-հեռագրական, երկաթուղային և գրամական գործերը գտնուում է Գերմանիայի կայսրի ձեռքում, որի իշխանութիւնը սահմանափակում են ռայխստագը և լայնութագը։ Ռայխստագը Գերմանական ժողովրդական ներ-

Այսացուցութիւնն է, իսկ լանգուագը գերմանական պետութիւնների ներկայացուցչութիւնը:

Ամբողջ Գերմանիան բաժանւած է 397 ընտրովական շրջանների, որոնցից իւրաքանչիւրը ընտրում է բայխստագի համար մի պատգամաւոր 5 տարի ժամանակավի. իսկ լանդշաֆը բազկացած է 58 ներկայացուցիչներից, որի նշագահը համարում է կայսրից ընտրւած և նշանակւած պետական կանցլէցը:

Պատուիայի թագաւորը միևնոյն ժամանակ և Գերմանիա-
յի կայսրն է, որի աթոռանիստն է ամբողջ Գերմանիայի մայ-
քարտապահ—Բերլին:

Գերմանիայի կայսերութիւնը բազկացած է 4 թագաւորութիւններից (Պրուսիա, Սաքսոնիա, Բավարիա և Վիերթենդրէրգ), 6 մեծ հերցոգութիւններից (Մեկլենբուրգ — Շվերին, Մեկլենբուրգ — Շտրելից, Օլդենբուրգ, Սաքսէն — Վայմար, Հեսսէն — Դարմշտատ և Բադէն), 5 հերքութիւններից (Բրաունշվայգ, Անհալտ, Սաքսէն — Մայնինգեն, Սաքսէն — Կոբուրգ — Գոթա և Սաքսէն — Ալտենբուրգ) 7 իշխանութիւններից (Լիպպէ — Դետմոլդ, Լիպպէ — Շաումբուրգ, Վալդէկ, Շվարցբուրգ — Զօնդերհաուզէն, Շվարցբուրգ — Ռուդոլֆշտատ, Ռէյս աւագ գծի և Ռէյս կրտսեր գծի), 3 երեք ազատ քաղաքներից (Համբուրգ, Բրեմէն և Հինդեգ) և 1 կայրեսական կալաածից (Էլզաս — Լոթարինգիա):

ՊՐՈԼՈՒՍԻԱՅԻ ԹԱԳԱՎԱՐՈՒԹԻՒՆ

Պրուսիան գերմանական տէրութիւններից ամենամեծն է։ Նրա տարածութիւնն է մօտ 6,000 քառ. մզոն, որի վրայ ապրում են 32 միլիոն բնակիչ։ Նրա մեծ մասը գտնվում է հիւսիսյին գերմանական հարթութեան վրայ, որտեղով

Հոսում են երկրի գլխաւոր գետերը։ Նրա գլխաւոր նահանգ-ներից և քաղաքներից նշանաւոր են։ Բրանդենբուրգ, որի գըլ-իաւոր քաղաք Բերլինը տէրութեան մայրաքաղաքը և կայս-րի աթոռանիստն է։ Այս քաղաքը, որ գտնւում է ծագրէ գետի ափին, ամբողջ երկրի մտաւոր, քաղաքական և հասարակա-կան կենտրօնն է։ Բերլինը առետրական նշանաւոր քաղաք-է, ունի հոչակաւոր համալսարան և մօտ 2 միլիոն բն-ակիչ։ Բերլինի մօտն է գտնւում և Պոտսդամ, որ կայսրի երկրորդ աթոռանիստն է։ Սաքսոնիա, գլխաւոր քաղաքն է Մագդեբուրգ, Էլբա գետի ափին, շաբարի առետրի գըլ-խաւոր կենտրօններից մէկն է։ այդ քաղաքը ունի 250,000 բնակիչ։ Այդ նահանգումն է գտնւում նաև Հալլէ համալսարա-նական և առետրական քաղաքը։ Շլեզիա, գլխաւոր քաղաքն է Բրեսլաու, որ գտնւում է Օգեր գետի ափին, ունի մօտ 400,000 բնակիչ և համալսարան։ Բրեսլաուն յայտնի է իր մե-քենաներով և ուկի ու արծաթէ գործուածքներով։ Նահանգի երկրորդ քաղաքն է Գիորլից, որ մեծ առետրու ունի։ Խոկա-կան Պրուսիա, գլխաւոր քաղաքներն են Մեմէլ, Քեոնիզա-քերգ, Դանցիզ և Տօրն։ Քիոնիզսբերգը Գերմանիայի եր-րորդ նշանաւոր նաւահանգիստն է, որ ընդարձակ առետրու ունի։ Ունի 200,000 բնակիչ և բաւական յայտնի համալսա-րան։ Դանցիզը ցորենի և փայտի մեծ առետրու ունի և յայտ-նի ամրոց է, իսկ Տօրնը պաշտպանում է Գերմանիայի ա-րևելեան սահմանը։ Պոմերանիա, որի գլխաւոր քաղաքն է Շտետտին, իսկ Վերչինիս նաւահանգիստը՝ Սվինեմինդէ։ Պօզնան համանուն գլխաւոր քաղաքով, որ նշանաւոր բերդ-է։ Հոլշտայն, գլխաւոր քաղաքն է Քիլ, որ պատերազմական նշանաւոր նաւահանգիստ է, որտեղ կանգնում է Գերմանական նաւատօրմը։ Երկրորդ քաղաքն է Ալթօնա, Շլեզիզ—Փլենս-քուրգ գլխաւոր քաղաքով։ Հաննովէր, համանուն գլխաւոր

քաղաքով։ Վեստֆալիա, որ յայտնի է իր քարածխի և երկա-թի հանքերով։ Գլխաւոր քաղաքներն են Բիլեֆէլդ և Դորտ-մունդ։ Հոծնոսեան նահանգ, որտեղ շատ զարգացած է ար-դիւնագործութիւնը, քարածխի և երկածի հանքերի առա-տութեան չնորհիւ։ Գլխաւոր քաղաքներն են Կոռլէնց-Քելին, որ առետրական նշանաւոր քաղաք է. Քելօնը յայտնի է իր օգլիօլն կոչւած անուշանոտ ջրով և եկեղեցով, որ գո-թական ճարտարապետութեամբ ամենամեծ և ամենազեղեցիկ շինութիւնն է աշխարհում։ Դիւսաելղուրք, յայտնի է մերե-նաների գործարաններով։ Կրեֆէլդ, Ախէն և Էսսէն։ Վեր-ջինս յայտնի է չուգունի գործարաններով, որտեղ պատրաս-տում են Կրուպի թնդանօթները։ Հեսսէն—Նասաաու, որ նշանաւոր իր գինիներով։ Գլխաւոր քաղաքներն են Կառուէլ և Վրանկֆուրտ (Մայնի վրայ)։ Երկուսն էլ առետրական-խոշոր քաղաքներ են, մանաւանդ վերջինը։ Այդ նահանգումն-են գտնւում և Վիսբադէն, Շվալբախ, Էմս, Սողէն և Զել-տէրս, որոնք յայտնի են իրանց հանքային բուժիչ ջրերով։

ՍԱԳՍՈՆԻԱՑԻ ԹԱԳԱՒԱՐՈՒԹԻՒՆ

Սաքսոնիայի թագաւորութիւնը բռնում է Սաքսոնիան— Հանքային լեռների հիւսիսային վեշերը և գերմանական ցա-ծըր հարթութեան մի մասը և ոռոգւում է Էլբա գետով։ Այս-տեղ հողը օրինակելի կերպով մշակում է և որովհետեւ երկ-րի խիտ պղղաքնակութիւնը (մօտ 4 միլիոն) չէ կարող մի-այն հողագործութեամբ իր գոյութիւնը պահպանել, որա հա-մար պարապում է նաև հանքագործութեամբ և արդիւնագոր-ծութեամբ։

Սաքսոնիայի մայրաքաղաքն է Շրէզելէն, որ միննոյն ժա-մանակ թագաւորութեան աթոռանիստն է։ Այս քաղաքը Գեր-

մանիայի ամենագեղցիկ քաղաքներից մէկն է, ունի 340,000 բնակիչ և նշանաւոր է իր գեղարվեստական աշխարհաճռչակ թանգարաններով (Նկարչական գալերէա և այլն): Մայզէն— նշանաւոր է իր յախճապակէ իրերի գործարաններով: Լայպ- ցիզ, Գերմանիայի ամենանշանաւոր առևտրական քաղաքնե- րից մէկը, ունի 400,000 բնակիչ և հռչակաւոր համալսա- րան: Լայպցիցում տեղի են ունենում գտարեկան Յ տօնավա- ճառներ, որոնց մասնակցում են ոչ միայն գերմանական, այլ և աշխարհիս մի քանի նշանաւոր երկիրների քաղաքները: Լայպցիկը յայտնի է իր տպարաններով, գրավաճառանոցնե- րով և նշանաւոր երաժիշտներով: Քեմնից, գործարանական նշանաւոր քաղաք է:

ԲԱՒԱՐԻԱՅԻ ԹԱԳԱԽՈՐՈՒԹԻՒՆ

Բաւարիայի թագաւորութիւնը իր մեծութեամբ Գերմանիայի երկրորդ թագաւորութիւնն է, որ ունի 6 միլիոնից աւելի բնակիչ և 1,400 քառ. մղոն տարածութիւն։ Տէրութեան մայրաքաղաքը և աթոռանիստն է Մինհեն, իզարգեատի ափին, ունի 400,000 բնակիչ, նշանաւոր համալսարան և բոլոր գեղարվեստների վերաբերեալ թանգարաններ, որոնք գէպի իրանց հն գրաւում քաղմածիւ գեղարվեստագէտների։ Մինիսէնը հռչակւած է նաև բաւարական կոչւած գարեջրով։ Ուշգենսը որդուրգ, Առաջարուրգ, և Նիւրնբերգ—առևտրական և գործարանական նշանաւոր քաղաքներ են, որոնցից վերջինս յայտնի է «գերմանական թանգարան»—ուի, որտեղ ամփոփւած են միջնադարեան գեղարվեստներին վերաբերող նշանաւոր յիշատակարաններ։

ՎԻՀՐԹԵՆԲՔՐԴԻ ԹԱԳԱԽՈՐՈՒԹԻՒՆ

Այս թագաւորութեան ազգաբնակութեան թիւը 2 միլիոնից աւելի է, որի մայրաքաղաքը և աթուանիստն է Վեդին, ունի մօտ 160,000 բնակիչ և յայտնութագրութեան մասին մօտ 160,000 բնակիչ և յայտնի է իր խոշոր տպարաններով։ Ուշմ, առևտրական քաղաք է։ Բաղէնի մեծ հերցօգութեան մայրաքաղաքը և աթուանիստն է Կարլսբուրու։ Մանհայմ, առևտրական նշանաւոր քաղաքներից մէկն է։ Հայդելբերգ—յայտնի է իր հռչակաւոր համալսարանով և Բաղէն—Բաղէն—հանքային աշխարհաճրոշակ աղբյուրներով։

ՀԱՍՏԵՆ—Դարմշդատի մեծ հերցօգութեան մայրաքաղաքը
և աթոռանիստն է Դարմշդատ։ Մայնց, առևտիսկան մեծ
քաղաք է, որ յայտնի է իր կաշեգործարաններով։

Գերմանիայի երեք ազատ քաղաքներն են Համբուրգ, Լիբերէց և Բրեմեն։ Այդ քաղաքներից առաջինը Գերմանիայի առաջին առևտութական նաւահանգիստն է, որ սևնի մօտ 630,000 քնակիչ։ Միևնույն տեսակէտից աշքի են ընկնում երկրորդ և երրորդ քաղաքները։

Գերմանիային միւս մայր ցամաքնելում պատկանում են հետևեալ գաղտւթները.

Աֆրիկայում—Տօգօ Վերին Գվինէայում, Կամերուն, Գերմանական Հարավ-Արևմտեան Աֆրիկա, Գերմանական Արևելեան Աֆրիկա:

Ասիայում—Զինաստանի ափերում Կիաօ—Զառւ։
Աւտրալիայում—Մարիանեան—Ղարօղինեան, Մարշալ-

եան և Սողոմոնեան կղզիները, Նոր Գվինէայի հիւսիս-արևել-եան մասը, Բիշմարկի Ընչելազգը (Նոր Պօմերանիա և Նոր-Մելլենբուրգ) և Սամօա. Գերմանական բոլոր գաղութների աղդաբնակութեան թիւը հասնում է մօտ 15 միլիոնի:

ԱԽՏՐՈ-ՌԻՆԳԱՐԻՑԻ ԿԸՑՍՐՈՒԹԻՒՆ

Աւստրօ-Ռինգարիայի կայսրութիւնն էլ գտնուում է Միջն Եւրօպայում և սահմանափակւած է Ռուսաստանով, Ռումենիայով, Սերբիայով, Թիւրքիայով, Ղարադաղով, Խոտալիայով, Շվեյցարիայով և Գերմանիայով. Իր դիրքով նա էլ մի խոկական ցամաքային պետութիւն է: Բացառութիւն է կազմուում միայն Աւստրօ-Ռինգարիայի մի աննշան մասը, որ ոռոգուում է Աղրիական ծովով: Նրա ամբողջ տարածութիւնը (Բունիայի և Հերցոգովինայի հետ) 11,000 քառ. մղոն է, որի վրայ ապրում են մօտ 47 միլիոն բնակիչ:

Իր մակերեսոյթի կազմութեամբ Աւստրօ-Ռինգարիան ներկայացնուում է մի բարձր և լեռնոտ երկիր, որի արևմտեան կողմուում տարածում են Ալպեան, հիւսիս-արևմտեան կողմում՝ Բունիայի և Մորավիայի, իսկ արևելեան կողմում՝ Կարպատնեան լեռները: Աւստրօ-Ռինգարիայի ամբողջ տարածութեան $\frac{3}{4}$ մասը բարձր և լեռնոտ մակերեսոյթ ունի: Այդ տարածութեան կենտրօնական մասը զիլսաւորապէս ցածր հարթութիւն է ներկայացնուում:

Ոռոգման տեսակէտից Աւստրօ-Ռինգարիան բաւարար վիճակի մէջ է գտնուում: Նրա մայր գետը Դանուպն է ին, Դրավա, Սավա, Մօրավա և Տիսսա վտակներով: Բացի դրանից Աւստրիային են պատկանում էշ, Գնեստր, Վիսլա, Օդեր և Էլբա գետերի վերին հոսանքները: Սակայն այդ գետերը այն-

պիսի յարմարութիւններ չունին, ինչպէս որ Եւրօպայի մի քանի առաջնակարգ Արկիրների գետերը՝ Դրանք արագահոս են, իրար հետ միացած չեն՝ ջրանցքներով, որովհետեւ անջատւած են միմեանցից լեռներով և աննաւարկելի են, որովհետեւ այդ գետերի միայն վերին մասերն են հոսում Աւստրիայում:

Աւստրօ-Ռինգարիայի կիման Գերմանիայի կիմայից աւելի տաք է, որովհետեւ նրանից աւելի հարաւ է գտնուում: Նրա կիման ընդհանրապէս ցամաքային է, որովհետեւ երկիրը գրեթէ ամբողջապէս չըջապատւած է լեռներով և ազատ է ծովերի ազգեցութիւնից: Բացառութիւն է կազմում նրա միայն մի չնչին մասը, որ գտնուում է Ալպիական ծովի ափին. ղրա համար էլ այդ մասում՝ աճում են նոյն իսկ հարաւային պտղատու ծառերը. ամենից շատ ցամաքային է կիման Աւստրիայի հարաւային մասում՝ Ռինգարիայում: Ըստ իր կիմայի Աւստրիան բաժանում է հիւսիսային, միջին և հարաւային մասերի: Հիւսիսային մասը գտնուում է հիւսիս արևելեան հողմերի ազգեցութեամբ աճում է խաղող, իսկ հարաւային մասերում, որ կտնուում է հարաւային հողմերի ճանապարհի վրայ, աճում են կանաչ ծառեր և հարաւային պտուղներ: Անձրեներ շատ են գալիս Աւստրօ-Ռինգարիայի արևմտեան կէսում:

Իր աղգաբանակութեան բազմութեամբ Աւստրիան Եւրօպայի երրորդ տէրութիւնն է, Ռուսաստանից և Գերմանիայից յետոյ, իսկ բազմութեան կողմից նրանից գերազաս է միայն Բալկանեան թերակղզին: Աղգաբնակութեան խտութեամբ՝ Աւստրօ-Ռինգարիան Եւրօպայի հինգերորդ երկիրն է: Խիտ աղգաբնակութիւն ունի նրա հիւսիս-արևմտեան մասը, այն ինչ արևմտեան լեռնոտ նահանգները, ընդհակառակը: Երկրի աղգաբնակութեան բազմազանութիւնը կարելի է բացատրել զլսաւորապէս Աւստրօ-Ռինգարիայի աշխարհագրական դիրքով: Այս երկիրը Սակայից Եւրօպա գաղթած շատ աղգերի համար ժամանակա-

որ ապաստան է եղել, որովհետի ճանապարհի վրայ է եղել։ Աւտրօ-Ռևնգարիայում ապրում են սլաւոնական, գերմանական, ռոմանական և մօնղօլական ցեղերին պատկանող ազգեր։ Նրա ազգաբնակութեան գլխաւոր մասը պատկանում է սլաւոնական ցեղին, որ բավկացած է չեխներից, ոռուիններից, լեհացիներից, խրուաթներից, սլաւիններից և սերբերից։ Այդ ցեղին պատկանու բնակիչների թիւը համեստ է մօտ 20 միլիոնի։ Գերմանական ցեղին պատկանում են միայն գերմանացիները, որոնք հանդիսանում են երկրի տիրող տարրը, ցրուած Աւտրօ-Ռևնգարիայի գրեթէ բոլոր մասերում։ Թրանց թիւը համեստ է մօտ 12 միլիոնի։ Թօմանական ժողովրդներն են իտալացիները և ոռոմենները, որոնց թիւը համեստ է մօտ 4 միլիոնի։ Աւտրօ-Ռևնգարիայում մօնղօլական ցեղի ներկայացուցիչներն են ուզարները կամ մաջառները, թւով մօտ 8 միլիոն։ Կան նաև երկու միլիոն հրէաներ և գնչուներ, որոնց գրութիւնը բաւական աննախանձելի է։ Սլաւոնական ցեղին պատկանող ժողովրդները բաժանւում են հիւսիսային և հարաւային սլաւոնացիների։ Առաջնին պատկանում են չեխերը, մօրովացիները, սլովակները, լեհերը և ռուսները, իսկ երկրորդին՝ սերբերը, խրուաթները և սլովինները։

Հատ կրօնական դաւանութեան Աւտրօ-Ռևնգարիայի ժողովրդները բաժանւում են կաթոլիկների (տիրապետող դաւանութիւնը), ռուղափառների, ռողորդականների, մոնղոլականների, մահմեդականների և այլն։

Կրթութիւնը հաւասար չափով չէ տարածւած Աւտրօ-Ռևնգարիայի բոլոր մասերում։ Գերմանական ազգաբնակութիւն ունեցող նահանգներում ժողովրդական կրթութիւնը աւելի նախանձելի դրութեան մէջ է գտնուում, քան սլաւոնական և ռոմանական նահանգներինը։ Մտաւոր կուլտուրայի տեսակետից բացառական դրութեան մէջ են գտնուում մահաւանդ Աւտրօ-Ռևնգարիայի արևելեան նահանգները, որոնց

բազմազան լեզուները արգելիք են հանդիսանում ժողովրդական կրթութեան զարդարմանը։ Մօտ 3000-ի է համեստ այն դպրոցների թիւը, որոնց մէջ զասաւութիւնը մի քանի լեզուներով է կատարուում։ օր. գերմաներէն, լեհերէն, ռութեներէն և այլն։ Գերմանական նահագներում գրեթէ բոլորը գիտեն գրել և կարդալ, այն ինչ Գալմացիայում, Բուքովինայում, Սլաւոնիայում, Զիբենբիւրգէնում անդրագէտ բնակիչների թիւը ահազին տոկոս է կազմում։ Սակայն չնայելով դրան Աւտրօ-Ռևնգարիան ունի բաւականաշափ տարրական, միջնակարգ, մամնագիտական դպրոցներ և 11 համալսարան, որոնցից 5-ը գերմանական են (Վիեննա, Գրաց, Պրաග, Խնորրուգ և 2երնովից), և 6-ը ոչ գերմանական (Պրագա, Կրակով, Լեմբերգ, Գեշտ, Կլաուցենբուրգ և Սգրամ)։

Աւտրօ-Ռևնգարիան թիւն զվեցարիայի նման լեռնոտ երկիր է, ոակայն մշակելի տարածութիւնը աւելի մեծ տեղ է բռնուում, այն ինչ անյարմար մասը երկրի $\frac{1}{10}$ տարածութիւնն է կազմում։ Երկրի մնացած տարածութիւնը բաղկացած է ընդարձակ արօտատեղերից, խիտ անտառներից և մշակւած դաշտերից։ Այդ դաշտերի վրայ ցանուում են եւրօպական գրեթէ բոլոր բոյսերը։ Աւտրօ-Ռևնգարիայի լեռները հարուստ են մի շարք համբերով և մետաղներով, որոնցից սակայն այնքան էլ ցանկալի կերպով չեն օգտագում երկրի բնակիչները։ Դրանցից նշանաւոր են երկաթ, պղինձ, արծաթ, նաւթ, աղ և այլն։ Աւտրօ-Ռևնգարիան, մահարածութիւն, նաւթ, աղ և այլն։ Աւտրօ-Ռևնգարիա կոչւած մասերը ունին աշխարհանոշակ բաղմաթիւ հանքային ջրեր, որոնք բուժիչ յատկութիւն ունին և ամեն տարի տասնեակ հազարաւոր հիւանդներ են դրաւում։

Աւտրօ-Ռևնգարիայի բնակիչները պարագում են հողագործութեամբ, հանքագործութեամբ, անասնապահութեամբ, արդինագործութեամբ և վաճառականութեամբ։

Հողագործութեամբ պարապողները գլխաւորապէս մշակում են հացաբոյսեր, ցորեն, հաճար, եղիպացորեն, որոնց մի մասը արտահանում է օտար երկիրներ։ Աւստրօ-Ունգարիան յայտնի է նաև միջին Եւրօպական և հարաւային պըտուղներով, որոնք ահազին քանակութեամբ մշակում են Յալտնի են աստրիական խաղողը (ունդարական գինի) և ծըխախոտը։

Սնամնապահութիւնը կազմում է երկրի բնակիչների գլխաւոր դրադունքներից մէկը. անասուններից նշանաւոր են ունգարական ձին, որ Եւրօպական հոչակ ունի։ Հանքագործութիւնը ևս չէ հասել իր ցանկալի դարգացման, չնայելով որ Աստրօ-Ունգարիայի լեռները հարուստ են, ինչպէս վերմում ասացինք, մի շարք մետաղներով և հանքերով։

Երկրի արդիւնագործութիւնն էլ զարգացած դրութեան մէջ չէ գտնուում, այնպէս որ այդ տեսակէտից Աւստրօ-Ունգարիան կախումն ունի Եւրօպայի արդիւնագործական մի քանի երկիրներից։ Արդիւնագործական մի քանի ճիւղերում նա կատարելագործութեան մի որոշ աստիճանի է հասել. օրինակի համար աւստրիական աթոռները, տնային ուրիշ կահկարասիններ, կառքեր և ֆիզիքական ու երաժշտական մի քանի գործիքները։

Աւստրօ-Ունգարիայի բնական պայմանները՝ երկրի մակերսոյթի կազմութիւնը և սոսումը այսքան էլ նպաստաւոր չեն առետրի զարգացման համար, սակայն չնայելով այդ անբարեյացող հանգամանքն, առետուրը ժամանակի ընթացքում հետզհետէ առաջադիմում է, որովհետև երկրը ծածկում է երկաթուղիների նոր ցանցերով։ Առետրական տեսակէտից Աւստրօ-Ունգարիան ունի երկու խոշոր կենտրոններ՝ Վիեննա և Տրիեստ քաղաքները։

Մեղանից մօտ 20 տարի առաջ Աւստրօ-Ունգարիան դեռ ևս արդիւնագործական երկիր չէր և բաւականանում էր մի-

այն հում նիւթեր արտահանելով դէպի արևմտեան երկիր-ները, իսկ այժմ նա արտահանում է նաև իր սեպհական գործարանների ապրանքները։ Արտահանութեան նիւթերը կազմում են վալուտ, շաքար, անասուններ, քարածուխ, հացահատիկներ, կաշուղէններ և ալյն, իսկ ներմուծում է բամբակ, մեքենաներ, բուրդ, ծխախոտ և այլն։

Աւստրօ-Ունգարիան սահմանադրական միապետութիւն է։ Կայսրի իրաւունքը սահմանափակում է աւստրիական ռայխսրաթը։

Աւստրիան բաղկացած է երկու միացեալ տէրութիւններից, որոնցից իւրաքանչիւրը ունի իր յատուկ սահմանադրութիւնը։ Երկու տէրութիւններն են՝ Աւստրիա և Ունգար-պէտութիւնը։ Իսկու տէրութիւններն են՝ Աւստրիա և Վախունի մայրաքաղաքն է Վիեննա, իսկ երկրորդինը՝ Բուդա-Փեշտ։

Աւստրիայի նահանգներից և քաղաքներից նշանաւոր են։

Աւստրիայի Էրցինցօգութիւն, գլխաւոր քաղաքն է Վիեննա, որ մինոյն ժամանակ ամբողջ պետութեան մայրաքաղաքը և աթոռանիստն է։ Ունի մօտ $1\frac{1}{2}$ միլիոն բնակիչ, հոչակաւոր համալսարան և առևտրական մեծ նշանակութիւն։ Վիեննան ամբողջ երկրի մտաւոր և քաղաքական կենտրօնն է։ Եւրօպայի քաղաքներից շատ ըշերը այնպիսի նշանաւոր գիրք ունին, ինչպիսին Վիեննայինն է։ Այդ մայրաքաղաքը Եւրօտնին, ինչպիսին Վիեննայինն է։ Այդ մայրաքաղաքը մէկն է։ Այդ նահանգի պայի ամենագեղեցիկ քաղաքներից մէկն է։ Այդ նահանգի միւս քաղաքներից նշանաւոր են Լինց և Շտայէր։

Զալցբուրգ - գլխաւոր համանուն քաղաքով։ Այդ նահանգի բնութիւնը շատ գեղեցիկ է և հարուստ է աղի հանքերով։

Թիրոլ և Ֆորալբէրգ, գլխաւոր քաղաքներն են հնարուգ, Տրիենտ, Մերան և Բոցէն։ Վերջին երկուսը յայտնի են իրեն նշանաւոր կուրօրտներ։

Շտիրիա - Գրաց, որ նշանաւոր առետրական քաղաք է։

Կարինթիա — զլիսաւոր քաղաքն է Կլագենֆուրտ։
Կրայնա — Իդրիա՝ գլխաւոր քաղաքով։ Միև քաղաքներից նշանաւոր է Լայբախ։

Ժովեզենայ Երկիր — գլխաւոր քաղաքն է Տրիեստ, գտնվում է Ադրիատիկական ծովի ափին և Եւրօպայի առևտրական նշանաւոր նաւահանգիստներից մէկն է, ունի մոտ 200,000 բնակիչ։ Պօլա Սւտրիայի պատերազմական նշանաւոր նաւահանգիստն է։

Դալմաշիա, զլիսաւոր քաղաքն է Տարա, որ նշանաւոր նաւահանգիստ է և առևտուր է անում 2Երնօգորիայի իշխանութեան հետ։

Բոհեմիա — զլիսաւոր քաղաքն է Պրազա, որ Սւտրիայի առևտրական և արդիւնաբերական նշանաւոր քաղաքներից մէկն է։ Վերոյիշեալ նահանգը անտառաշատ է, ունի հանքային մեծ հարստութիւն և խիտ ազգաբնակութիւն։ Պրագայում երկու համալսարան կայ, մէկը գերմանական, միւսը չեխական։ Բոհեմիայումն են գտնվում Մարիենբատ և Կարլշատ աշխարհահառչակ հանքային ջրերը։

Գալիցիա — զլիսաւոր քաղաքն է Կրակով, որ առևտրական քաղաք և նշանաւոր ամրոց է։ Երկրորդ նշանաւոր քաղաքն է Լեմբերգ կամ Լվով, որի բնակիչները առևտուր են անում Ռուսաստանի հետ։ Լեմբերգ և Կրակով քաղաքները 15—16-րդ դարերում կազմում էին Լեհաստանի հայդագլժականութեան գլխաւոր կենտրոնները։ Այդ զաղթականութեան անդամների թիւը հասնում էր մոտ 40,000 հարցնտանիքի, որոնք ժամանակի ընթացքում, մանաւանդ Լեմբերգի նիկոլ Թորոսովիչ հայ կաթոլիկ առաջնորդի օրով կաթոլիկութիւն ընդունեցին և հետզհետէ իրանց յարաբերութիւնը կտրելով մայր հայրենիքի հետ, ձուլուեցան Լեհաստանի տիրապետող տարրի հետ։ Մինչեւ այսօր էլ Լեմբերգում և մի քանի ուրիշ քաղաքներում մնացել են այդ կաթո-

լիկ հայերի մնացորդները։ Լեմբերգում դեռ այսօր էլ կանգուն է հայոց եկեղեցին և մնացել է հայկական փողոցը։

Բուլգովինա — գլխաւոր քաղաքն է Զերնովից, առևտուր է անում Ռուսաստանի և Ռումինիայի հետ։ Այս նահանգում մինչի այսօր էլ մնացել հայկական մի մեծ քաղթականութեան մնացորդները, որոնց թիւը ժամանակի ընթացքում աստիճանաբար նուազել է։ Զնայելով որ կաթոլիկ հոգեորդականութիւնը այդ հայերին էլ աշխատել է դաւանափոխ անել, սակայն նրանք կարողացել են պահպանել իրանց կրօնը և լեզուն։

Ունգարիայի նահանգներից և քաղաքներից նշանաւոր են Տրանսիլվանիա — գլխաւոր քաղաքն է Նրուշտատ։ Այս նահանգի ազգաբնակութիւնը բաղկացած է սևնգարներից, ուռմիններից, գերմանացիներից, հայերից և զնուններից։ Հայերը այն մեծ զաղթականութեան մնացորդներն են, որոնք երբեմն մեծ գեր էին խաղում այս նահանգում և Սւտրիական կայսրներից մեծամեծ արտօնութիւններ ստացան։ Մակայն կաթոլիկ հոգեորդականութեան շնորհիւ վերոյիշեաց հայերի մի մասն էլ հեռացաւ իր դաւանութիւնից և հետզհետէ օտարացաւ։ Մինչեւ այսօր էլ մնում է հայերի հիմնած Հայաքաղաքը կամ Արմենիերշտատը, որ մի ժամանակ մի ինքնավար փոքրիկ իշխանութիւն էր կազմում, որ ունէր իր հայ քաղաքապետը և դատարանը։

Ունգարիա — զլիսաւոր քաղաքն է Բուդա-Փեշտ, առևտրական շատ նշանաւոր քաղաք է, որ ունի մօտ $\frac{1}{2}$ միլիոն բնակիչ։

Պրեսորուրգ — ունգարական թագաւորների երբեմնի աթոռանիստն է։

Խորուաթիա — զլիսաւոր քաղաքն է Ագրամ, որ ունի համալսարան։ Երկրորդ քաղաքն է Ֆիումէ, որ գտնվում է Ստրիատիկ ծովի ափին և առևտրական նաւահանգիստ է։

Աւստրօ-Ռևոլյուցիայի կայսերութեան գերիշխանութիւնն մն ճանաչում նաև Բօնիան և Հերցոհօվինան, որոնց ազգա-քնակութեան զլիաւոր տարրը կազմում են սերբերը, Գլխա-ւոր քաղաքն է Սարաեվօ։ Այդ երկու վայրերի բնակիչները անունով ճանաչում են նաև Բիւրքիայի սուլթանի գերիշխա-նութիւնը։

ՀՈԼՂԱՆԴԻՑԻ ԹԱԳԱԽՈՐՈՒԹԻՒՆ

Այս ժագաւորութիւնը, որ գտնուում է Գերմանիայի հիւ-սիս-արևմտեան կողմում, ունի մօտ 650 քառ. մղոն տարա-ծութիւն, որի վրայ ապրում են 5 միլիոնից աւելի բնակիչ։ Հոլղանդիայի կամ Նիդերլանդիայի (Ստորին երկիր) սահ-մանները կազմում են Հիւսիսային կամ Գերմանական ծովը, Քելգիան և Գերմանիան։

Հոլղանդիան, որ գտնուում է Գերմանական հարթութեան շարունակութեան վրայ, ամբողջ Եւրօպայի ամենացածր եր-կիրն է։ Նրա ամբողջ տարածութեան մի քանի մասերը նոյն իսկ ծովի մակերեսոյթից ցածր են և շատ կիսասէին հարկան ծովից, եթէ արհեստական պատնէշները չլինէին, որոնք եր-կիրը ազատում են հեղեղումներից։ Այդպիսի պատնէշներ են գտնուում նաև երկրի մեծ զետերի ավերին։ Հին ժամանակ-ները վերոյիշեալ հեղեղումները ահագին լիսաներ են տուել երկրի բնակիչներին և նրանցից շատերին նոյն իսկ խեղդա-ման արել։ Իր մակերեսոյթի կազմութեամբ Հոլղանդիան զգե-ցարիայի հակապատկերն է ներկայացնում, իսկ ուսովման կողմից Եւրօպայի առաջին երկիրն է։ Նա ջրերով ամենահա-րուստ երկիրն է Եւրօպայում։ Հոլղանդիան ուսովում է գր-խաւորապէս Հոլենոս, Մասս և Շելդա գետերով, որոնք մի-մեանց հետ միացած են ջրանցքներով։ Այդ գետերը և նրանց

միացնող ջրանցքները երկրի ներքին հազորդակցութեան զար-գացման համար ամենամեծ ծառալութիւնն են մատուցանում։ Ջրանցքների թիւը այնքան շատ է, որ նրանք ծառայում են փողոցների, իսկ նրանց վրայ երթեկառ նաւերը կառքերի փոխարէն։

Հոլղանդիայի ավերի մօտ գտնուում են մի շարք մեծ ու փոքր կղզիներ, որոնց վրայ բաւականաշափ մարդիկ են բը-նակում։

Հոլղանդիայի կլիման ծովային է և ջրերի առատութեան չնորհիւ խոնաւ։ Նրա երկինքը գրեթէ միշտ ամպամած է, երկիրը պատած մառախուզով, սարսափելի անձրեններ են գալիս ամառը, իսկ ձմեռը՝ շատ ձիւն։

Անտառները հազուագիւտ են Հոլղանդիայում, որի տա-րածութեան մեծ մասը արօտանադիներից և այգիներից է բաղկացած, մանաւանդ երկրի արևելեան մասում։

Հոլղանդիայի ազգաբնակութիւնը բաղկացած է Հոլղան-դացիներից, ֆլամանդացիներից և գերմանացիներից, որոնք բոլորն էլ պատկանում են գերմանական ցեղին։ Այդ ազգաբն-ակութեան $\frac{3}{5}$ -ը պատկանում է բողոքական, իսկ մնացածը՝ կաթոլիկ գաւանութեան։ Այնտեղ ապրում են նաև բաւակա-նաշափ հրէաներ, որոնք մեծ մասամբ գաղթել են Խսանիայից։

Երկրի տիրապետող տարրը իր թւով, լեզով և քաղա-քակրթութեամբ կազմում է Հոլղանդականը, որ մի յանդուն-դըն, աշխատասէր և անկեղծ ժողովուրդ է։ Նայնուով տարա-ծութեան, Հոլղանդիան ունի շատ խիտ ազգաբնակութիւն և այդ տեսակէտից (իւրաքանչիւր քառ. կիոմետրի վրայ 157) նա ամբողջ Եւրօպայի երկրութիւնն է։ Ամենից խիտ ազգաբնակութիւն ունի Հոլղանդիայի արեմտեան ծովեզրեայ մասը։ Ժողովրդական կրթութեան տեսակէտից Հոլղա-նդիան Եւրօպայի նախանձելի երկիրներից մէկն է։ Այնտեղ գոյութիւն ունին ժողովրդական բազմաթիւ միջնա-

կարգ դպրոցներ և 4 համալսարան, որոնցից Եւրօպականն հաշակ վայելողը Լայդէնի համալսարանն է։ Հոլլանդիայում նոր փորձեր են անում տարրական կրթութիւնը երկրի ամբողջ ազգաբնակութեան համար պարտադիր անելու։

Հոլլանդիայի բնակիչները պարագում են հողագործութեամբ, ձկնորսութեամբ, անասնապահութեամբ, կաթնատընտեսութեամբ (հոլլանդական կաթ և պանիր), նաւաշինութեամբ և առևտով։ Երկրի արտադրած հացահատիկները ամբողջ ազգաբնակութեան բաւականութիւն չեն տալիս և դրա համար դրանց մի մասը ստանում են օտար հարեան երկրներից։

Որովհետեւ Հոլլանդիայի տարածութեան միծ մասը արօտատեղիներից է բարկացած, դրա համար էլ անասնապահութիւնը այնտեղ շատ զարգացած է։ Շատ ընդարձակ է երկրի ծովային առևտուրը, որի շնորհիւ հոլլանդացիները դարձել են Եւրօպայի առևտրական նշանաւոր ժողովրդներից մէկը, նրանք նաև հմուտ ծովագնացներ են։

Հոլլանդիայի կառավարութիւնը սահմանադրական միապետութիւն է։ Թագաւորի իրաւունքները սահմանափակւած են պարլամենտով, որի կոչում է գեներալ շտատներ։

Հոլլանդիան բաժանւում է 11 նահանգների, որոնցից իրանց զիխաւոր քաղաքներս նշանաւոր են։

Հիւսիսային—Հոլլանդիա, որ կազմում է մի թերակղզի։ Գլխաւոր քաղաքն Ամստերդամ, (^{1/2} միլիոն բնակիչ), շինուած է ձողերի վրայ և լիշեցնում է իր ջրանցներով Խտալիայի Վենետիկ քաղաքը։ Ամստերդամը Հոլլանդիայի միակ անվտանդ նաւահանգիստն է, որտեղ մտնում են ամենամեծ նաւերը։ Այս քաղաքը հոլլանդական զարութների հետ ընդարձակ առևտուր ունի։ Ամստերդամը յայտնի է իր գործարաններով, որտեղ ողորկում են ալմաստը։ Այդ քաղաքի մօտն է

գտնուում Զանդամ, որտեղ Պետրոս Մեծը սովորեց նաւաշինութիւնը։

Հարաւային—Հոլլանդիա, որ երկրի ամենախիտ ազգաբնակութիւն ունեցող նահանգն է։ Գլխաւոր քաղաքն է Հայգա, որ տէրութեան մայրաքաղաքն ու թագաւորի աթոռանիստն է։ Հայդէն և Ռոթմէրլամ, որքան առևտրական նըշանաւոր քաղաքներ են։ Առաջինը յայտնի է իր համալսնով և ամբողջ երկրի մատաւոր կենտրոնն է։

Ուտրեխտ—համանուն զիխաւոր քաղաքով, որտեղ ծաղկած են առևտուրը և արհեստները։

Հոլլանդիային պատկանում են հետեւալ գաղութները։

Ասիայում—Զոնդեան և Մոլուկեան կղզիները, բացառութեամբ Բօննէօ կղզու հիւսիսային մասի։

Ամերիկայում—Գվիանա կղզու մի մասը և Անթիլեան կղզիներից մի քանիսը։

Աւստրալիայում—Նոր-Գվինէա կղզու արևմտեան մասը։

Հիւսենմըուրգի մեծ հերցոգութիւնը գտնուում է Բելգիայի հարաւարեներան կողմում և ներկայացնում է մի անտառաշատ երկիր, որի մօտ 225,000 աշխատասէր բնակիչները պարապում են հողագործութեամբ և հանքագործութեամբ (երկաթ)։ Գլխաւոր քաղաքն է Հիւսենմըուրգ։

Բելգիայի թԱԳԱԽՈՐՈՒԹԻՒՆ

Բելգիայի թագաւորութիւնը գտնուում է Հոլլանդիայի հարաւային կողմում, Գերմանական ծովի ափին։ Նրա սահմանները կազմում են Հոլլանդիան, Պրուսիան, Լիւսենմըուրգը, Գերմանական կամ Հիւսիսային ծովը և Փրանսիան։ Ամբողջ երկրի տարածութիւնն է 500 քառ. մղոն, որի վրայ ապրում են մօտ 7 միլիոն բնակիչ։

Ըստ իր մակերեսոյթի կազմութեան, Բելգիան բաժանվում է երկու միմեանցից տարրեր մասերի՝ հիւսիս-արևմբան ցածր և հարաւ-արեելեան բարձր կամ լեռնոտ Բելգիա։ Բելգիայի առաջին մասի կլիման ընդհանրապէս բարեխառն և ծովային է։ Այդ մասի հողը օրինակելի կերպով մշակւած է, սակայն չնայելով այդ հանգամանքին հողագործութեան արդիւքները բաւականութիւն չեն տալիս ամբողջ երկրի ազգաբնակութեան, որովհետեւ վերջինս շատ խիտ է։

Բելգիայի հարաւ-արևելեան բարձր մասը ընդհանրապէտ լեռնոտ է, որը հարուստ է երկաթի և քարածխի հանքերով։ Դրա համար Բելգիայի արդիւնագործութիւնը շատ զարգացած է (մանաւանդ մետաղեայ ապրանքների ինդուստրիան) և այդ երկիրը համարում է աշխարհիս՝ արդիւնագործութեամբ նշանաւոր երկիրներից մէկը։ Երկրի արդիւնագործութեան զարգացմանը շատ է նպաստում նաև երկաթուղիների այն խիտ ցանցը, որ ծածկում է երկրի գրեթէ ամբողջ մակերեսոյթը։ Բելգիան ներմուծում է հացահատիկներ, ալիւր, փայտ և այլն, իսկ արտահանում է դէպի ուրիշ երկիրներ գլխաւորապէս զանազան մեքենաներ, քարածուխ և երկաթէու պողպատէ ապրանքներ։

Բելգիան իր ազգաբնակութեան խտութեան կողմից Եւ-
րօպայի առաջին երկիրն է (224 հոդի մի քառ. կիլոմ. վրայ):
Այդ ազգաբնակութիւնը բազկացած է լոմանական ցեղին
պատկանող վալլօներից և գերմանական ցեղին պատկանող
ֆլամանդցիներից: Վալլօնները կազմում են երկրի ամբողջ
ազգաբնակութեան $\frac{2}{5}$ մասը և լեզով ցեղակից են ֆրան-
սիացիներին, իսկ ֆլամանդցիները՝ $\frac{3}{5}$ մասը: Տեղիքիայի տի-
րապետող լեզուն ֆրանսերէնն է, իսկ դաւանութիւնը կա-
լիկականը:

Փողովրդի տարբական կրթութիւնը այնքան էլ նախանձելի վիճակի մէջ չէ գտնւում: Կան ամեն կարգի դպրոցներ

Ա 4 համալսարան, որոնցից 2-ը տէրութեան հաշլով են պահանջնում. իսկ 2-ը՝ մասնաւոր նպաստներով:

Բելգիան նախանձելի կերպով մշակւած երկիրներից մէկն է ամբողջ աշխարհում։ Նրա բնակիչները պարապում են հողագործութեամբ, առետրով, անամսնապահութեամբ, արդիւնագործութեամբ և հանքագործութեամբ։ Բելգիան հարուստ է քարածխի և երկաթի հանքերով, որոնք շատ են նպաստում նրա արդիւնագործութեան զարգացմանը։ Իրեն արդիւնագործական երկիր Բելգիան մըցում է այդ տեսակէտից Եւրօպայի առաջնակարգ երկիրների հետ։

Հատ զարգացած է Բելգիայում նաև առևտուրը երկրի աշխարհագրական դիրքի, զարգացած արդիւնագործութեան և ճանապարհների կանոնաւոր հաղորդակցութեան չնորհիւ։ Բելգիան սահմանադրական միապետութիւն է։ Երկրի ժաղաւորը համարում է նաև Կոնգոյի տէրութեան թագաւորը։

Բելղիայի նահանգներից և քաղաքներից Խշասաւոր առ.
Բըրաբանտ—զլխաւոր քաղաքն է Բըթւաէլ, ունի 570,000
բնակիչ, ազատ համալսարան և տէրութեան մայրաքաղաքը
ու թագաւորի աթոռանիստն է։ Այդ քաղաքը երկրի մտաւոր
և առևտրական կենտրօնն է։ Երկրորդ քաղաքն է Հովվէն, որ
լայտնի է իր համալսարանով։

Անտվերպէն—համանուն գլխաւոր քաղաքով, որ գտնվում է Զելդա գետի ափին։ Մա առետրական նշանաւոր նախանդիստ և քաղաք է, որ ունի մօտ 280,000 բնակիչ։ Հիմքուրգ—որ յայտնի է իր աշխարհահռչակ պանրով (ոչխառի կաթից)։

Հիւտտիխ—համանուն զլիստը քաղաքով, որ յայտնի է
իր գործարաններով և համալսարանով։
Արեւելքան Փլանդրիա —զլիստը քաղաքն է Գենտ։ ունի
համալսարան։

Արեւմտեան Փլանդրիա—գլխաւոր քաղաքն է Բըրիգէ.
Աշանաւոր է նաև Օստենտէ իր ծովային լողարաններով:

ՔՐԱՆՍԻԱՅԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ

Քրանսիան, որի տարածութիւնը մօտ 9500 քառ. մը-
լոն է, բանում է Միջին Եւրօպայի արևմտեան մասը: Նրա
աւանմանները կազմում են Ատլանտեան ովկիանոսր, Միջերկ-
քական ծովը, Խստանիան, Խտալիան, Ջվէյցարիան, Գերմա-
նիան և Բելգիան:

Գերմանիայի նման Քրանսիան էլ իր մակերեսոյթի կազ-
մութեամբ բաժանում է երեք մասերի. Ալպեր, Քրանսիա-
կան լեռնոտ երկիր և Քրանսիական հարթութիւն: Ջրջաղա-
ռոսդ ովկիանոսով և ծովով Քրանսիայի ափերը շատ քիչ են
լուրատած, զրա համար էլ նա ազքատ է թերակղղիներով,
Ասւահանգիստներով, ծովերով, կղզիներով և այլն. թերա-
կղղիներից նշանաւոր են միայն Բրետայն, Նորմանդիա և
Պրօվանսի թերակղղիները: Քրանսիան աւելի ցամաքային, քան
ծովային պետութիւն է:

Սակայն աւելի նպատակայարմար է Քրանսիան ըստ իր
ժակերեսոյթի կազմութեան բաժանել հարաւ-արենելեան քարձը
և հիւսիս-արևմտեան ցածը մասերի: Քրանսիայի առաջին
մասի մէջ են մտնում Ալպեան, Պիրինեան և Վօգէզի լեռները
և Քրանսիական բարձրաւանդակը:

Ալպեան լեռները տարածում են Պօ և Ռոնա գետերի մէջ
և չեն թողնում դրանց իրար հետ խառնւելու: Ալպերի և Ֆը-
քանսիական բարձրաւանդակի մէջ գտնուում է Ռոնեան ցածը
հարթութիւնը, որ ամբողջապէս ոռուելում է Ռոնա համանուն
գետով. Քրանսիական բարձրաւանդակը արևմտեան կողմից աս-
տիճանաբար ցածրանում և միանում է Քրանսիական հարթու-

թեան հետ, որ կազմում է ամբողջ արևմտեան Փրանսիան:
Եւրան տարածում է Ջվէյցարիայի, իսկ Վօգէզի լեռները
Գերմանիայի սահմանագծով: Վերջին լեռներիցն է սկիզբն
առնում չունոսի մէջ թափւող Մօգէլ գետը. Պիրինեան լեռ-
ներով Փրանսիան բաժանում է Խստանիայից: Այդ լեռների
միայ հիւսիսային վեշերն են պատկանում Փրանսիային և այն-
տեղից է սկիզբն առնում Գարոննա գետը:

Հիւսիս-արևմտեան Փրանսիան ներկայացնում է մի ցա-
ծըր հարթութիւն, որ իբրև Գերմանական հարթութեան շա-
րունակութիւնը տարածում է մինչև Պիրինեան լեռնաշղզ-
թան: Այդ հարթութիւնը ոռոգում է Ջելլա, Սենա, Լուարա
և Գարոննա գետերով: Քրանսիայի գետերը հոսում են զա-
նազան ուղղութեամբ և միացած են միմեանց հետ ջրանցքներով,
որոնք բնակիչների կանոնաւոր հաղորդակցութեանը շատ են
նպաստում:

Քրանսիան Միջին Եւրօպայի ամենատաք երկիրն է, ո-
րովհետեւ շատ մօտ է Գոլֆշտրօմ կոչւած տաք հոսանքին:

Հիւսիս-արևմտեան Փրանսիայի կլիման ընդհանրապէս
քարեխառն և ծովային է, որովհետեւ Ատլանտեան ովկիանո-
սի և հարաւ-արևմտեան հողմերի ազգեցութեան տակ է զը-
տնուում, այն ինչ հարաւ-արևելեան Փրանսիան ունի աւելի
ցուրտ և ցամաքային կլիմա:

Փրանսիայի ազգաքնակութիւնը, որի թիւը հասնում է
38 միլիոնի, գլխաւորապէս բազկացած է Փրանսիացիներից,
որոնք կազմում են գալլերի, հոռմէացիների և Փրանկների
խառնուրդը: Փրանսիացիները խօսում են Փրանսերէն լեզով,
որ շատ նմանութիւն ունի լատինական լեզի հետ. բացի
տիրող տարրից Փրանսիայում ապրում են նաև սակաւթիւ-
ութեաններ (Բըրետայն թերակղզու վրայ) և բասկներ (Պիրի-
նեան լեռների վրայ): Երկրի տիրապետող դաւանութիւնը

կաթօլիկութիւնն է։ Փրանսիայի ազգաբնակութիւնը շատ զանդաղ կերպով է աճում, որ մեծ հոգս է պատճառում տէրութեան ժողովրդական տարրական կրթութեան կողմից Փրանսիան Եւրօպայի գերմանական երկիրներից յետամնաց է։ Աակայն նա ունի մի շարք բարձրագոյն մասնագիտական դպրոցներ և համալսարաններ, որոնք բաւական մեծ հոչակ ունին ամբողջ Եւրօպայում։ Փրանսիացիները լնդհանրապէս մարդկութեանը մեծ ծառայութիւններ են մատուցել գիտութիւնների և գեղարուեստների շրջանում։

Փրանսիայի բնակիչները պարապում են այգեգործութեամբ, անասնապահութեամբ, հողագործութեամբ, արդինագործութեամբ և գաճառականութեամբ։

Փրանսիացիները այնքան ուշադրութիւն չեն դարձնուած հացաբոյսերի, որքան արծէքաւոր. օր. գործարանական բոյսերի մշակութեան վրայ։ Պաղատու և գործարանական բոյսերի աճեցողութեան շատ է նպաստում Փրանսիայի մեզմ կլիման։ Դրա համար էլ այդ երկիրը ամենայն իրաւամբ կոչում է Եւրօպայի պարտէզը։ Եւրօպայի ոչ մի երկրում այնքան խաղող չէ բուսնում, որքան Փրանսիայում։ Պաղատու ծառերից յայտնի են խնձորենին, տանձենին, կեռառենին, սալորենին, դեղձենին, ընկուզենին, խոկ գործարանական բոյսերից փուչ, կանեփ, շաքարեղչզն և թութ։ Հացաբոյսերից գլխաւորապէս մշակում է ցորեն, որ կրեթէ բաւականուել տալիս երկրի ազգաբնակութեան։

Անասնապահութիւնը այնքան էլ զարգացած չէ. դրա գլխաւոր պատճառը արօտատեղերի քութիւնն է։ Անասնական բոյսերից յայտնի են ֆրանսիական ձիերը ու ոչխարեները։

Արդինագործութիւնը բաւական զարգացած է Փրանսիայում, որին նպաստում է երկրի բարածխի և երկաթի հարստութիւնը։ Փրանսիական գործարանների ապրանքները աչքի են ընկնում իրանց ճաշակով, նրբութեամբ և շքեզու-

թեամբ։ Յայտնի են մանաւանդ Լիլ, Պարիզ և Լիոն քաղաքների գործարանները։ Փրանսիայում շատ զարգացած է նաև շերամապահութիւնը և մետաքսագործութիւնը։

Փրանսիայի վաճառականութեան զարգացմանը շատ նըապաստում է երկրի աշխարհագրական նախանձելի գրութիւնը։ Նա գտնւում է Սալանտեան ովկիանոսի և Միջերկրական ծովի մէջ, որոնք ունին շատ յարմար նաւահանգիստներ, բացի դրանից Փրանսիայի գետերը միացած են իրար հետ ջրանցքներով, որոնք բնակիչների հաղորդակցութեան և առևտրի զարգացմանը զգալի կերպով նպաստում են։ Այդ տեսակէտից շատ է օգնում նաև երկրի երկաթուղիների խիտ ցանցը։ Փրանսիան արտահանում է բրդէ և մետաքսէ գործուածքներ, գինի, կաշուէ և Պարիզեան ապրանքներ և ներմուծում է բուրդ, մետաքս, փայտ, բամբակ և այլն։ Փրանսիական առևտրական նաւատօրմբ աշխարհում հինգերսորդ տեղն է բռնում։

Փրանսիան հանրապետական տէրութիւն է, որի օրէնսդրական իշխանութիւնը պատկանում է ազգային ժողովին, իսկ գործադիր իշխանութիւնը հանրապետութեան նախագահին, որ ընտրում է 7 տարի ժամանակով. աշխարհիս և ոչ մի երկիր կարճ ժամանակի ընթացքում։ (այսինքն 1789 թւից ի վեր) իր կառավարութեան ձեր և երկրի սահմանադրութիւնը այնքան շատ չէ փոխել, որքան Փրանսիան։ 1870 թւին Փրանսիան երբորդ անգամ հանրապետութիւն դարձաւ, իսկ 1790 թւից մինչեւ այժմ նա բաժանուում է 86 մասերի, որոնք կոչում են գեպար տաճենաներ։

Փրանսիայի նահանգներից և քաղաքներից նշանաւոր են։ Իշղ-դը-Փրանս — գլխաւոր քաղաքն է Պարիզ ($2\frac{1}{2}$ միլիոն բնակիչ), որ գտնուում է Սենա գետի ափին. Պարիզը ամբողջ Փրանսիայի մայրաքաղաքը, նախագահի աթոռանիստը և երկրի մտաւոր ու առևտրական կենտրոնն է։ Այս քաղաքը ոչ միայն Փրանսիայի, այլ և ամբողջ Եւրոպայի

առետրական և գործարանական նշանաւոր բաղաքներից մէկն է։ Պարիզը յամաքային Եւրօպայի ամենալազմամարդ քաղաքն է, որի հին համալսարանը, ճեմարանը, նշանաւոր գլոբալարանները և գիտութիւնների ու գեղարուեստի զանագան ճիւղերին պատկանող յիշատակարանները մեծ հրաշակ են վայելում։ Պարիզը որ պատմական տեսակէտից Եւրօպայի նշանաւոր բաղաքներից մէկն է, բաղկացած է մի բանի մասերից։ Սկսած գետի երկու կղզիների վրայ գտնւում է հին քաղաքը, որ կոչում է Սից և նշանաւոր է նոտր-դամ գոթական ճարտարապետութեամբ եկեղեցիով։ Գետի աջ ափին գտնւում է խոկական քաղաքը։ Յետոյ աշքի է ընկնում մայրաքաղաքի այն մասը, որտեղ գտնւում է Տիւլի-Ռի պալատը իր փառաւոր պարտէզներով։ Դրա մօտ է գլուխնում և Հրազդը, որտեղ առաջներում ալպում էին Փրան-օխական թագաւորները և որը ալժմ գիտութիւններին և գեղարուեստներին վերաբերող ժողովածուների թանգարան է։ Դետի ձախ ափում են գտնւում համալսարանը, զանա-գան բարձրագոյն դպրոցներ և Հատինական թաղը։ Պարիզը շատ յայտնի է նաև իրեն բերդաբազար։ Մայրաքաղաքի մօտն է գտնւում և Վերսալը՝ Լուլովիկոս ԺԹ.-ի պալատը, որտեղ ալժմ ամփոխած են Փրանսիական պատմութեան վերաբե-րող նշանաւոր յիշատակարանները։ Մայրաքաղաքի և Վերսա-լի մէջն է գտնւում Սնվը կոչւած տեղը, որ յայտնի է իր յախճապակէ գործարանով։

Նորմանդիա—գլխաւոր քաղաքն է Ռուան, որ Պարի-զի նաւահանգիստն է։ Հավը, որ Փրանսիայի երկրորդ նաւա-հանգիստն է։ Շերբուրգ պատերազմական նաւահանգիստ է՝ որտեղ կանգնում է պատերազմական նաւատօրմը։

Պիկարդիա—գլխաւոր քաղաքն է Ամիեն, որ յայտնի է մետաքսէ գործարաններով։

Փլանդիա—գլխաւոր քաղաքներն են Հիլ և Դիւնկիր-

իւն։ Առաջինը յայտնի է իրրե ամրոց, իսկ երկրորդը՝ նա-ւահանգիստ։

Արտուա—գլխաւոր քաղաքն է Կալէ, որ ծովային ամ-րոց է։

Շամպայն, որ յայտնի է իր աշխարհահռչակ գինիներով։ Գլխաւոր քաղաքներն են Սնվան, որ յատնի է իրրե ամրոց, Շալօն (Մարնի վրայ) և Ռէյմս։ Վերջին երկու քաղաքները շամպահիա գինու ընդարձակ առետուր ունին։

Օրլիանէ—համանուն գլխաւոր քաղաքով, որ գտնւում էուարու գետի և այն ջրանցքի ափին, որ միացնում է Սննա և Լուարա գետերը միմեանց հետ։

Բըետայն—գլխաւոր քաղաքն է Բըեստ, որ ամսւր նա-ւահանգիստ և առետրական նշանաւոր քաղաք է։ Երկրորդ քաղաքն է նանա, որը յայտնի է նաւաշինութեան վերաբեր-եալ իրերի գործարաններով։

Գիւն և Գասկոն Բիարժնի հետ որոնց գլխաւոր քաղաք-ներն են. Բօրդը, որ ծովային առետրի համար երրորդ քաղաքն է. առետուր է անում գլխաւորապէս համանուն գինիով և ունի մօտ 270,000 բնակիչ։ Բայօննա, առետուր է անում Բոպանիայի հետ։ Բիարժնից, յայտնի է իր ծովալին լողա-րաններով և մարուր ու մեղմ օդով։ Ռօքոր, նշանաւոր է համանուն պանրի առետրով։

Լանգեդոկ—նշանաւոր քաղաքն է Տուլուզ, որ առետր-րական նշանաւոր կենտրօն է։ Մօնաքէլիէ, նշանաւոր է իր գործարաններով։

Լօթարինգիա—գլխաւոր քաղաքներն են Տուլ, Վերդին և Նանսի։ Առաջին երկուսը նշանաւոր բերդաբազներ են։

Բուրգոնիա—գլխաւոր քաղաքն է Շիֆոն, որ գտնւում է Սօնա և Սննա գետերի միացնող ջրանցքի ափին։ Առետուր է անում գինիով և մանանեխով։

Օվերն—գլխաւոր քաղաքն է Կլերմոն, որ երկաթուղիով

միտցած է Փրանսիայի մի քանի խոշոր քաղաքների հետ։ Այս նահանգի բնակիչները անցեալում յայտնի են եղել իբրև պատերազմառէր բնակիչներ, իսկ ներկայումս հռչակւած են իրանց հաւատարմութեամբ ու աշխատասիրութեամբ։

Թրանշ-Կոնտէ—գլխաւոր քաղաքներն են Բեզանսոն և Բելֆօր։ Առաջին քաղաքը նշանաւոր է ժամացոյցի գործարան-ներով, իսկ երկրորդը, իբրև ամբոց։

Դօֆինէ և Լիոնէ—գլխաւոր քաղաքներն են Գրենուրէ, Լիոն և Էտին։ Առաջինը յայտնի է իբրև բերդաբարձր և ամբոց, երկրորդը իբրև Փրանսիայի առետրական ՚ի արդիւնաբերական երկրորդ գլխաւոր կենտրօնը, որ ունի մօտ 470,000 բնակիչ, իսկ երրորդը՝ քարածխի առետրով։

Սալօյա, որ Եւրոպայի ամենաբարձր Ալպիական երկիրն է և ունի դաժան ու աղքատ բնութիւն։ Գլխաւոր քաղաքն է Շամբէրի։

Պրովանս, Օրանժ և Նիցցա—գլխաւոր քաղաքներն են, Մարսել, որ Եւրոպայի ծովափեայ առետրական նշանաւոր քաղաքներից մէկն, իսկ Փրանսիայում առաջինը։ Նշանաւոր է օջառի, անուշահոտ իւղերի, շաքարի և կաշիների առետրով։ Մարսէլը Փրանսիայի երրորդ քազմամարդ քաղաքն է (450,000 բնակ), որտեղ կան աև բաւականաշափ հայկական առետրական տներ։ Տուլոն, որ Փրանսիայի ամենամեծ պատերազմական նաև հանգիստն է Միջերկրական ծովի ափին։ Նիցցա քաղաքը յայտնի է իր մեղմ և առողջարար լիիմայով և ամեն տարի ահազին բանակութեամբ թոքախտաւորներ է գրաւում դէպի իրեն։

Փրանսիայի հանրապետութեան քաղաքական գերիշխանութեան տակ է գտնում և Մօնակօյի անկախ և փորրիկ իշխանութիւնը, որի գլխաւոր քաղաքն է Մօնտէ-Կարլօ։ Վերջինս յայտնի է իր աշխարհահռչակ խաղարանով։

Փրանսիայի հանրապետութեան է պատկանում և Կօրսի-

կա կղզին՝ Նապոլիօնի Լի հայրենիքը, որի գլխաւոր քաղաքն է Այաչչօ, որ նշանաւոր նաւահանգիստ է և Մարսէլից 17 ժամաւյ ճանապարհի հեռաւորութեան վրայ է գտնուում։

Եւրոպայից գուրս Փրանսիայի հանրապետութեան պատկանում են հետեւեալ երկիրները և գաղութները։

Աֆրիկայում—Ալժիր, Գամբիայի մի մասը, Թունիս, Մալակասպար և Բուրբոն կղզիները, Ճիմբուկու և Սոււդանի ու Վերին—Գվինէյայի մի մասը։

Ասիայում—Արևելեան Հնդկաստանի Պօնտիշէրի քաղաքը և Հնդկա-Զինի Սայգոնը։

Ամիրիկայում—Գվիանայի մի մասը, Նիւֆաունդլենդի մօտ մի քանի կղզիներ և Մարտինիկ ու Գվադելուպ կղզիները։

Աւստրալիայում—Թայիղզի, Նոր-Կալեդոնիա և Մարկզ-Շան կղզիները։

Վերոյիշեալ բոլոր գաղութների ազգաքնակութեան ընդհանուր թիւը համեմում է մօտ 47 միլիոնի։

վով։ Մեծ-Բրիտանիայի հարաւային մասը կազմում է իսկական Անգլիան, իսկ հիւսիսայինը՝ Ջօտլանդիա կամ Սկովտիա երկիրը։

Եմենից շատ կտրատւած է և ամենից լաւ նաւահանգիստներ ունի Մեծ-Բրիտանիայի արևմտեան ափը։ Այդպիս է նաև Իրլանդիա կղզին, որի արևելեան ափը անհամեմատ աւելի քիչ է կտրատւած և քիչ էլ յարմար նաւահանգիստներ ունի։ Այդ հանգամանքը մի լաւ ապացոյց է այն բանի համար, որ երկու կղզիներն էլ հաւանօրէն երբեմն Եւրօպական մայր ցամաքի հետ միացած են եղել և յետոյ ծովային ալիքների ազգեցաթեան ներքոյ ժամանակի ընթացքում կտրւել են մայր ցամաքից և կղզիներ են դառել Մեծ-Բրիտանիայի երկարութիւնը մոտ 120 մղոն է, իսկ լանութիւնը դէպի հիսուսիս աստիճանաբար փոքրանում է։

Մեծ-Բրիտանիան իր մակերեսով կազմութեամբ բաժանում է հիւսիս-արևեմտեան բարձր և հարաւ-արևելեանցածք մասերի։ Կղզու բոլոր լեռնաշղթաները տարածւում են նրա հիւսիսային արևմտեան մասերում, որոնցից սկիզբն են առնում երկրի քիչ շատ աշբի ընկնող գետերը։ օր. Թայմզը և ուրիշները։ Այդ լեռներից նշանաւոր են Կորնուէլսի, Ուէլսի և Պիպինեան սարերը, որոնց արանքիներում գտնուում են բաւական լնդարձակ հովիտներ։ Ջոտլանդիայի մակերեսովը ամբողջապէս լեռնոտ է։ Ինչվերաբերում է Իրլանդիային, նա ընդհակառակը, շատ լեռնոտ չէ։ Եղած լեռները տարածւում են նրա ծայրերով, դրա համար էլ Իրլանդիայի կենտրոնական մասը անհամեմատ աւելի ցածր է։

Վերոյիշեալ երկու կղզիների կլիման բոլորովին ծովային է։ Նրանք ունին բարեխառն ձմեռ և ոչ այնքան տաք ամառ։ Այդ բանին շատ նպաստում է հարաւ-արևմտեան տաք-հողմերի և Գոլֆշտրօմի ազգեցութիւնը։ Երկու կղզիներում էլ առատութեամբ անձրեներ են թափւում, մանաւանդ Իր-

ՀԻՒՍԻՍ-ԱՐԵՒՄՏԵԱՆ ԵՒՐՈՊԱ

ԱՆԳԼԻԱՅԻ ԹԱԳԱՌԻ ՈՐՈՌՈՒԹԻՒՆ

Անգլիայի թագաւորութիւնը իր բոլոր գաղութներով կազմում է աշխարհիս ամենամեծ պետութիւնը։ Այդ թագաւորութիւնը Եւրօպայում բազկացած է Մեծ Բրիտանիա, Իրլանդիա և մի շարք մեծ ու փոքր կղզիներից, որոնք զըտնուում են գրանց չորս կողմերում։ Վերջին կղզիներից նշանաւոր են Շոտլանդիան, Օրկանեան, Հերլիզեան և Նորմանդիան խմբերը։ Այդ թագաւորութեան ամբողջ տարածութիւնն է մոտ 6000 քառ. մղմն, որի վրայ ապրուում են մոտ 39 միլիոն բնակիչ։

Անգլիան իրեն պատկանող բոլոր կղզիներով շրջապատած է Ատլանտեան ովկիանոսի մասերով և հետեապէս ներկայացնուում է Եւրօպայի միակ կղզիական պետութիւնը։

Շրջապատող ովկիանոսը չորս կողմից կտրատել է Անգլիայի ափերը և առաջացրել է մի շարք նշանաւոր ծովեր, որոնք հարուստ են յայտնի նաւահանգիստներով։ Անգլիայի նոյն իսկ կենտրօնական մասերը բաւական մոտ են գտնուում շրջապատող ովկիանոսից։

Մակայն անգլիական թագաւորութեան գլխաւոր մասերը կազմում են Մեծ-Բրիտանիա և Իրլանդիա բաւական խոշոր կղզիները, որոնք միմեանցից բաժանուում են Իրլանդական ծո-

Ամսդիայում: Ավագայի այդօրինակ մեզմութիւնն է գլխաւոր պատճառը, որ Անգլիայում աճում են նաև Միջերկրական ափերի մօտ գտնւող երկիրների մի քանի բայսերը. օր, խաղող, դափնի, օլեանդը և այլն: Թէ Անգլիայի և թէ Իրլանդիայի մարդագետինները զրեթէ ամբողջ տարին կանաչով են ծածկւած, որին բաւական նպաստում է երկրի բաւարար ռողովում:

Անգլիայի գետերը կարճ, դանդաղահոս, ջրառատ և նաւարկելի են: Մեծ Քրիտանիայի գետերից աշքի են ընկնում Թայմ, Հիւսիսային և Հարաւային Ուզ, Մերսի և այլն, իսկ Իրլանդիայում յայտնի է միայն Շանօն: Այդ գետերի մեծ մասը իրար հետ միացած են ջրանցրներով:

Անգլիայի ազգաբնակութիւնը գլխաւորապէս բազկացած գերմանական ցեղին պատկանող անգլիացիներից: Բացի անգլիացիներից Զօտլանդիայի հիւսիսային կողմերում և Իրլանդիայիմի քանի մասերում մինչև ալսօր էլ ապրում են հին կերտերի մնացորդները: Ազգաբնակութեան խոտութեան կողմից աշքի է ընկնում իսկական Անգլիան, որտեղ մէկ քառ. կիոմետրի վրայ ապրում են մօտ 200 հոգի: Տիրապետող եկեղեցին անգլիականն է, որ կոչւում է նաև թագաւորական կամ եպիսկոպոսական եկեղեցի: Զօտլանդիան ունի իր առանձին եկեղեցին, որ կոչւում է պրեսվիտերիան եկեղեցի, իսկ Իրլանդիայի ազգաբնակութեան^{3/4} մասը պատկանում է կաթոլիկ գաւանութեան: Բացի վերոյիշեալ եկեղեցիներից և դաւանութիւնից Անգլիայում գոյութիւն ունին կրօնական միքանի աղանդներ, որոնք կրօնական ազատութիւն են վայելում:

Ժողովրդական տարրական կրթութիւնը Անգլիական թագաւորութեան բոլոր մասերում հաւասարաշափ, կերպով չէ զարգացած: Այդ տեսակէտից շատ յետամնաց վիճակի մէջ է գտնւում Իրլանդիան, որի ազգաբնակութեան ընդհանուր կը ը-

թութեան համար տէրութիւնը ցանկալի կերպով հոգ չէ տանում: Սակայն չնայելով այդ բացասական հանգամանքին, Անգլիայի գործնական բնակիչները կեանքի մէջ կարողանում են հարթել իրանց ընդհանուր կրթութեան մակերևոյթը: Անգլիան յայտնի է իր միջնակարգ և բարձրագոյն մասնագիտական դպրոցներով: Կան 12 համալսարաններ, որոնցից շատերը մասնագիտական բարձր դպրոցներ են: Ժողովրդական ընդհանուր և պարտադիր կրթութիւնը լաւ է դրւած հօտյանդիայում:

Անգլիայի ազգաբնակութիւնը պարապում է հոգագործութեամբ, անասնապահութեամբ, արդինազործութեամբ, հանրակործութեամբ, ծովագնացութեամբ, ձկնորսութեամբ և առետրով: Հողագործութիւնը բաւական զարգացած է, որովհետեւ հողը մշակւում է վերին աստիճանի կատարելագործած ձկնորսի հողը մշակելի հողի տարածութիւնը ազգաբնակութեան խոտութեան պատճառով փոքր է Անգլիայում, դրա համար տարեկան ահագին քանակութեամբ հայանատիկներ են ներմուծւում օտար երկիրներից: Արդիւնագիտիկներ են ներմուծւում շատ զարգացած է երկրի բնական հարստութիւնների չնորհիւ, որոնք բանական կերպով մշակւում են անգլիական բազմազն գործարաններում: Հարուստ և զարգացած արդիւնագործութեան չնորհիւ Անգլիան ունի արտարին ընդարձակ առետրուր և այն էլ զլիսաւորապէս իր բազմաթիւ կոլոնիաների հետ:

Ահագին տարածութիւն են կազմում չանգլիական արօտառեկիները, որոնք բաւական նպաստում են նաև անասնապահութեան զարգացմանը: Անգլիացիները ոչ միայն մտածում են ընտանի կենդանիների բազմացնելու, այլ և նրանց օգտակար յատկութիւնները զարգացնելու մասին: Հատ հըռչակած են անգլիական ձիերը, եղները, խոզերը, ոչխառները և այլն:

Անգլիայի լեռները հարուստ են հանքերով և մետաղներով, որոնցից նշանաւոր են քարածուխ, երկաթ, պղինձ, կապար, արծիճ և այլն։ Աշխարհիս և ոչ մի երկիրը Անգլիայի շափ քարածուխ և երկաթ չէ տալիս։ Միայն վերջերս չիւսիսային։ Ամերիկայի Միացեալ-Նահանգները սկսել են իրանց երկաթի արդիւնագործութեամբ լուրջ կերպով մրցել անգլիացիների հետ։ Անգլիական գործարանների ապրանքները օտար երկիրների ապրանքների հետ մրցում են իրանց լաւ յատկութեամբ և էժանութեամբ։ Աշքի են ընկնում մանաւանդ անգլիական մահուդի, երկաթէ և պղպատէ ապրանքները։ Երտաքին ընդարձակ առետրի կողմից Անգլիան աշխարհիս առաջին երկիրն է, որ գրեթէ մրցակից չունի։ Երկրի առետրի զարգացմանը շատ են նպաստում քաղմաթիւ գաղութները, երկրի զարգացած արդիւնագործութիւնը, ճանապարհների կանոնաւոր հալորդակցութիւնը և այլն։ Անգլիական առետրական նաւատորմը՝ աշխարհիս ամենաառաջինն է։ Անգլիան արտահանում է բրդէ և բամբակեայ ապրանքներ, քարածուխ, երկաթ ու մեքենաներ և ներմուծում է հացահատիկներ, փայտ, բուրդ, թէյ և այլն։

Անգլիան սահմանադրական պետութիւն է։ Թագաւորի իրաւունքները սահմանափակում է երկի պարլամենտը, որ բարկացած է վերին և ստորին պալատներից։ Գործադիր իշխանութիւնը պատկանում է թագաւորին, իսկ օրէնսդրականը՝ պարլամենտին։ Վարչական տեսակիտից Անգլիայի թագաւորութիւնը բաժանում է 117 գրաֆութիւնների։ Թագաւորութեան նահանգներից և քաղաքներից նշանաւոր են։

Ամրող թագաւորութեան մայրարագարը և թագաւորի աթոռանիստն է Լոնդոն, Թայմզ գետի ափին, որ աշխարհիս ամենամեծ քաղաքն է (մօտ 4 միլիոն բնակ.) թէ իր ընդարձակութեամբ և թէ քաղամարդութեան կողմից։ Բացի դրանից նա

աշխարհիս առաջին առետրական քաղաքն է, որի նաւահանգիստը տասնեակ հաղարաւոր նաւեր են մտնում։ Լօնդոնը միենոյն ժամանակ ամբողջ երկրի քաղաքական և մտաւոր կենդրոնն է, ունի երկու համալսարան և զիտական ու գեղարդական բազմաթիւ հաստատութիւններ։ Լօնդոնի արուարձաններից նշանաւոր են Վինդզոր (թագաւորների ամառանոցը), Գրինիչի—աստղաբաշխական հոչակաւոր դիտարանով, Վուլիչ և Զատամ։

Քեանութրքի—անգլիական առաջին արքեպիսկոպոսի աթոռանիստը։ Պօրտսմուտ - նշանաւոր նաւահանգիստ է, որ յայտնի է նաւաշխնութեան վերաբերող իրերի գործարաններով։ Սուբդիվիզոն, առետրական նշանաւոր նաւահանգիստ և կենտրօն է։ Պլիմուտ նշանաւոր նաւահանգիստներից մէկն է, որտեղ կանգնում է անգլիական պատերազմական նաւատօրմի մի մասը։ Բրիստոլ - առետրական մեծ քաղաք է, որ ունի մօտ 320,000 բնակիչ։ Օլսֆորտ և Քեմբրիջ, որոնք յայտնի են իրանց համալսարաններով։ Բերմինհամ - յայտնի է դանակի, մկրտչի, առեղների և մերենաների բաղմաթիւ գործարաններով և ունի $\frac{1}{2}$ միլիոնի բնակիչ։ Շեֆֆիլդ, Մանչեստր և Հիվերպուլ, որոնք առետրական և գործարանական նշանաւոր քաղաքներ են։ Հիվերպուլը իր բնակիչների թւով ամբողջ թագաւորութեան երրորդ քաղաքն է (535,000 բն.)։ Իսկ Մանչեստրը չորրորդ քաղաքը (545,000)։ Նիւկէստլ - քածածի մեծ առետուր ունի։

Ուէլս - գլխաւոր քաղաքներն են Մերտիթ - Տրինիթի և Կարդիֆ, որոնք երկաթի և քարածխի ընդարձակ առետուր ունին։

Շոտլանդիայի գլխաւոր քաղաքն է Էդինբուրգ, սա Անգլիականագեղցիկ քաղաքներից մէկն է, ունի նշանաւոր համալսարան, մօտ 300,000 բնակիչ և ընդարձակ առետուր մի քանի երկիրների հետ։ Երկրորդ նշանաւոր քաղաքն

է Գլազգօ, որ իր բնակիչների թւով (725,000) Անգլիայի թագաւորութեան երկրորդ քաղաքն է, զարգացած առետրով և արդինագործութեամբ:

Երլանդիա—գլխաւոր քաղաքն է Դուքլին, որ առետրական և արդինաբերական նշանաւոր քաղաք է: Երկրորդ քաղաքն է Բելֆաստ, նշանաւոր է մահուդի գործարաններով:

Անգլիան իր գաղութների մեծութեամբ և բազմութեամբ աշխարհիս առաջին տէրութիւնն է. նրան պատկանում է:

Երրութայում—Մալտա կղզին և Ջիբրալտարի ամրոցը իսպանիայում:

Ասիայում—Աղէն Արաբիայում, Հնդկաստան Յէյլօն կղզով, Հնդկաշխնի արևմտեան մասը, Սինգապուր կղզին, Մալակայի մի մասը, Հոնգկոնգ Զինաստանում և Կիպրոս կղզին:

Ամերիկայում—Կվեբէգ, Օնտարիօ, Նոր-Բրաունշվայգ, Նոր-Շոտլանդիա, Հունգարի երկիր, Բրիտանիական Կոլուստքիա և Նիւֆառնողլէնդ, Բահամեան, Եամայկա և Փալկանոնա կղզիները և Գվիանայի մի մասը:

Աստրիայում—Նոր-Հոլլանդիա, Վանդիմինի երկիր, Նոր-Ճելանդիա, Փիջի և ուրիշ կղզիները:

Աֆրիկայում—Ս. Համբարձման, Ս. Հեղինէ, Մալրիկիա, Ամերանթեան, Սէյշէլեան և Սոկոտրա կղզիները. Կապի երկիր, Նատալի գաղութիր, Գվինէի ծոցի ափերում մի բանի կալուածներ, Տրանսվալ ինքնավար երկիրը և այլն:

Անգլիան բոլոր գաղութների ազգաքնակութեան ընդհանուր թիւը համեստ է 370 միլիոնի:

ԴԱՆԻԱՑԻ ԹԱԳԱԽՈՐՈՒԹԻՒՆ

Դանիայի թագաւորութիւնը բռնում է Իւթլանդիա թերակղուր հիւսիսային մասը և այն բոլոր կղզիները, որոնք

գտնուում են նրա և Սկանդինավիա թերակղիների մէջ՝ Բալթիկ ծովում: Այդ թագաւորութեան ամբողջ տարածութիւնն է 700 քառ. մզոն, որի վրայ ապրում են $2\frac{1}{4}$ միլիոն բնակիչ: Դանիային պատկանող կղզիներից նշանաւոր են. Խոլանդիա, Ճելանդիա, Փիօնիա, Լանգելանդ, Լալանդ, Փալմուէր, Բօրնհօլմ, Մբէն և այլն:

Բալթիկ ծովը բաւականաշափ կտրատել է դանիական արշիպելագին պատկանող կղզիների ափերը և կաղմել միշաբը յարմար նաւահանգիստներ, որոնցից ամենաշանաւորը երկրի մայրաքաղաքի նաւահանգիստն է: Վերոյիշեալ բոլոր կղզիների մակերեսոյթի կաղմութիւնը գրեթէ միատեսակ հարթէ. մասնաւորապէս Խեթլանդիա թերակղին կազմում է հիւսիսային Գերմանիայի ցածր հարթութեան շարունակութիւնը՝ գտնիական Արշիպելագին պատկանող կղզիները, բացառութեամբ Բօրնհօլմի, շատ թիշ են բարձր շրջապատող ծովի մակերեսոյթից:

Դանիայի ոռոգումը բաւարար է. երկիրը զուրկ է խոշոր գետերից, եղածները կարճ և ոչ այնքան էլ ջրառատ են: Կլիման ծովային է, որովհետև երկրի մակերեսոյթը բաւական ցածր է և այն էլ շրջապատւած ծովերով:

Դանիայի թագաւորութեան ազգաքնակութիւնը բաղկացած է դանիացիներից, որոնք պատկանում են Գերմանիան ցեղին և բողոքական դաւանութեան: Ժողովրդական տարրական կրթութիւնը պարտադիր է և դրա համար էլ երկրի գրեթէ բոլոր բնակիչներն էլ գրել ու կարդալ գիտեն: Դանիան շատ յայտնի է իր ժողովրդական կամ գիւղական համալսարաններով, որոնց չնորհիւ գիտութեան զանազան ճիւղերը ժողովրդականացնելու հերկրի ազգաքնակութեան ըստորին խաւերին համար: Նրա պետական միակ համալսարանը գտնուում է Կոպենհագէն մայրաքաղաքում:

Դանիայի բնակիչները պարապում են հողագործութեամբ,

Ճկնորսութեամբ և վաճառականութեամբ։ Հողագործութեան համար Դանիայի տարածութեան մեծ մասը շտա նպաստաւոր հող ունի, որ առատ հացանատիկներ է տալիս, հողագործութիւնը շատ զարգացած է մանաւանդ Իւթլանգիա թեքակղու արևելեան մասում և արջիպելաղի կղզիների մեծ մասի վրայ։ Երկրի արգիւնագործութիւնը քարածխի և երկաթի բացակայութեան չնորհիւ անախանձելի վիճակի մէջ է գտնւում, այն ինչ վաճառականութիւնը շատ զարգացած է, որովհետեւ Դանիան իր աշխարհագրական նպաստաւոր դիրքի չնորհիւ հեշտութեամբ առևտրական հաղորդակցութեան մէջ է մտնում հարեան երկիրների և ուրիշ մայր ցամաքների հետ։

Դանիան սահմանագրական միապետութիւն է, թաղաւորի իրաւունքները սահմանափակում է ըայլսատազը։

Տէրութեան մայրաբազարն և աթոռանիստն է Կոպենհագէն, որ միենոյն ժամանակ ամբողջ երկրի առևտրական, արդիւնաբերական և հասարակական կենտրօնն է։ Կոպէնհավէնը ունի մօտ 450,000 բնակիչ և բաւական յայտնի համալսարան։

Դանիային եւրօպայում պատկանում է Փար-Եր և Խալանդիա կղզիները, Առաջինը գրեթէ մի անեշան կղզի է Անգլիայի հիւսիս-արևմտեան կողմում, իսկ երկրորդը երեք անգամ աւելի մեծ է Դանիայից և ունի մօտ 75,000 բնակիչ։ Խալանդիա կղզին յայտնի է իր գործող հրաբուղիներով և տաքաղբիւրներով, որոնք կոչւում են հայզէրներ։ Հրաբուղիներից նշանաւոր են Հելլա և Գրաբլա, իսկ տաք աղբիւրներից՝ Մեծ-Հայզէրոն։ Կղզու բնակիչները մեծ մասամբ սղարապում են անասնապահութեամբ և ձկնորսութեամբ։ գլխաւոր քաղաքն է Ռէյկիավիկ։

Դանիային Ամերիկայում պատկանում է Գրենլանդիա կղզին։

Սկանդինավիոլ

Եւրօպայի ամենամեծ թերակղզի Սկանդանավիայի տարածութիւնն է 14,000 քառ. մղոն, որի վրայ ապրում են 7 միլիոն բնակիչ։ Այդ թերակղզին երեք կողմից շրջապատած է Հիւսիսային ցուրտ կամ Սառուցեալ ովկիանոսով Գերմանական և Բալթիկ ծովերով ու նրանց մասերով, իսկ չորրորդ կողմից միացած է Ծուսաստանի հետ։ Ծեթերակղզու ամբազչ արեմտեան մասում տարածւած է Սկանդինավիական լեռնաշղթան։ Սկանդինավիայի հիւսիսային և արևմտեան ափերը շրջապատող ջրերով չափազանց շատ են կտրատւած։ Այդ ափերը յայտնի են բազմաթիւ նեղ, երկար և խոր ծոցերով, որոնք կոչւում են ֆիօրդներ։ Դրանց մուտքի մօտ գտնւում են բազմաթիւ ժայռութ կղզիներ, որոնք նկարչական տեսարան ունին, թերակղզու հիւսիս-արևմտեան կողմում ձգւած են Հաֆողննեան կղզիները, որոնց մակերեսութիւնը լեռնոտ է։

Սկանդինավիա թերակղզու արեմտեան ափը լեռնոտ և բարձր է, իսկ արենելեանը հարթ և ցածր։ Ոռոգման կողմից թերակղզին շատ նպաստաւոր պալմանների մէջ է գտնւում։ Սկանդինավիան հարուստ է մի շարք գետերով, լճերով և ճահճներով։ գետերից նշանաւոր են Խոլնէ, Դալէլֆ, Գոթա, Կլարա, Գլոմելէն և Թարա, իսկ լճերից՝ Մելար, Վետէրն և Վենէրն։ Վերջին երկու լճերը միացած են իրար հետ Գոթայի ջրանցքով։

Թերակղզու արևմտեան մասի՝ Նորվեգիայի կղման ծովային է, որովհետեւ ովկիանոսին շատ մօտ է։ Հարաւ-արևմտեան հողմերը և Գոլֆշտրոմը սաստիկ մեղմացնում են ձմեռը, այն ինչ արենելեան մասում՝ Շվեդիայում, որ ովկիանոսից բաւական հեռու է, կղման աւելի ցամաքային է։ ձմեռը նորվեգիականից աւելի տաք։

Սկանդինավիայի բուսական և կենդանական աշխարհ

բոլոր մասերում միատեսակ չէ. թերակղզու հարաւային մասի վիօրան և փառնան յիշեցնում է գերմանականը, այն ինչ հիւսիսայինը զդալի կերպով ազքատ է և ոչ բազմազան։ Սկանդինավիա թերակղզին բաղկացած է երկու՝ միմիանցից անկախ պետութիւններից. Նորվեգիայից և Շվեդիայից։

ՃՎԵԴԻԸ ԵՒ ՆՈՐՎԵԴԻԸ

Այս երկու երկիրներն ունին շատ նօսր ազգաբնակութիւն չնայելով որ բաւական մեծ տարածութիւն են ներկայացնում, դրա գլխաւոր պատճառը երկրի լեռնոտ դիրքը, լճերը, գետերը, ճահճները և խիտ անտառներն են։ Ամբողջ թերակղզու աղջաբնակութիւնը բաղկացած է նորվեգիայիներից, չվեդներից և ֆիններից։ Առաջին երկուսը պատկանում են գերմանական ցեղին և դաւանութեամբ բողոքական են։

Տարրական կրթութիւնը պարտադիր է երկու երկիրների ամբողջ աղջաբնակութեան համար. իւրաքանչիւր երկիր ունի իր տարրական, միջնակարգ և բարձրագոյն դպրոցները, որոնք բաւական ծաղկած մէջ են գտնւում։

Ճվեդիայի և նորվեգիայի բնակիչները պարապում են անասնապահութեամբ, հողագործութեամբ, ձկնորսութեամբ, արդիւնագործութեամբ և վաճառականութեամբ։ Մշակելի հողի քանակութիւնը չնշին տարածութիւն է կազմում և դրա համար էլ հողագործութեան արդիւնքները բաւականութիւն չեն տալիս թերակղզու ամբողջ աղջաբնակութեան. ամենից շատ նորվեգիան ստիպւած է օտար երկիրներից հայահատիկներ ներմուծել։ Հողագործութիւնը շատ զարգացած է Ճվեդիայի հարաւային մասում։ Անամնապահութիւնը զարգացած է առաջ արօտատեղիների չնորհիւ։ Արդիւնագործութիւնը համեստ շափով զարգացած է Սկանդինավիայի

երկու երկրներում. այդ բանին նպաստում են երկաթի և պղնձի հանքերը, որոնցով բաւական հարուստ են Սկանդինավիայի լեռները։ Սկանդինավիան ներմուծում է քարածուխ, հայահատիկներ, մերենաներ, սուրճ և այլն և արտահանում է փայտ, երկաթ, իւղ, ձկներ, լուցկի և այլն. նրա առետրական նաւատօրմը աշխարհում իններորդ տեղն է բռնում։

Սկանդինավիայի երկու երկիրները անկախ թագաւարութիւններ են. կառավարութեան կազմը սահմանադրական միավետութիւն է։ Ճվեդիայի թագաւորի իրաւունքները սահմանափակում է չվեդական րայխստագը, իսկ նորվեգիայի թագաւոր՝ ստորտինգը։

Շվեդիայի բաղաքներից նշանաւոր են.

Չտոկնոլմ, երկրի մայրաքաղաքը և տէրութեան ամսուանիստն է, ունի մօտ 300,000 բնակիչ և նշանաւոր համալսարան։ Չտոկնոլմը ամբողջ երկրի մտաւոր կենտրօնը և առաջին գործարանական քաղաքն է։ Դիրքի գեղեցկութեամբ նրա հետ կարող են մրցել միայն Լիսսարօն, Նիազոլ և Կ. Պոլիս քաղաքները։ Երկրորդ քաղաքն է Ռուպտալա, որ նշանաւոր է իր համալսարանով։ Կարլսկրոնա—Ճվեդիայի պատերազմական նաւահանգիստն է։ Գոթենքուրգ—Ճվեդիայի երկրորդ նշանաւոր առետրական քաղաքն է։

Նորվեգիայի քաղաքներից նշանաւոր են.

Խթիստիանիա—տէրութեան մտյաքաղաքը և թագաւորի աթուանիստը. ունի մօտ 200,000 բնակիչ և յայտնի համալսարան։ Բնակիչները առետուր են անում փայտով և երկամատարան։ Համակարգչութիւնը—առետրական նշանաւոր քաղաք է։ Համեմերժեալ աշխարհիս ամենահիւսային առետրական նաւահանգիստն է։ Դրօնտհայմ—պղնձի և ձկների մեծ առետուր ունի.

Ց Ա Ն Կ

Յոռաջարան	4
Ե Խ Ր Ո Պ Ա	
Եւրօպայի զիրքն ու մեծովիթինը	5.
Եւրօպայի ափերի գծագրութիւնը	6.
Եւրօպայի մակերեսոյթի կաղմութիւնը	7.
Եւրօպայի սոսկումը	8.
Եւրօպայի կլիման	10.
Եւրօպայի բուսականութիւնը	12.
Եւրօպայի կենդանիները	13.
Եւրօպայի ազգաբնակութիւնը	14.
Բալկանեան թերակղզու պետութիւններ և ազգերը	17.
Ռումինիայի թագաւորութիւն	21.
Հերնօգորիայի իշխանութիւն	22.
Յունաստանի թագաւորութիւն	23.
Բուլղարիայի իշխանութիւն	25.
Սերբիայի թագաւորութիւն	27.
Եւրօպական Թիւրքիա	28.
Ապենինեան թերակղզի	32.
Իտալիայի թագաւորութիւն	34.
Պիրինեան թերակղզի	40.
Պօրտուգալիայի թագաւորութիւն	42.
Իսպանիայի թագաւորութիւն	44.
Ճվեցարիայի հանրապետութիւն	51.
Դերմանիայի կայսերութիւն	55.
Պրուսիայի թագաւորութիւն	61.
Սաքսոնիայի թագաւորութիւն	63.
Բաւարիայի թագաւորութիւն	64.
Վիերթենբէրգի թագաւորութիւն	65.
Աւտրօ-Ռևնդիարիայի կայսերութիւն	66.
Հոլլանդիայի թագաւորութիւն	74.
Բելգիայի թագաւորութիւն	77.
Փրանսիայի հանրապետութիւն	80.
Մեզիայի թագաւորութիւն	87.
Դանիայի թագաւորութիւն	94.
Սկանդինավիա	97.
Ճվեգիա և Նորվեգիա	98.

Հայաստանի Ազգային գրադարան

NL0429622

20530

22930

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ Գ. ԳԱԼԱՑԵԱՆԻ-ԳՈՒՍՏԵՆԲԵՐԴՅԱ-ԲԱ

БИБЛИОТЕКА
 ИНСТИТУТА
 ВОСТОКОВЕДЕНИЯ
 Академии Наук
 СССР

1.	Պօմպէլի վերջին օրերը, թ. Յ. Միրզակեանի .	1—50 կ.
2.	Ասպետ, Վ. Փափաղեանի .	15 կ.
3.	Կեանքը ծովիրի խորքում, Լունկեվիչի, թարգմ. Ստ. Մալխանեանի .	30 կ.
4.	Տրէլբի, դրամա 4 արար. թ Լ. Մելիք-Աղամ.	25 կ.
5.	Եաղ-աստ, վօդ. 1 արար. Յակ. Ղազարեանի .	25 կ.
6.	Դարվինիզմ, Ս. Բալաղեանի .	50 կ.
7.	Ազնիւ գող, Ֆ. Մ. Քոստօնվակու, թ. Ն. Զ.	10 կ.
8.	Ինքնավարութիւն և Զեմսով, Բէլօկօնսկու. թարգմ. Կ. Զալալեանի .	15 կ.
9.	Տնտեսագիտական գրուցներ, Կարիչևի, թարգմ. Կ. Զալալեանի .	40 կ.
10.	Կъ введенію на Кавказъ Земскаго Самоуправлінія, Кн. Г. М. Туманова. .	20 կ.
11.	Քերականութիւն մարինի լեզուի, Ա. Բ. և Գ. մաս. Ստ. Պալմանեանի .	75 կ.
12.	Ընդհանուր, պատմ. Հին-Դար, Վինագրադօվի թարգմ. Խաժակի .	1 ր.
13.	Երուպա և Հայուսան, Ամֆիտէատրովի, թարգմ. Ա. Միթարեանցի. .	10 կ.
14.	Փոչ զաւակ, դրամա 5 գործ. Գ. Ղարաջեանի.	50 կ.
15.	Արիւնի աւետարանը, թարգմ. Տ. Զատէնի .	25 կ.
16.	Գծագրութեան օրինակներ, Լունեան Ա. մաս .	20 կ.
17.	Բ մաս	20 կ.
18.	Գ մաս	35 կ.
19.	Դասագիրք Ընդհանուր աշխարհագրութեան քա- զաքան մաս կազմոց Լ. Բարակեան . .	65 կ.
20.	Начальная книжка для армян, школъ О. М. .	55 կ.
21.	Կառապան Հենչէլ, վերմ. թարգմ. Լ. Բարակեան	50 կ.
22.	Հող և նրա մշակութիւն, Գ. Ղազարեանի .	20 կ.
23.	Դասագիրք Ընդհանուր աշխարհագրութեան, Գ. մաս, կազմոց Լ. Բարակեան . .	50 կ.
24.	Սերմ և ցանք, Գ. Ղազարեանի . .	25 կ.
25.	Գիքորը, Յովիաննէս Թումանեանցի . .	20 կ.

Գրախանութը վերագիր վճարով ուղարկում է նրանց, որոնք
ուղարկում են կանխավճար: Դիմել.—Տիֆլիս. Ենիշեալ մա-
газинъ „Гуттенбергъ“ Г. И. Галустյան:

Մամուլի տակ է և շուտով լոյս կտեսնի Ընդհանուր աշ-
խարհագրութիւն Ա. Բնական մաս (պատկերագր):